

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 255

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

28 sierpnia 2014

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro 18
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 908/2014 z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości 59

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 906/2014

z dnia 11 marca 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 środki interwencyjne mające na celu regulację rynków rolnych są finansowane przez Unię, na warunkach określonych w sektorowym prawodawstwie rolnym. W odniesieniu do środków interwencji publicznej przewiduje się, że kwota finansowana przez Unię jest określona w rocznych sprawozdaniach finansowych sporządzanych przez agencje płatnicze.
- (2) Wydatki w zakresie interwencji publicznej mogą mieć różnoraki charakter. Konieczne jest zatem określenie dla każdej kategorii operacji, które z wydatków kwalifikują się do unijnego finansowania, a w szczególności określenie, na jakich warunkach wydatki te można pokryć. W tym celu należy ustalić warunki kwalifikowalności i metody obliczania wydatków kwalifikowalnych. Ponadto należy określić, czy wydatki te należy księgować na podstawie pozycji rzeczywiście udokumentowanych przez agencje płatnicze, czy też na podstawie kwot standardowych ustanowionych przez Komisję.
- (3) Aby państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, mogły dokonywać konsolidacji wydatków i kosztów w walucie krajowej i w euro w sposób zharmonizowany, konieczne jest określenie, na jakich warunkach operacje związane z przechowywaniem w magazynach państwowych byłyby rejestrowane na ich rachunkach, oraz ustalenie, który kurs walutowy ma zastosowanie.
- (4) Wycena operacji związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych zależy także od charakteru operacji i mającego zastosowanie sektorowego prawodawstwa rolnego. Należy ustanowić zasadę ogólną, zgodnie z którą wartość ilości zakupionych i sprzedanych równa jest sumie płatności lub wpływów, zrealizowanych lub do zrealizowania, za czynności fizyczne, wraz z określonymi zasadami lub przypadkami szczególnymi, które należy uwzględnić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zastępują odpowiednie przepisy ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 884/2006 ⁽¹⁾, które zostało uchylone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 907/2014 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się warunki i zasady mające zastosowanie do finansowania z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) wydatków związanych ze środkami interwencyjnymi dotyczącymi przechowywania w magazynach państwowych.

Artykuł 2

Środki interwencyjne w postaci przechowywania w magazynach państwowych

Środki interwencyjne w postaci przechowywania w magazynach państwowych mogą obejmować zakup, przechowywanie, transport i transfer zapasów, jak również sprzedaż i inne formy zbytu produktów rolnych, na warunkach przewidzianych w mającym zastosowanie sektorowym prawodawstwie rolnym i w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 3

Finansowanie wydatków interwencyjnych ponoszonych w ramach operacji związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych

1. O ile odpowiednie wydatki nie zostały inaczej ustalone w ramach mającego zastosowanie sektorowego prawodawstwa rolnego, w ramach operacji związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych, o których mowa w art. 2, EFRG finansuje w ramach interwencji następujące wydatki:

- a) koszty finansowania związane z funduszami uruchomionymi przez państwa członkowskie na zakup produktów, zgodnie z metodami rozliczeń określonymi w załączniku I;
- b) wydatki na czynności fizyczne wynikające z zakupu, sprzedaży lub innej formy przekazania produktów (przyjęcie, przechowywanie i odbiór produktów przechowywanych w magazynach państwowych), o których mowa w załączniku II, na podstawie kwot standardowych jednolitych w całej Unii, obliczanych zgodnie z metodami określonymi w załączniku III;
- c) wydatki na czynności fizyczne niekoniecznie związane z zakupem, sprzedażą lub jakąkolwiek inną formą przekazania produktów, na podstawie kwot standardowych lub kwot niestandardowych, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję w sektorowym prawodawstwie rolnym dotyczącym tych produktów oraz w załączniku IV;
- d) wydatki poniesione na transport na terytorium państwa członkowskiego lub poza nim albo wydatki wynikające z wywozu towarów, na podstawie kwot standardowych lub kwot niestandardowych, podlegające zatwierdzeniu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽³⁾;
- e) amortyzację przechowywanych produktów zgodnie z metodami rozliczeń określonymi w załączniku V;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (zob. s. 18 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

f) różnice (zyski i straty) między wartością księgową a ceną zbytu produktów lub różnice wynikające z innych czynników.

2. W przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, bez uszczerbku dla zasad i terminów operacyjnych przewidzianych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia lub w prawodawstwie rolnym, wydatki, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c) niniejszego artykułu, obliczane na podstawie kwot ustalonych w euro oraz wydatki i dochody realizowane w walucie krajowej na podstawie niniejszego rozporządzenia są przeliczane odpowiednio na walutę krajową lub na euro na podstawie ostatniego kursu walutowego ustalonego przez Europejski Bank Centralny przed rokiem budżetowym, w którym operacje zostały zarejestrowane na rachunkach agencji płatniczej.

Do celów niniejszego rozporządzenia rok budżetowy oznacza okres, o którym mowa w art. 3 ust. 3 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

Artykuł 4

Wycena operacji związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych

1. Wartość ilości zakupionych i sprzedanych równa jest sumie płatności lub wpływów, zrealizowanych lub do zrealizowania, za czynności fizyczne, z wyjątkiem przypadków stosowania przepisów szczególnych, o których mowa w niniejszym artykule i z zastrzeżeniem przepisów przewidzianych:

- a) w załączniku VI dla brakujących ilości;
- b) w załączniku VII dla produktów, których jakość uległa obniżeniu, lub produktów zniszczonych;
- c) w załączniku VIII dla produktów przyjętych do magazynu, których przejęcia odmówiono.

2. W przypadku ilości produktów wprowadzanych do zapasów wartość ilości zakupionych określa się na podstawie ceny interwencyjnej, uwzględniając podwyżki, bonifikaty, rabaty, stawki procentowe i współczynniki, które należy zastosować do ceny interwencyjnej podczas zakupu produktu zgodnie z kryteriami określonymi w sektorowym prawodawstwie rolnym.

Podwyżki, bonifikaty, rabaty, stawki procentowe i współczynniki nie są jednakże brane pod uwagę w przypadkach i sytuacjach, o których mowa w załączniku VI i załączniku VII pkt 2 lit. a) i c).

Wartość produktów, których jakość uległa obniżeniu, lub produktów zniszczonych w wyniku klęsk żywiołowych lub zbyt długiego okresu przechowywania, o czym mowa w pkt 2 załącznika VII do niniejszego rozporządzenia, ustala się w drodze aktu wykonawczego Komisji. Akt ten przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Nie naruszając przepisów załącznika V, wartość produktów udostępnionych i finansowanych w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym stanowi cenę interwencyjną obowiązującą na dzień 1 października każdego roku. W przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, wartość księgowa produktów podlegających zakupom interwencyjnym jest przeliczana na walutę krajową po kursie walutowym obowiązującym dnia 1 października danego roku.

W przypadku gdy produkty podlegające zakupom interwencyjnym są przekazywane z jednego państwa członkowskiego do drugiego, państwo członkowskie będące dostawcą zapisuje dostarczony produkt jako pozycję zerową, natomiast państwo członkowskie będące miejscem przeznaczenia zapisuje go po stronie wpływów w miesiącu wysyłki, stosując cenę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym.

4. Koszty poniesione lub kwoty otrzymane przy zakupie produktów w związku z czynnościami fizycznymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), zgodnie z przepisami unijnymi są zapisywane na rachunkach jako wydatki lub dochody związane z kosztami technicznymi, w sposób różny od ceny zakupu.

5. W rachunkach finansowych, o których mowa w art. 3 ust. 3 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, ilości produktów przechowywanych na koniec roku budżetowego, które pozostają do przeniesienia na następny rok budżetowy, wycenia się według ich średniej wartości księgowej (cena z przeniesienia) wynikającej z rozliczenia z ostatniego miesiąca w roku budżetowym.

6. Ilości przyjęte do magazynu niespełniające wymagań związanych z przechowywaniem księguje się jako sprzedaż w chwili odbioru z magazynu, po cenie, po której zostały zakupione.

Jeżeli jednak w chwili fizycznego odbioru produktu z magazynu spełnione są warunki, aby zastosować przepisy załącznika VI lit. b), odbiór towarów należy wcześniej skonsultować z Komisją.

7. W przypadku gdy rachunek wykazuje saldo dodatnie, zostaje ono pomniejszone o wydatki z bieżącego roku budżetowego.

8. W przypadku zmiany kwot standardowych, terminów płatności, stóp procentowych lub pozostałych elementów rozliczeniowych po pierwszym dniu danego miesiąca, nowe elementy rozliczeniowe mają zastosowanie do czynności fizycznych w następnym miesiącu.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

OBLICZANIE STAWEK ZWROTU KOSZTÓW FINANSOWANIA

(art. 3 ust. 1 lit. a))

I. STOSOWANE STOPY PROCENTOWE

1. W celu obliczenia kosztów finansowania, które ma ponieść EFRG w przypadku funduszy uruchomionych przez państwa członkowskie w ramach zakupu produktów, na początku każdego roku budżetowego Komisja ustala zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 jednolitą dla całej Unii stopę procentową. Jednolita stopa procentowa stanowi średnią terminowych kwartalnych i rocznych stóp EURIBOR, odnotowanych w ciągu sześciomiesięcznego okresu referencyjnego, który ma zostać ustalony przez Komisję, ważonych do wysokości, odpowiednio, jednej trzeciej i dwóch trzecich.
2. W celu określenia stóp procentowych obowiązujących w danym roku budżetowym państwa członkowskie zgłaszają Komisji, na jej wniosek, średnią stopę procentową, która miała zastosowanie w okresie referencyjnym, o którym mowa w pkt 1, nie później niż w terminie, o którym mowa w tym wniosku. Powiadomienie to należy przekazywać na formularzu udostępnionym państwom członkowskim przez Komisję.

W przypadku braku powiadomienia ze strony państwa członkowskiego, w formie i terminie, o których mowa w akapicie pierwszym, uznaje się, że stopa procentowa ponoszona przez to państwo członkowskie wynosi 0 %.

W przypadku gdy państwo członkowskie zgłosi, że nie poniosło żadnych kosztów z tytułu odsetek, ponieważ w okresie referencyjnym nie przechowywało produktów rolnych w magazynach państwowych, Komisja ustala taką stopę procentową na podstawie średnich referencyjnych stóp procentowych w okresie referencyjnym, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego punktu, plus jeden punkt procentowy. Stopy referencyjne są następujące:

- a) dla państw członkowskich, których walutą jest euro – stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych w euro (EURIBOR);
- b) dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro – stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych obowiązująca w każdym państwie członkowskim (IBOR).

W przypadku gdy referencyjne stopy procentowe lub stopy procentowe EURIBOR, o których mowa w lit. a), nie są dostępne dla całego okresu referencyjnego, stosuje się stopy dostępne w tym okresie.

3. Dla każdego państwa członkowskiego stopę procentową ustalaną na podstawie przepisów lit. b) porównuje się z jednolitą stopą procentową ustaloną na podstawie przepisów lit. a). Stopa procentowa mająca zastosowanie do każdego państwa członkowskiego jest niższą z tych dwóch stóp procentowych.

Stopy procentowe ustalane w rozporządzeniu wykonawczym Komisji przyjętym na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 na każdy rok budżetowy są zaokrąglane do jednego miejsca po przecinku.

II. OBLICZANIE KOSZTÓW FINANSOWANIA

1. Obliczanie kosztów finansowania dzieli się na okresy ważności stóp procentowych ustalonych przez Komisję zgodnie z częścią I.
2. Koszty finansowania, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a), oblicza się, stosując stopę procentową danego państwa członkowskiego do średniej wartości tony produktu podlegającego zakupowi, mnożąc następnie otrzymany produkt przez średnie zapasy w roku budżetowym.

Średnia wartość tony produktu obliczana jest przez podzielenie sumy wartości produktów przechowywanych w pierwszym dniu roku budżetowego i wartości produktów zakupionych w tym roku przez sumę ilości produktów przechowywanych w pierwszym dniu roku budżetowego i ilości produktów zakupionych w tym roku.

Średni zapas w roku budżetowym obliczany jest przez podzielenie zapasów całkowitych na początku każdego miesiąca i zapasów całkowitych na koniec każdego miesiąca przez liczbę miesięcy roku budżetowego pomnożoną przez dwa.

3. W przypadku gdy ustalony został współczynnik amortyzacji dla produktu zgodnie z załącznikiem V pkt 1, wartość produktów zakupionych w ciągu roku budżetowego oblicza się poprzez odjęcie od ceny zakupu kwoty amortyzacji wynikającej z tego współczynnika.
4. W przypadku produktów, dla których został ustalony drugi odpis amortyzacyjny zgodnie z załącznikiem V pkt 3 akapit drugi, obliczenie średnich zapasów następuje przed dniem wejścia w życie każdej amortyzacji uwzględnianej do celów obliczenia średniej wartości.
5. W przypadku gdy zasady regulujące wspólne organizacje rynków przewidują, że płatność za produkt zakupiony przez agencję płatniczą nie może zostać dokonana przed upływem co najmniej jednego miesiąca od dnia przyjęcia dostawy, obliczone średnie zapasy zmniejsza się o ilość wynikającą z następującego wyliczenia:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

gdzie:

Q = ilości zakupione w roku budżetowym,

N = liczba miesięcy minimalnego okresu płatności.

Do celów niniejszego wyliczenia minimalny okres przewidziany w przepisach przyjmuje się za okres płatności. Przyjmuje się, że miesiąc obliczeniowy ma 30 dni. Jakąkolwiek część miesiąca dłuższą niż 15 dni traktuje się jak cały miesiąc; jakkolwiek część miesiąca równa lub krótsza niż 15 dni nie jest uwzględniana w powyższym wyliczeniu.

W przypadku gdy wyliczenie średnich zapasów według stanu na koniec roku daje wynik ujemny po dokonaniu zmniejszenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, kwotę tę odejmuje się od średnich zapasów obliczonych na kolejny rok budżetowy.

III. PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE ODPOWIEDZIALNOŚCI AGENCJI PŁATNICZYCH

1. W przypadku gdy - w odniesieniu do sprzedaży produktów przez agencję płatniczą - zasady regulujące wspólną organizację rynków lub ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przyznają nabywcy takich produktów pewien okres na ich wydanie po dokonaniu płatności i w przypadku gdy taki okres przekracza 30 dni, koszty finansowania obliczone zgodnie z częścią II zmniejsza się o kwotę wynikającą z następującego wyliczenia:

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

gdzie:

V = kwota zapłacona przez nabywcę,

J = liczba dni między otrzymaniem płatności a wydaniem produktu pomniejszona o 30 dni,

i = stopa procentowa mająca zastosowanie do roku budżetowego.

2. W przypadku sprzedaży produktów rolnych przez agencję płatniczą na podstawie szczególnych rozporządzeń unijnych, gdy rzeczywisty okres płatności po wydaniu takich produktów przekracza 30 dni, koszty finansowania obliczone zgodnie z częścią II zwiększa się o kwotę wynikającą z następującego wyliczenia:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

gdzie:

M = kwota zapłacona przez nabywcę,

D = liczba dni między wydaniem produktu a otrzymaniem płatności pomniejszona o 30 dni,

i = stopa procentowa mająca zastosowanie do roku budżetowego.

3. Na koniec każdego roku budżetowego koszty finansowania przewidziane w pkt 1 i 2 są zapisywane w sprawozdaniu finansowym za ten rolniczy rok budżetowy w odniesieniu do liczby dni, która ma być uwzględniona do tego terminu, zaś reszta jest zapisywana na następny rok.

ZAŁĄCZNIK II

CZYNNOŚCI FIZYCZNE OBJĘTE KWOTAMI STANDARDOWYMI

(art. 3 ust. 1 lit. b))

Zboża i ryż**I. PRZEJĘCIE I PRZYJĘCIE DO MAGAZYNU**

- a) Fizyczne przemieszczenie zboża ze środków transportu do miejsca przechowywania (silo lub pomieszczenie magazynowe) – pierwsze przekazanie;
- b) ważenie;
- c) pobieranie próbek/analiza/ustalenie jakości.

II. PRZECHOWYWANIE

- a) Wynajęcie pomieszczeń po cenie umownej;
- b) koszty ubezpieczenia (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- c) koszty związane ze zwalczaniem szkodników zapewniające początkową jakość przechowywanego produktu (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- d) coroczna inwentaryzacja (o ile nieuwzględniona w lit. a));
- e) wentylacja, o ile istnieje (o ile nieuwzględniona w lit. a)).

III. WYDANIE Z MAGAZYNU

- a) Ważenie zbóż;
- b) pobieranie próbek/analiza (jeżeli podlegają opłacie w przypadku interwencji);
- c) fizyczne wydanie i załadunek zbóż na pierwsze środki transportu.

Wołowina/cielęcina**I. PRZEJĘCIE, ODDZIELENIE MIĘSA OD KOŚCI I PRZYJĘCIE DO MAGAZYNU (MIĘSO BEZ KOŚCI)**

- a) Kontrola jakości mięsa z kością;
- b) ważenie mięsa z kością;
- c) czynności przygotowawcze;
- d) umowny koszt oddzielania mięsa od kości obejmujący:
 - (i) wstępne chłodzenie;
 - (ii) transport z magazynu interwencyjnego do zakładu rozbioru mięsa (chyba że sprzedający dostarcza produkty do zakładu rozbioru mięsa);
 - (iii) oddzielanie mięsa od kości, trybowanie, ważenie, pakowanie i szybkie zamrażanie;
 - (iv) czasowe przechowywanie części; załadunek, przewóz i ponowne przyjęcie do chłodni magazynu interwencyjnego;

(v) koszt opakowań: worków polietylenowych, kartonów, pokrowców na tusze;

(vi) wartość kości, kawałków tłuszczu i drobnego mięsa, pozostawionych w pomieszczeniach rozbioru mięsa (wpływy gotówkowe mają być odliczone od kosztów).

II. PRZECHOWYWANIE

- a) Wynajęcie pomieszczeń po cenie umownej;
- b) koszty ubezpieczenia (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- c) kontrola temperatury (o ile nieuwzględniona w lit. a));
- d) coroczna inwentaryzacja (o ile nieuwzględniona w lit. a)).

III. WYDANIE Z MAGAZYNU

- a) Ważenie;
- b) kontrola jakości (jeżeli stanowi to obowiązek organów interwencyjnych);
- c) przemieszczanie mięsa z chłodni do strefy załadunku w magazynie.

Masło

I. PRZEJĘCIE I PRZYJĘCIE DO MAGAZYNU

- a) Przemieszczanie masła ze środków transportu, po przywozie do magazynu, do miejsca przechowywania;
- b) ważenie i identyfikacja opakowań;
- c) pobieranie próbek/kontrola jakości;
- d) przyjęcie do magazynu chłodni i zamrożenie;
- e) drugie pobieranie próbek/kontrola jakości pod koniec okresu próbnego.

II. PRZECHOWYWANIE

- a) Wynajęcie pomieszczeń po cenie umownej;
- b) koszty ubezpieczenia (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- c) kontrola temperatury (o ile nieuwzględniona w lit. a));
- d) coroczna inwentaryzacja (o ile nieuwzględniona w lit. a)).

III. WYDANIE Z MAGAZYNU

- a) Ważenie i identyfikacja opakowań;
- b) przemieszczanie masła z komory chłodniczej do strefy załadunku w magazynie, jeżeli środkiem transportu jest kontener, lub załadunek w pomieszczeniu załadowniczym, jeżeli środkiem transportu jest ciężarówka lub wagon kolejowy.

IV. SPECJALNE ETYKIETOWANIE LUB ZNAKOWANIE

Jeżeli takie etykietowanie jest obowiązkowe na podstawie przepisów unijnych dotyczących zbytu.

Odtłuszczone mleko w proszku

I. PRZEJĘCIE I PRZYJĘCIE DO MAGAZYNU

- a) Przemieszczanie odtłuszczonego mleka w proszku ze środków transportu, po przywozie, do pomieszczenia magazynowego;
- b) ważenie;
- c) pobieranie próbek/kontrola jakości;
- d) kontrola znakowania i pakowania.

II. PRZECHOWYWANIE

- a) Wynajęcie pomieszczeń po cenie umownej;
- b) koszty ubezpieczenia (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- c) kontrola temperatury (o ile nieuwzględniona w lit. a));
- d) coroczna inwentaryzacja (o ile nieuwzględniona w lit. a)).

III. WYDANIE Z MAGAZYNU

- a) Ważenie;
- b) pobieranie próbek/kontrola towarów (jeżeli stanowi to obowiązek organów interwencyjnych);
- c) przemieszczanie odtłuszczonego mleka w proszku do strefy załadunku w magazynie i załadunek, z wyłączeniem rozmieszczania ładunku, na środek transportu, jeżeli jest nim ciężarówka lub wagon kolejowy; przemieszczanie odtłuszczonego mleka w proszku do strefy załadunku w magazynie, jeżeli jest to inny środek transportu, np. kontener.

IV. SPECJALNE ETYKIETOWANIE LUB ZNAKOWANIE

Jeżeli takie etykietowanie jest obowiązkowe na podstawie przepisów unijnych dotyczących zbytu.

ZAŁĄCZNIK III

KWOTY STANDARDOWE DLA UNII

(art. 3 ust. 1 lit. b))

I. STOSOWANE KWOTY STANDARDOWE

1. Kwoty standardowe stosowane w całej Unii są ustalane dla każdego produktu na podstawie najniższych kosztów odnotowanych w danym okresie referencyjnym, rozpoczynającym się w dniu 1 października roku *n* i kończącym się w dniu 30 kwietnia roku następnego.
2. „Koszty odnotowane” oznaczają koszty z tytułu czynności fizycznych, o których mowa w załączniku II, poniesione w okresie referencyjnym na podstawie indywidualnych faktur odnoszących się do tych czynności bądź na podstawie podpisanej umowy, która ich dotyczyła. W przypadku gdy istnieje zapas danego produktu w okresie referencyjnym, ale nie podlegał on ani przyjęciu do magazynu, ani wydaniu z magazynu, można także zastosować koszty referencyjne ujęte w umowach o przechowywanie dla tego produktu.

Koszty przejścia i przyjęcia do magazynu (I) i wydania z magazynu (III) deklaruje się za tonę danego produktu dla każdej czynności (a, b, c, ...) określonej w załączniku II. Koszty przechowywania (II) deklaruje się za miesiąc dla każdej przechowywanej tony i dla każdej poszczególnej czynności (a, b, c, ...) określonej w załączniku II.

3. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji, najpóźniej do dnia 10 maja, koszty, o których mowa w pkt 2, odnoszące się do czynności, o których mowa w załączniku II, poniesione w okresie referencyjnym. Kwoty standardowe, o których mowa w pkt 1, ustala się w euro na podstawie średniej ważonej tych kosztów odnotowanych w okresie referencyjnym w co najmniej czterech państwach członkowskich, które odnotowały najniższe koszty z tytułu danej czynności fizycznej, jeśli odnoszą się one do co najmniej 33 % całkowitych średnich zapasów danego produktu w okresie referencyjnym. W innym przypadku koszty w pozostałych państwach członkowskich włącza się do ważenia wartości procentowej do czasu osiągnięcia przez nią poziomu 33 % przechowywanych ilości.
4. Jeśli dany produkt jest przechowywany w magazynach państwowych w mniej niż czterech państwach członkowskich, właściwe kwoty standardowe dla tego produktu ustala się na podstawie kosztów odnotowanych w państwach członkowskich, których to dotyczy. Jednakże ostateczna kwota standardowa za taki produkt nie może się różnić od kwoty ustalonej dla poprzedniego roku o więcej niż 2 %.
5. Jeśli dla danego przechowywanego produktu koszty odnotowane przez państwo członkowskie i wykorzystywane do obliczeń, o których mowa w pkt 3 i 4, przekraczają dwukrotnie średnią arytmetyczną kosztów odnotowanych przez pozostałe państwa członkowskie, następuje ich wyrównanie do poziomu tej średniej.
6. Koszty wykorzystywane do obliczeń, o których mowa w pkt 3 i 4, wazone są w zależności od ilości przechowywanych przez państwa członkowskie wybrane do obliczeń.
7. W przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, zadeklarowane przez nie koszty przeliczane są na euro według średniego kursu ich waluty krajowej z okresu referencyjnego, o którym mowa w pkt 1.

II. PRZEPISY SZCZEGÓLNE

1. Koszty standardowe wydania z magazynu mogą zostać powiększone o kwotę obliczoną przez Komisję zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, pod warunkiem że państwo członkowskie złoży oświadczenie dotyczące całego roku budżetowego i całego zapasu danego produktu, że rezygnuje ze stosowania granic tolerancji, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, i zagwarantuje daną ilość.

Państwo członkowskie przekazuje stosowne oświadczenie Komisji przed otrzymaniem przez nią pierwszej miesięcznej deklaracji wydatków za dany rok budżetowy lub, jeśli produkt, którego to dotyczy, nie znajduje się w magazynie interwencyjnym na początku roku budżetowego, najpóźniej w miesiącu następującym po pierwszym przyjęciu tego produktu do składu interwencyjnego.

Zwiększenie kosztów przewidziane w akapicie pierwszym oblicza się, mnożąc próg referencyjny dla danego produktu, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, przez granicę tolerancji dla tego produktu określoną w załączniku IV do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

2. W przypadku braku fizycznego przemieszczenia produktów kwoty standardowe dla kosztów związanych z przyjęciem do magazynu i wydaniem z magazynu wszystkich przechowywanych produktów, z wyjątkiem wołowiny/cielęciny, zostają obniżone z zastosowaniem następujących współczynników:

Produkt	Przyjęcie do magazynu	Wydanie z magazynu
Zboża	36,50 %	22,80 %
Ryż	17,50 %	20,30 %
Masło	25,90 %	22,20 %
Odtłuszczone mleko w proszku	21,00 %	35,10 %

3. Komisja może przedłużyć stosowanie ustalonych wcześniej kwot standardowych dla danego produktu, o ile w bieżącym roku budżetowym nie wystąpiło lub nie wystąpi przechowywanie w magazynach państwowych.
-

ZAŁĄCZNIK IV

POZYCJE SZCZEGÓLNE UWZGLĘDNIANE W PRZYPADKU WYDATKÓW I DOCHODÓW ODNOSZĄCYCH SIĘ DO WOŁOWINY I CIEŁĘCINY

(art. 3 ust. 1 lit. c))

Do celów załącznika VI oraz załącznika VII pkt 2 lit. a) i c) ceną bazową, którą należy stosować w przypadku wołowiny bez kości, jest próg referencyjny, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pomnożony przez współczynnik 1,47.

ZAŁĄCZNIK V

AMORTYZACJA PRZECHOWYWANYCH PRODUKTÓW

(art. 3 ust. 1 lit. e))

1. W przypadku gdy dla danego produktu szacunkowa cena sprzedaży produktów przechowywanych w interwencyjnych magazynach państwowych jest niższa niż jego cena zakupu, w momencie zakupu stosuje się stopę amortyzacji, zwaną „współczynnikiem k”. Stopę tę ustala się zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dla każdego produktu na początku każdego roku budżetowego.
2. Stopa amortyzacji nie przekracza różnicy między ceną zakupu a szacowaną ceną sprzedaży danego produktu.
3. W momencie zakupu Komisja może ograniczyć amortyzację do części stopy obliczonej zgodnie z pkt 2. Część ta nie może być mniejsza niż 70 % amortyzacji ustalonej na podstawie przepisów pkt 1.

W takich przypadkach Komisja dokonuje drugiego odpisu amortyzacyjnego na koniec każdego roku budżetowego, zgodnie z metodą określoną w pkt 5.

4. W przypadku odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w pkt 3 akapit drugi, Komisja ustala ogólne kwoty amortyzacji w podziale na produkty i na państwa członkowskie przed początkiem każdego następnego roku budżetowego.

W tym celu szacunkową cenę sprzedaży przechowywanych produktów zestawia się, w podziale na produkty i na państwa członkowskie, z szacunkową wartością z przeniesienia. Ogólne kwoty amortyzacji w podziale na produkty i na państwa członkowskie otrzymuje się, mnożąc różnice między szacunkowymi wartościami z przeniesienia a szacunkowymi cenami sprzedaży przez szacunkowe przechowywane ilości na koniec roku budżetowego.

5. Szacunek ilości przechowywanych w magazynach państwowych oraz wartości z przeniesienia dla każdego produktu i dla każdego państwa członkowskiego opierają się na danych przekazanych Komisji przez państwa członkowskie najpóźniej do dnia 7 września roku n+1, odnoszących się do zapasu produktów na dzień 30 września tego samego roku, z uwzględnieniem następujących pozycji:

- ilości zakupione w okresie od 1 października roku n do 31 sierpnia roku n+1,
- ilości przechowywane na dzień 31 sierpnia roku n+1,
- wartość w euro produktów przechowywanych na dzień 31 sierpnia roku n+1,
- szacunkowe ilości przechowywane na dzień 30 września roku n+1,
- szacunkowe ilości zakupione w okresie od 1 do 30 września roku n+1,
- szacunkowa wartość w euro zakupionych ilości w okresie od dnia 1 do dnia 30 września roku n+1.

6. W celu obliczenia amortyzacji na koniec danego roku budżetowego wartości w walutach krajowych, przedstawione przez państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, przelicza się na euro według kursów wymiany walut obowiązujących w momencie obliczania ogólnych kwot amortyzacji na koniec tego roku budżetowego.
7. Komisja przedstawia ogólne kwoty amortyzacji w podziale na produkty i dla każdego państwa członkowskiego w celu umożliwienia państwom członkowskim uwzględnienia ich w ostatniej miesięcznej deklaracji wydatków w ramach EFRG w danym roku budżetowym.

ZAŁĄCZNIK VI

WYCENA BRAKUJĄCYCH IŁOŚCI

(art. 4 ust. 1 lit. a))

Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych określonych w załączniku IV wartość brakujących ilości jest obliczana w następujący sposób:

- a) W przypadku przekroczenia granic tolerancji, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, dotyczących przechowywania lub przetwarzania produktów lub w przypadku stwierdzenia brakujących ilości w rezultacie kradzieży lub innych możliwych do zidentyfikowania przyczyn, wartość brakujących ilości oblicza się poprzez pomnożenie tych ilości przez próg referencyjny, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mający zastosowanie do standardowej jakości każdego z produktów pierwszego dnia roku budżetowego, w którym przekroczono granice tolerancji lub w którym stwierdzono brakujące ilości, powiększony o 5 %.
- b) W przypadku gdy w dniu stwierdzenia brakujących ilości średnia cena rynkowa dla jakości standardowej w przechowyującym państwie członkowskim przekracza 105 % bazowego progu referencyjnego, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, kontrahenci zwracają kwotę w wysokości ceny rynkowej stwierdzonej przez państwo członkowskie powiększonej o 5 %.

Państwo członkowskie ustala średnią cenę rynkową na podstawie informacji systematycznie przekazywanych Komisji.

Różnice między kwotami otrzymanymi w wyniku zastosowania ceny rynkowej a kwotami zaksięgowanymi w ramach EFRG z zastosowaniem progu referencyjnego, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy wpisać na rzecz EFRG na koniec roku budżetowego obok pozostałych pozycji wpisanych po stronie przychodów.

- c) W przypadku stwierdzenia brakujących ilości w wyniku transferu lub transportu produktów z danego magazynu interwencyjnego lub miejsca przechowywania wyznaczonego przez agencję płatniczą do innego miejsca oraz w przypadku, gdy odnośne przepisy unijne nie określają wartości specjalnej, wartość brakujących ilości określa się zgodnie z lit. a).

ZAŁĄCZNIK VII

WYCENA PRODUKTÓW, KTÓRYCH JAKOŚĆ ULEGŁA OBNIŻENIU, LUB PRODUKTÓW ZNISZCZONYCH

(art. 4 ust. 1 lit. b))

1. O ile zasady unijne nie stanowią inaczej, produkt uznaje się za produkt, którego jakość uległa obniżeniu, jeśli nie spełnia już wymogów jakości obowiązujących w momencie jego zakupu.
2. Wartość produktów, których jakość uległa obniżeniu, lub produktów zniszczonych oblicza się w zależności od rodzaju przyczyny w następujący sposób:
 - a) w przypadku wypadków, o ile przepisy szczególne w załączniku IV nie stanowią inaczej: wartość produktów oblicza się, mnożąc dane ilości przez mający zastosowanie bazowy próg referencyjny, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, dla jakości standardowej w pierwszym dniu bieżącego roku budżetowego, pomniejszony o 5 %;
 - b) w przypadku klęsk żywiołowych: wartość ilości, których to dotyczy, określana jest w drodze aktu wykonawczego Komisji przyjętego zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit trzeci;
 - c) w przypadku niewłaściwych warunków przechowywania, zwłaszcza przy niedostosowaniu sposobów przechowywania: wartość produktu jest księgowana zgodnie z lit. a) i b) załącznika VI;
 - d) w przypadku zbyt długiego okresu przechowywania: wartość księgową produktu ustala się na podstawie ceny sprzedaży w momencie sprzedaży produktu w drodze aktu wykonawczego Komisji przyjętego zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit trzeci.

Decyzja o sprzedaży produktu podejmowana jest zgodnie z prawodawstwem rolnym mającym zastosowanie do danego produktu. Pochodzące ze sprzedaży dochody uznaje się w miesiącu wydania produktu z magazynu.

ZAŁĄCZNIK VIII

ZASADY KSIĘGOWANIA PRODUKTÓW PRZYJMOWANYCH DO MAGAZYNU, KTÓRYCH PRZEJĘCIE ODRZUCONO

(art. 4 ust. 1 lit. c))

1. O ile szczegółowe przepisy unijne nie stanowią inaczej, zaksięgowane koszty związane z przyjęciem do magazynu, wydaniem z magazynu, przechowywaniem i finansowaniem dla każdej ilości odrzuconej są odliczane i zapisywane oddzielnie, w następujący sposób:
 - a) pozostające do odliczenia koszty związane z przyjęciem do magazynu i wydaniem z magazynu obliczane są przez pomnożenie ilości odrzuconych przez sumę odpowiednich kwot standardowych w miesiącu wydania z magazynu;
 - b) pozostające do odliczenia wydatki związane z przechowywaniem obliczane są przez pomnożenie ilości odrzuconych przez liczbę miesięcy, które upłynęły między ich przyjęciem a wydaniem z magazynu, i przez kwotę standardową ważną w miesiącu wydania z magazynu;
 - c) pozostające do odliczenia koszty finansowania obliczane są przez pomnożenie ilości odrzuconych przez liczbę miesięcy, które upłynęły między ich przyjęciem a wydaniem z magazynu, po odjęciu liczby miesięcy po terminie płatności ważnym w dniu przyjęcia do magazynu, przez stopę finansowania obowiązującą w miesiącu wydania z magazynu podzieloną przez 12 i przez średnią wartość księgową zapasów z przeniesienia na początku roku budżetowego lub średnią wartość księgową zapasów z pierwszego miesiąca deklaracji, w przypadku gdy średnia wartość księgową zapasów z przeniesienia nie istnieje.
 2. Koszty, o których mowa w pkt 1, są księgowane pod czynnościami fizycznymi w miesiącu wydania produktu z magazynu.
-

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 907/2014**z dnia 11 marca 2014 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 oraz (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1, art. 40, art. 46 ust. 1, art. 46 ust. 2, art. 46 ust. 3, art. 46 ust. 4, art. 53 ust. 3, art. 57 ust. 1, art. 66 ust. 3, art. 79 ust. 2, art. 106 ust. 5 i 6 oraz art. 120,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 ustanowiło podstawowe zasady dotyczące między innymi akredytacji agencji płatniczych i jednostek koordynujących, obowiązków agencji płatniczych w odniesieniu do interwencji publicznej, procedur zarządzania finansowego i rozliczania rachunków, zabezpieczeń i stosowania euro. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie nowych ram prawnych należy przyjąć niektóre przepisy uzupełniające przepisy ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013 w przedmiotowych dziedzinach. Nowe przepisy powinny zastąpić przepisy rozporządzeń Komisji (WE) nr 883/2006 ⁽²⁾, (WE) nr 884/2006 ⁽³⁾, (WE) nr 885/2006 ⁽⁴⁾, (WE) nr 1913/2006 ⁽⁵⁾, (UE) nr 1106/2010 ⁽⁶⁾ i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 282/2012 ⁽⁷⁾, które opierały się na przepisach rozporządzeń Rady uchylonych rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013. Z uwagi na przejrzystość i pewność prawa należy uchylić rozporządzenia (WE) nr 883/2006, (WE) nr 884/2006, (WE) nr 885/2006, (WE) nr 1913/2006, (UE) nr 1106/2010 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2012.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 agencje płatnicze powinny być akredytowane przez państwa członkowskie, pod warunkiem że spełniają one minimalne kryteria ustanowione na poziomie Unii. Te kryteria powinny obejmować cztery podstawowe obszary: środowisko wewnętrzne, działania kontrolne, informację i komunikację oraz monitorowanie. Państwa członkowskie powinny mieć swobodę ustanawiania dodatkowych kryteriów akredytacyjnych w celu uwzględnienia, w danym przypadku, specyfiki agencji płatniczej. Ponadto należy ustanowić zasady w odniesieniu do kryteriów akredytacji jednostek koordynujących, o których mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
- (3) Środki interwencji publicznej mogą być finansowane jedynie wówczas, gdy określone wydatki są ponoszone przez agencje płatnicze, które zostały wyznaczone przez państwa członkowskie jako odpowiedzialne za pewne zobowiązania w odniesieniu do interwencji publicznej. Wykonanie zadań odnoszących się zwłaszcza do zarządzania i kontroli środków interwencyjnych, z wyjątkiem dokonywania płatności pomocy, może być jednak delegowane

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci przechowywania w magazynach państwowych i księgowania transakcji przechowywania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1913/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania agromone-tarnego systemu dla euro w rolnictwie i zmieniające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1106/2010 z dnia 30 listopada 2010 r. ustanawiające wykaz środków wyłączonych z zakresu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 485/2008 w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (Dz.U. L 315 z 1.12.2010, s. 16).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 282/2012 z dnia 28 marca 2012 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. L 92 z 30.3.2012, s. 4).

zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Zadania te mogą być również wykonywane za pośrednictwem kilku agencji płatniczych. Ponadto należy przewidzieć, że zarządzanie niektórymi środkami przechowywania publicznego może zostać powierzone stronom trzecim, będącym jednostkami państwowymi lub prywatnymi, pozostając odpowiedzialnością agencji płatniczej. W związku z tym należy wyznaczyć zakres odpowiedzialności agencji płatniczych w tej dziedzinie, wyznaczyć ich obowiązki i określić, w jakich okolicznościach i na jakich zasadach można powierzać stronom trzecim, będącym jednostkami państwowymi lub prywatnymi, zarządzanie określonymi środkami przechowywania publicznego. W tym przypadku należy również przewidzieć, że zainteresowane jednostki muszą działać w ramach umów, na podstawie ogólnych zobowiązań i zasad, które należy określić.

- (4) Przepisy Unii w zakresie rolnictwa przewidują w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) terminy wypłacania pomocy na rzecz beneficjentów, które muszą być przestrzegane przez państwa członkowskie. Płatności dokonane po upływie tych terminów muszą być traktowane jako wydatki niekwalifikowalne, a zatem nie mogą być zwracane przez Komisję zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Analiza płatności pomocy wypłacanych z opóźnieniem przez państwa członkowskie wykazała, że szereg z nich jest wynikiem dodatkowych kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie w związku z postępowaniami procesowymi, odwołaniami i innymi krajowymi sporami prawnymi. Zgodnie z zasadą proporcjonalności należy określić stały margines związany z wydatkami, w ramach którego w takich przypadkach nie będą stosowane zmniejszenia miesięcznych płatności. Ponadto, po przekroczeniu tego marginesu, aby dostosować jednak konsekwencje finansowe proporcjonalnie do stwierdzonego opóźnienia płatności, należy przewidzieć zastosowanie przez Komisję proporcjonalnego zmniejszania płatności unijnych w zależności od wielkości stwierdzonego opóźnienia. Płatności pomocy realizowanych przed najwcześniejszym możliwym terminem określonym w prawodawstwie rolnym Unii nie można uzasadnić z tych samych powodów, co w przypadku płatności realizowanych po najpóźniejszym możliwym terminie. Z tego względu nie należy przewidywać proporcjonalnego zmniejszania tych zrealizowanych przed terminem płatności. Należy jednak uwzględnić sytuację wyjątkową, w której prawodawstwo rolne Unii przewiduje wypłatę zaliczki do pewnej określonej kwoty maksymalnej.
- (5) Komisja dokonuje na rzecz państw członkowskich płatności co miesiąc lub w innych regularnych odstępach czasu na podstawie deklaracji wydatków przekazanych przez państwa członkowskie. Komisja powinna jednak uwzględnić dochody otrzymane przez agencje płatnicze na rzecz budżetu unijnego. Należy zatem ustalić warunki, na których dokonuje się niektórych wyrównań między dokonanymi wydatkami a dochodami w ramach EFRG i EFRROW.
- (6) W przypadku gdy budżet Unii nie został ostatecznie zatwierdzony na początku nowego roku budżetowego, art. 16 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ stanowi, że płatności można dokonywać miesięcznie w poszczególnych rozdziałach do wysokości jednej dwunastej kwoty środków zatwierdzonych w odpowiednim rozdziale na poprzedni rok budżetowy. W celu dokonania sprawiedliwego podziału środków między państwa członkowskie należy przewidzieć, że w tym przypadku płatności miesięczne w ramach EFRG i płatności okresowe w ramach EFRROW są przyznawane zgodnie z wielkością procentową deklaracji wydatków przekazanych przez każde państwo członkowskie oraz że saldo niewypłacone w danym miesiącu zostaje przeniesione w decyzjach Komisji dotyczących płatności miesięcznych lub okresowych realizowanych w terminie późniejszym.
- (7) Kursy wymiany walut, które należy zastosować, zależą od tego, czy w sektorowym prawodawstwie rolnym określono termin operacyjny. Aby uniknąć stosowania przez państwa członkowskie nienależące do strefy euro różnych kursów wymiany walut — z jednej strony, podczas księgowania w walucie innej niż euro dochodów otrzymanych i pomocy przekazanej beneficjentom a z drugiej strony podczas sporządzania przez agencję płatniczą deklaracji wydatków — należy przewidzieć, że zainteresowane państwa członkowskie stosują w odniesieniu do swoich deklaracji wydatków dotyczących EFRG ten sam kurs wymiany walut, który został zastosowany przy otrzymaniu tych dochodów lub dokonywaniu płatności na rzecz beneficjenta. Ponadto, w celu uproszczenia formalności administracyjnych dotyczących zwrotu w odniesieniu do wielu operacji należy przewidzieć jeden kurs wymiany walut podczas księgowania tych zwrotów.
- (8) Aby umożliwić Komisji weryfikację wywiązywania się przez państwa członkowskie z obowiązku, jakim jest skuteczna ochrona interesów finansowych Unii, oraz aby zapewnić skuteczne stosowanie procedury kontroli zgodności rozliczeń przewidzianej w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, należy ustanowić przepisy określające kryteria i metodykę stosowania korekt. Należy zdefiniować różne rodzaje korekt, o których mowa w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz określić zasady, na jakich okoliczności towarzyszące każdemu przypadkowi zostaną uwzględnione przy obliczaniu kwot korekty. Ponadto należy określić zasady przekazywania na rachunek funduszy kwot odzyskanych przez państwa członkowskie od beneficjentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

- (9) Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 przewiduje kontrolę dokumentów handlowych jednostek otrzymujących lub dokonujących płatności, odnoszących się bezpośrednio lub pośrednio do systemu finansowania przez EFRG w celu ustalenia, czy transakcje stanowiące część systemu finansowania przez EFRG rzeczywiście zostały przeprowadzone i czy zostały wykonane prawidłowo. Należy wyłączyć z zakresu stosowania tego rozporządzenia te środki, które z uwagi na swój charakter nie mogą być poddawane kontroli *ex post* w drodze kontroli dokumentów handlowych, jak również środki dotyczące płatności, które albo są uzależnione od obszaru, albo nie są powiązane z dokumentami handlowymi, które można poddać kontroli.
- (10) Wiele przepisów zawartych w rozporządzeniach Unii z dziedziny rolnictwa wymaga złożenia zabezpieczenia, aby zagwarantować płatność należnej sumy, w przypadku gdy zobowiązanie nie zostanie wypełnione. Doświadczenie wykazało jednak, iż wymóg ten w praktyce jest interpretowany w bardzo rozmaity sposób. Dlatego w celu uniknięcia nierównych warunków konkurencji należy zdefiniować ten wymóg.
- (11) Koszty związane ze złożeniem zabezpieczenia poniesione przez stronę je składającą i przez właściwy organ mogą być nieproporcjonalne w stosunku do sumy, której płatność gwarantuje zabezpieczenie, jeżeli suma ta kształtuje się poniżej pewnego limitu. Właściwe organy powinny mieć prawo do odstąpienia od wymogu składania zabezpieczenia z tytułu sumy poniżej tego limitu. Właściwy organ powinien być upoważniony do odstąpienia od wymogu zabezpieczenia, gdy w związku z rodzajem osoby, od której wymagane jest wywiązanie się ze zobowiązań, wymóg ten nie jest konieczny.
- (12) Właściwy organ powinien mieć prawo odmowy przyjęcia proponowanego zabezpieczenia, gdy uzna je za niewystarczające.
- (13) Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 zaostrzyło przepisy dotyczące złożenia zabezpieczenia w celu zagwarantowania płatności kwoty należnej w przypadku niewywiązania się ze zobowiązania. Te horyzontalne ramy prawne należy uzupełnić o jednolite przepisy dotyczące siły wyższej oraz przypadku i zwolnienia zabezpieczenia. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 ⁽¹⁾ i rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 ⁽²⁾ obejmują przepisy dotyczące zwolnienia i przypadku zabezpieczeń w odniesieniu do systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz systemu refundacji wywozowych. Nowe zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu należy stosować również w tych dziedzinach. Z uwagi na przejrzystość i pewność prawa należy skreślić odpowiednie przepisy w rozporządzeniach (WE) nr 376/2008 i (WE) nr 612/2009.
- (14) Na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2012 dokonano rozróżnienia pomiędzy zobowiązaniami pierwotnymi, wtórnymi i podporządkowanymi, przy czym ograniczona liczba rozporządzeń Komisji odnosi się wyłącznie do zobowiązań pierwotnych. Niewywiązanie się ze zobowiązania skutkowało całkowitym lub proporcjonalnym przypadkiem zabezpieczenia złożonego w związku z tym zobowiązaniem zgodnie ze skomplikowaną metodą obliczeniową, która była przyczyną nieporozumień. Zachowując zasadę proporcjonalności, należy wprowadzić uproszczone podejście w odniesieniu do przypadku, które powinno odpowiadać praktycznej sytuacji, w której z danego zobowiązania nie wywiązano się wcale lub nie wywiązano się w terminie, lub nie dostarczono w wyznaczonym terminie dowodu na wywiązanie się z tego zobowiązania.
- (15) Wiele przepisów zawartych w prawodawstwie rolnym Unii przewiduje, że złożone zabezpieczenie przepada w przypadku, gdy zagwarantowane zobowiązanie nie zostało wypełnione, nie rozróżniając rodzaju naruszenia. W interesie sprawiedliwości należy dokonać rozróżnienia między konsekwencjami naruszenia poszczególnych zobowiązań. W szczególności, o ile jest to dopuszczalne, w określonych przypadkach należy przewidzieć przepadek tylko części zabezpieczenia.
- (16) Nie należy w żadnym razie różnicować konsekwencji niewypełnienia zobowiązania na podstawie wypłacenia lub niewypłacenia zaliczki. Stosownie do powyższego, zabezpieczenia składane z tytułu zaliczek należy objąć oddzielnymi przepisami.
- (17) Należy określić terminy operacyjne dla kursów walutowych stosowane do różnych sytuacji, które występują w ramach sektorowego prawodawstwa rolnego, nie naruszając szczególnych definicji lub odstępstw przewidzianych w danym przypadku przez przepisy dotyczące danego sektora na podstawie kryteriów wskazanych w art. 106 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

- (18) W odniesieniu do wszystkich cen lub kwot, które mają być określone w ramach handlu z państwami trzecimi, przyjęcie zgłoszenia celnego stanowi termin operacyjny najbardziej odpowiedni do przedmiotowego celu gospodarczego. To samo dotyczy refundacji wywozowych i określania ceny wejścia owoców i warzyw na terytorium Unii, na podstawie której produkty są klasyfikowane we wspólnej taryfie celnej. Należy zatem przyjąć ten termin operacyjny.
- (19) W przypadku refundacji produkcyjnych termin operacyjny dla kursu walutowego jest zasadniczo związany z dopełnieniem pewnych szczególnych formalności. W celu harmonizacji przepisów należy przewidzieć, że terminem operacyjnym jest data zgłoszenia, że produkty dotarły do wymaganego miejsca przeznaczenia, jeżeli jest ono wymagane; we wszystkich innych przypadkach terminem operacyjnym jest data zatwierdzenia wniosku o wypłatę refundacji przez agencję płatniczą.
- (20) W odniesieniu do pomocy przyznawanej w zależności od ilości produktów wprowadzanych do obrotu lub przeznaczonych do wykorzystania w szczególny sposób, obowiązek, którego należy dopełnić, aby otrzymać pomoc, jest terminem operacyjnym, który gwarantuje właściwe wykorzystanie przedmiotowych produktów. Przejęcie produktów przez przedmiotowy podmiot gospodarczy stanowi warunek wstępny, po spełnieniu którego właściwe organy mogą przeprowadzić wymagane kontrole lub inspekcje ksiąg rachunkowych tego podmiotu i zapewnić jednakowe traktowanie akt. Termin operacyjny dla kursu walutowego powinien być zatem ustalony w powiązaniu z przejęciem produktów.
- (21) W odniesieniu do innego rodzaju pomocy dla sektora rolnego sytuacje mogą być bardzo różne. Zawsze jednak taką pomoc przyznaje się na podstawie wniosku i w terminach określonych przepisami. Należy zatem ustalić termin operacyjny dla kursu walutowego na dzień stanowiący ostateczny termin składania wniosków.
- (22) W odniesieniu do wsparcia, pomocy i premii udzielanych w ramach systemu dla sektora wina termin operacyjny dla kursu walutowego powinien być związany, w zależności od sytuacji, z datą rozpoczęcia roku winiarskiego, z przeprowadzeniem pewnych czynności lub z określoną datą. Należy zatem określić dla każdej sytuacji termin operacyjny, który powinien być wzięty pod uwagę.
- (23) Sytuacje, które należy uwzględnić do celów ustalenia terminu operacyjnego, są bardzo różne, w zależności od sektora. Termin operacyjny powinien być zatem określony stosownie do charakteru poszczególnych sytuacji i środków objętych tymi sektorami rolnictwa; dotyczy to w szczególności pomocy w sektorze mleka i przetworów mlecznych, programu „Owoce w szkole”, sektora cukru, środków promocyjnych i niektórych środków w ramach sektora owoców i warzyw.
- (24) W odniesieniu do kwot o charakterze strukturalnym i środowiskowym, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽¹⁾, oraz kwot zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽²⁾, których wypłata jest uwzględniona w programach rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, wysokość kwot ustala się w odniesieniu do roku gospodarczego lub roku kalendarzowego. Cel gospodarczy zostaje więc osiągnięty, jeżeli termin operacyjny dla kursu walutowego jest ustalany dla danego roku. W związku z powyższym termin operacyjny należy ustalić na dzień 1 stycznia roku, w którym podjęto decyzję o przyznaniu pomocy.
- (25) W przypadku zaliczek i zabezpieczeń kwoty do zapłaty lub kwoty zabezpieczone ustala się w euro zgodnie z sektorowym prawodawstwem rolnym. W związku z tym kurs walutowy mający zastosowanie do tych kwot musi być zbliżony do daty płatności zaliczki lub daty ustanowienia zabezpieczeń. W przypadku stosowania zabezpieczeń ich wysokość musi również umożliwić pokrycie wszystkich rodzajów ryzyka, których dotyczy to zabezpieczenie. W tych okolicznościach termin operacyjny dla kursu walutowego powinien być ustalony na podstawie daty ustalenia kwoty zaliczki lub daty wniesienia zabezpieczenia bądź na podstawie daty wypłaty zaliczki lub zabezpieczenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).

- (26) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 ⁽¹⁾ Komisja dokonuje automatycznego zwolnienia niewykorzystanej części zobowiązania budżetowego dotyczącej programu rozwoju obszarów wiejskich w okresie 2007–2013 w końcu drugiego roku następującego po roku, w którym podjęto zobowiązanie budżetowe. Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 zmienia tę zasadę, stanowiąc, że automatyczne zwolnienie ma miejsce w końcu trzeciego roku następującego po roku, w którym podjęto zobowiązanie budżetowe. Dla zachowania spójności prawa zasada N+2 powinna nadal mieć zastosowanie w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich za okres 2007–2013 i należy ustanowić odpowiednie przepisy przejściowe. Podobnie płatności okresowe w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich za okres 2007–2013 powinny nadal być uzależnione od przestrzegania całkowitej kwoty wkładu EFRROW przyznanej dla każdego z priorytetów dla całego okresu objętego danym programem. Ponadto, aby zapewnić spójność zarządzania tymi programami, te przepisy przejściowe powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

AGENCJE PŁATNICZE I INNE ORGANY

Artykuł 1

Warunki akredytacji agencji płatniczych

1. Agencje płatnicze odpowiedzialne za zarządzanie wydatkami i ich kontrolę, jak określono w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w zakresie dokonywanych przez siebie płatności oraz przekazywania i przechowywania informacji oferują wystarczające gwarancje, że:

- a) kwalifikowalność wniosków oraz, w przypadku rozwoju obszarów wiejskich, procedura przyznawania pomocy, jak również zgodność wniosków z przepisami unijnymi podlegają kontroli przed zatwierdzeniem płatności;
- b) dokonane płatności podlegają księgowaniu w sposób dokładny i wyczerpujący;
- c) przeprowadzane są kontrole przewidziane w prawodawstwie unijnym;
- d) wymagane dokumenty są przedkładane w wyznaczonych terminach i w formie przewidzianej w przepisach unijnych;
- e) dokumenty są dostępne i przechowywane w sposób zapewniający ich kompletność, ważność i czytelność pomimo upływu czasu, również w przypadku dokumentów elektronicznych w rozumieniu przepisów unijnych.

2. Państwa członkowskie akredytują jako agencje płatnicze wydziały lub organy, które spełniają warunki przewidziane w ust. 1. Aby zdobyć akredytację, agencja płatnicza powinna dysponować strukturą administracyjną i systemem wewnętrznej kontroli, które spełniają kryteria określone w załączniku I („kryteria akredytacyjne”) w zakresie:

- a) środowiska wewnętrznego;
- b) działań kontrolnych;
- c) informacji i komunikacji;
- d) monitorowania.

Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria w celu uwzględnienia wielkości, zakresu odpowiedzialności i innych szczególnych cech agencji płatniczej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1).

Artykuł 2

Warunki akredytacji agencji płatniczych

1. W przypadku gdy akredytowanych jest więcej niż jedna agencja płatnicza, zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dane państwo członkowskie decyduje, w drodze aktu prawnego na szczeblu ministerialnym, o akredytacji jednostki koordynującej, po upewnieniu się, że jej uregulowania administracyjne zapewniają wystarczającą gwarancję, że jednostka ta jest zdolna do realizacji zadań, o których mowa w tym artykule.
2. Aby uzyskać akredytację, jednostka koordynująca musi stosować procedury gwarantujące, że:
 - a) deklaracje skierowane do Komisji opierają się na informacjach z należycie sprawdzonych źródeł;
 - b) deklaracje skierowane do Komisji zostały należycie sprawdzone przed ich przekazaniem;
 - c) istnieje stosowna ścieżka audytu pozwalająca na wsparcie informacji przekazywanych Komisji;
 - d) zapis informacji otrzymanych i przekazanych jest przechowywany w bezpieczny sposób na papierze albo w formacie elektronicznym.

Artykuł 3

Obowiązki agencji płatniczej w odniesieniu do interwencji publicznej

1. Agencje płatnicze, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zapewniają zarządzanie operacjami i kontrolę operacji związanych ze środkami interwencyjnymi dotyczącymi przechowywania publicznego, za które są odpowiedzialne, na warunkach określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, określonych przez sektorowe prawodawstwo rolne, w szczególności na podstawie minimalnego odsetka kontroli określonego we wspomnianym załączniku.

Agencje płatnicze mogą delegować swoje kompetencje na rzecz agencji interwencyjnych, które spełniają warunki akredytacji ustanowione w pkt 1.C załącznika I do niniejszego rozporządzenia, bądź działać za pośrednictwem innych agencji płatniczych.

2. Agencje płatnicze lub agencje interwencyjne, bez uszczerbku dla ich ogólnej odpowiedzialności w zakresie przechowywania publicznego, mogą:
 - a) powierzyć zarządzanie określonymi środkami przechowywania publicznego osobom fizycznym lub prawnym zajmującym się przechowywaniem interwencyjnych produktów rolnych („podmioty przechowujące”);
 - b) delegować osoby fizyczne lub prawne do wykonania niektórych szczególnych zadań określonych w sektorowym prawodawstwie rolnym.

Jeśli agencje płatnicze powierzają zarządzanie podmiotom przechowującym, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), zarządzanie to jest realizowane w ramach umowy o przechowywanie w oparciu o obowiązki i zasady ogólne określone w załączniku III.

3. Obowiązki agencji płatniczych w zakresie przechowywania publicznego są przede wszystkim następujące:
 - a) prowadzenie ewidencji zapasów i rachunków finansowych dla każdego z produktów podlegających środkowi interwencyjnemu związanemu z przechowywaniem publicznym na podstawie operacji zrealizowanych w okresie od dnia 1 października danego roku do dnia 30 września roku następnego, zwanym dalej „rokiem budżetowym”;
 - b) uaktualnianie wykazu podmiotów przechowujących, z którymi agencje płatnicze podpisały umowy przechowywania publicznego. Wykaz ten zawiera wyczerpujące dane umożliwiające dokładną identyfikację wszystkich miejsc przechowywania, ich pojemności, liczby magazynów, chłodni lub silosów, ich planów i schematów;

- c) udostępnianie Komisji typowych umów stosowanych przy przechowywaniu publicznym, zasad dotyczących przejmowania produktów, ich przechowywania i wydawania z magazynów podmiotów przechowujących, jak również zasad dotyczących odpowiedzialności tych podmiotów;
- d) prowadzenie centralnej skomputeryzowanej ewidencji wszystkich zapasów, obejmującej wszystkie miejsca przechowywania, wszystkie produkty, wszystkie ilości i klasy poszczególnych produktów, z określeniem w każdym przypadku masy (w stosownych przypadkach, masy netto lub brutto) lub objętości;
- e) dokonywanie, zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi, wszystkich operacji związanych z przechowywaniem, konserwacją, transportem lub transferem produktów podlegających zakupom interwencyjnym, bez uszczerbku dla odpowiedzialności własnej kupujących, innych organizacji płatniczych biorących udział w operacji lub osób upoważnionych w tym względzie;
- f) przeprowadzanie w nieregularnych odstępach czasu i bez uprzedzenia w ciągu całego roku kontroli na miejscu w magazynach, w których przechowywane są produkty objęte interwencją. O ile nie zaszkodzi to celowi kontroli, możliwe jest jednak powiadomienie, ściśle ograniczone do minimalnego koniecznego okresu. Tego rodzaju powiadomienie nie wykracza poza 24 godziny, z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych;
- g) przeprowadzanie corocznej inwentaryzacji zgodnie z art. 4.

Jeżeli w danym państwie członkowskim zarządzanie rachunkami dotyczącymi przechowywania publicznego w odniesieniu do jednego lub kilku produktów zapewnione jest przez kilka agencji płatniczych, ewidencja zapasów i rachunki finansowe, o których mowa w lit. a) i d), są konsolidowane na poziomie państwa członkowskiego przed przekazaniem odpowiednich informacji do Komisji.

4. Agencje płatnicze podejmują wszelkie środki, aby zagwarantować:

- a) odpowiednie przechowywanie produktów objętych unijnymi środkami interwencji, kontrolując ich jakość co najmniej raz w roku;
- b) kompletność zapasów interwencyjnych.

5. Agencje płatnicze informują niezwłocznie Komisję:

- a) jeśli wydłużenie okresu przechowywania produktu mogłoby spowodować obniżenie jego jakości;
- b) o stratach ilościowych lub obniżeniu jakości produktu na skutek klęsk żywiołowych.

Jeżeli mają zastosowanie sytuacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), podejmuje odpowiednią decyzję:

- a) w odniesieniu do sytuacji określonych w akapicie pierwszym lit. a) – zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 229 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾;
- b) w odniesieniu do sytuacji określonych w akapicie pierwszym lit. b) – zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 116 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 oraz (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

6. Agencje płatnicze ponoszą skutki finansowe wynikające ze złego przechowywania produktu podlegającego unijnym środkom interwencyjnym, w szczególności z powodu niedostosowania metod przechowywania. Agencje ponoszą odpowiedzialność finansową w przypadku niedopełnienia swoich zobowiązań lub obowiązków, bez uszczerbku dla możliwości podjęcia działań przeciwko podmiotowi przechowującemu.

7. Agencja płatnicza w sposób ciągły udostępnia przedstawicielom Komisji oraz upoważnionym przez nią osobom, drogą elektroniczną lub w miejscu jej siedziby, rachunki dotyczące przechowywania publicznego oraz wszelkie dokumenty, umowy i pliki utworzone bądź otrzymane w kontekście operacji związanych z interwencją.

Artykuł 4

Inwentaryzacja

1. Agencje płatnicze w trakcie każdego roku budżetowego przeprowadzają inwentaryzację wszystkich produktów podlegających interwencji Unii.

Następnie porównują wyniki tej inwentaryzacji z danymi księgowymi. Księgowanie różnic stwierdzonych w ilościach oraz kwot wynikających z różnic jakościowych stwierdzonych w trakcie kontroli odbywa się zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 46 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Do celów stosowania ust. 1 brakujące ilości wynikające ze standardowych operacji związanych z przechowywaniem publicznym podlegają granicom tolerancji wyznaczonym w załączniku IV i odpowiadają różnicy między zapasem teoretycznym wynikającym z ujęcia księgowego zapasów a zapasem rzeczywistym ustalonym na podstawie inwentaryzacji przewidzianej w ust. 1 lub zapasem wykazanym w księgach jako pozostający po wyczerpaniu zapasu rzeczywistego w magazynie.

ROZDZIAŁ II

ZARZĄDZANIE FINANSOWE

Artykuł 5

Nieprzestrzeganie najpóźniejszej daty płatności

1. W odniesieniu do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) zgodnie z przypadkami wyjątkowymi, o których mowa w art. 40 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz zgodnie z zasadą proporcjonalności wydatki zrealizowane po upływie terminu płatności kwalifikują się do finansowania unijnego na warunkach określonych w ust. 2–6 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli wydatki dokonane po upływie terminów są równe lub mniejsze od 5 % wydatków dokonanych w terminie, nie stosuje się zmniejszenia.

Po przekroczeniu progu 5 % wszystkie kolejne wydatki dokonane z opóźnieniem zostają zmniejszone zgodnie z następującymi zasadami:

- a) w odniesieniu do wydatków dokonanych w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 10 %;
- b) w odniesieniu do wydatków dokonanych w drugim miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 25 %;
- c) w odniesieniu do wydatków dokonanych w trzecim miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 45 %;
- d) w odniesieniu do wydatków dokonanych w czwartym miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 70 %;

e) w odniesieniu do wydatków dokonanych w terminie późniejszym niż w czwartym miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, wydatki zostają zredukowane o 100 %.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 w odniesieniu do płatności bezpośrednich, których kwota jest niższa od pułapu, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁽¹⁾, stosuje się następujące warunki:

a) w przypadku gdy próg, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, nie został w pełni wykorzystany w odniesieniu do płatności dokonanych w odniesieniu do roku kalendarzowego N najpóźniej w dniu 15 października roku N+1, a pozostała część tego progu wynosi ponad 2 %, zostaje ona zredukowana do 2 %;

b) podczas roku budżetowego N+1 płatności bezpośrednie, inne niż płatności przyznawane na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 ⁽²⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ⁽³⁾, w odniesieniu do lat kalendarzowych N-1 lub wcześniejszych, dokonane po upływie terminu płatności, będą kwalifikowalne do finansowania w ramach EFRG, jedynie gdy całkowita kwota płatności bezpośrednich, które realizowane są w roku budżetowym N+1 – dostosowanych w stosownych przypadkach do kwot przed korektą przewidzianą w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – nie przekracza pułapu określonego w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego N, zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia;

c) wydatki przekraczające pułapy, o których mowa w lit. a) lub b), zostają zmniejszone o 100 %.

Kwoty zwrotów, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, nie są brane pod uwagę przy weryfikacji przestrzegania warunku określonego w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. b).

4. Komisja stosuje inną skalę od skali przewidzianych w ust. 2 i 3 i/lub niższą redukcję lub brak redukcji, o ile występują szczególne warunki w zarządzaniu przy niektórych środkach lub jeśli państwa członkowskie przedstawiają należyte uzasadnienia.

Akapitu pierwszego nie stosuje się jednakże w przypadku wydatków przekraczających pułap, o którym mowa w ust. 3 lit. b).

5. Kontrole przestrzegania terminów płatności, w odniesieniu do płatności miesięcznych, przeprowadza się dwukrotnie w każdym roku budżetowym:

a) dla wydatków dokonywanych do dnia 31 lipca;

b) dla wydatków dokonywanych do dnia 15 października.

Wszelkie przekroczenia terminów w sierpniu, wrześniu oraz październiku są brane pod uwagę w decyzji w sprawie rozliczenia rachunków, o której mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

6. Zmniejszenia, o których mowa w niniejszym artykule, stosuje się bez uszczerbku dla późniejszych decyzji w sprawie zgodności rozliczeń, o których mowa w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

Artykuł 6

Nieprzestrzeganie najwcześniejszej daty płatności

W odniesieniu do EFRG, jeżeli państwa członkowskie mają prawo wypłacania zaliczek przed najwcześniejszą datą płatności ustaloną w sektorowym prawodawstwie rolnym do określonej maksymalnej kwoty, wszelkie wydatki przekraczające taką maksymalną kwotę uznaje się za wydatki dokonane przed najwcześniejszą datą płatności. Zgodnie z wyjątkami, o których mowa w art. 40 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wydatki te kwalifikują się jednak do finansowania przez Unię po ich zmniejszeniu o 10 %.

Artykuł 7

Kompensata ze strony agencji płatniczych

1. W związku ze swoją decyzją dotyczącą płatności miesięcznych podjętą zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, Komisja wypłaca saldo wydatków zadeklarowanych przez każde państwo członkowskie, pomniejszone o kwotę dochodów przeznaczonych na określony cel, włączonych przez wspomniane państwo członkowskie do tej samej deklaracji wydatków. Kompensatę tę traktuje się jako odpowiednie dochody.

Środki na zobowiązania i środki na płatności wynikające z dochodów przeznaczonych na określony cel są otwarte od chwili przeznaczenia tych dochodów na odpowiednie linie budżetowe. Dochody przeznacza się w chwili księgowania dochodów przeznaczonych na określony cel, w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania oświadczeń przekazanych przez państwa członkowskie, zgodnie z zasadami określonymi w art. 43 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Jeżeli kwoty, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zostały wstrzymane przed płatnością danej pomocy w wyniku nieprawidłowości lub zaniedbań, to są one odliczane od odpowiedniej kwoty wydatków.

3. Kwoty wkładów Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) odzyskane od beneficjentów w ramach danego programu rozwoju obszarów wiejskich – w każdym okresie referencyjnym – są odliczane od kwoty do wypłacenia przez EFRROW w deklaracji wydatków za ten okres.

4. Kwoty większe lub mniejsze wynikające, w stosownych przypadkach, z rozliczenia rachunków, o którym mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, mogą być ponownie wykorzystane w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich, dodaje się lub odejmuje od kwoty wkładu EFRROW po sporządzeniu pierwszej deklaracji po decyzji w sprawie rozliczenia rachunków.

5. Pomoc finansowa EFRG stanowi równowartość wydatków obliczonych na podstawie informacji przekazanych przez agencję płatniczą, pomniejszonych o wszelkie dochody wynikające z zastosowania środka interwencyjnego, zatwierdzonych za pomocą wdrożonego przez Komisję systemu informatycznego i ujętych przez agencję płatniczą w deklaracji wydatków.

Artykuł 8

Opóźnione przyjęcie budżetu Unii

1. W odniesieniu do EFRG, jeżeli budżet Unii nie zostanie przyjęty na początku roku budżetowego, płatności miesięczne, o których mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przyznaje się zgodnie z wartością procentową deklaracji wydatków złożonych przez państwa członkowskie, ustanowione w ramach każdego rozdziału dotyczącego wydatków oraz w ramach limitów ustanowionych w art. 16 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012. Komisja bierze pod uwagę kwoty niezwrócone państwom członkowskim w chwili podejmowania decyzji dotyczących późniejszych zwrotów.

2. W odniesieniu do EFRROW, jeżeli budżet Unii nie zostanie przyjęty na początku roku budżetowego:

a) płatności okresowe, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przyznaje się proporcjonalnie do dostępnych wpływów zgodnie z wartością procentową deklaracji wydatków złożonych dla każdego programu rozwoju obszarów wiejskich. Komisja bierze pod uwagę kwoty niezwrócone państwom członkowskim w chwili podejmowania decyzji dotyczących późniejszych płatności okresowych;

- b) jeśli chodzi o zobowiązania budżetowe, o których mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, pierwsze roczne raty po przyjęciu programów rozwoju obszarów wiejskich są realizowane zgodnie z kolejnością przyjęcia tych programów. Po wyczerpaniu odpowiednich zobowiązań, zobowiązania budżetowe odnoszące się do kolejnych rocznych rat są realizowane zgodnie z kolejnością przyjęcia programów. Jeżeli środki dostępne na zobowiązania są ograniczone, Komisja może podejmować częściowe roczne zobowiązania w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich. Zobowiązania dotyczące pozostałego salda w odniesieniu do tych programów zostają zaciągnięte dopiero po udostępnieniu dodatkowych środków na zobowiązania.

Artykuł 9

Odroczenie płatności miesięcznych

Po uprzednim zawiadomieniu zainteresowanych państw członkowskich, Komisja może odroczyć płatności miesięczne, o których mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wypłacane na rzecz państw członkowskich, jeśli informacje, o których mowa w art. 102 ust. 1 lit. c) ppkt (i) i (ii) tego rozporządzenia, zostaną dostarczone z opóźnieniem lub zawierają rozbieżności wymagające dodatkowej weryfikacji.

Artykuł 10

Zawieszenie płatności w przypadku spóźnionego przedłożenia informacji

1. Zawieszenie płatności, o którym mowa w art. 42 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, nie ma zastosowania do środków wymienionych w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.
2. W odniesieniu do wydatków w ramach EFRG zastosowanie mają następujące zakresy zawieszenia płatności:
 - a) jeśli wyniki kontroli nie zostały przesłane do dnia 15 października – 1 % wydatków, w odniesieniu do których nie przesłano na czas odpowiednich informacji;
 - b) jeśli wyniki kontroli nie zostały przesłane do dnia 1 grudnia – 1,5 % wydatków, w odniesieniu do których nie przesłano na czas odpowiednich informacji.
3. W odniesieniu do wydatków w ramach EFRROW zastosowanie mają następujące zakresy zawieszenia płatności:
 - a) jeśli wyniki kontroli nie zostały przesłane do dnia 15 października – 1 % wydatków, w odniesieniu do których nie przesłano na czas odpowiednich informacji;
 - b) jeśli wyniki kontroli nie zostały przesłane do dnia 15 stycznia – 1,5 % wydatków, w odniesieniu do których nie przesłano na czas odpowiednich informacji.

Artykuł 11

Kurs walutowy mający zastosowanie przy sporządzaniu deklaracji wydatków

1. Zgodnie z art. 106 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w przypadku EFRG podczas sporządzania deklaracji wydatków państwa członkowskie nienależące do strefy euro stosują ten sam kurs walutowy, co kurs, który zastosowały w chwili dokonywania płatności na rzecz beneficjentów lub otrzymania dochodów, zgodnie z rozdziałem V i sektorowym prawodawstwem rolnym. W przypadku decyzji dotyczących rozliczania, o których mowa w art. 51 i 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, państwa członkowskie stosują pierwszy kurs walutowy ustalony przez Europejski Bank Centralny po dacie przyjęcia tej decyzji.

W przypadkach innych niż te, o których mowa w akapicie pierwszym, w szczególności w odniesieniu do programów promocyjnych zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 3/2008 ⁽¹⁾ oraz w odniesieniu do środków promocyjnych w sektorze wina, a także w odniesieniu do operacji, dla których termin operacyjny nie został określony w sektorowym prawodawstwie rolnym, stosowany kurs walutowy jest przedostatnim kursem walutowym ustalonym przez Europejski Bank Centralny przed miesiącem, za który deklaruje się wydatki lub dochody przeznaczone na określony cel.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1).

2. W odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich, podczas sporządzania deklaracji wydatków państwa członkowskie nienależące do strefy euro stosują – w odniesieniu do każdej operacji płatności lub odzyskania – przedostatni kurs walutowy ustalony przez Europejski Bank Centralny sprzed miesiąca, w którym operacje zapisuje się w księgach agencji płatniczej.

ROZDZIAŁ III

ROZLICZENIE RACHUNKÓW I INNE KONTROLE

Artykuł 12

Kryteria i metodyka stosowania korekt w ramach kontroli zgodności rozliczeń

1. Dla celów przyjęcia decyzji zgodnie z art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w sprawie kwot, które mają być wyłączone z finansowania unijnego, Komisja dokonuje rozróżnienia pomiędzy kwotami uznanymi za kwoty nienależnie wypłacone lub częściami tych kwot a kwotami ustalonymi w drodze zastosowania korekt ekstrapolowanych lub ryczałtowych.

W celu oceny kwot podlegających wyłączeniu z finansowania unijnego w przypadku stwierdzenia, że wydatki nie zostały poniesione zgodnie z przepisami unijnymi, oraz, w odniesieniu do EFRROW – zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi i krajowymi, Komisja bierze pod uwagę swoje własne ustalenia i informacje udostępnione przez państwa członkowskie w ramach procedury kontroli zgodności rozliczeń przeprowadzonej zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Komisja podejmuje decyzję o wyłączeniu w oparciu o zidentyfikowanie kwot nienależnie wypłaconych, wyłącznie jeżeli kwoty te można zidentyfikować przy zastosowaniu proporcjonalnych nakładów. Jeżeli Komisja nie może zidentyfikować kwot nienależnie wypłaconych przy zastosowaniu proporcjonalnych nakładów, państwa członkowskie mogą, w terminie ustalonym przez Komisję w trakcie procedury kontroli zgodności rozliczeń, przedstawić dane dotyczące weryfikacji tych kwot na podstawie kontroli wszystkich indywidualnych przypadków, których dana nieprawidłowość może potencjalnie dotyczyć. Weryfikacja obejmuje wszystkie wydatki poniesione z naruszeniem mających zastosowanie przepisów i obciążające budżet Unii. Przedstawione dane muszą obejmować wszystkie poszczególne kwoty, które są niekwalifikowalne z powodu danej nieprawidłowości.

3. Jeżeli zgodnie z ust. 2 nie można zidentyfikować kwot nienależnie wypłaconych, Komisja może określić kwoty, które mają zostać wyłączone przez zastosowanie korekt ekstrapolowanych. Aby umożliwić Komisji określenie przedmiotowych kwot, państwa członkowskie mogą przedłożyć, w terminie przewidzianym przez Komisję w trakcie procedury kontroli zgodności obliczeń, obliczenie kwoty podlegającej wyłączeniu z finansowania unijnego poprzez ekstrapolację na podstawie metod statystycznych wyników kontroli przeprowadzonych na reprezentatywnej próbie tych przypadków. Próba pochodzi z populacji, w której można w uzasadniony sposób spodziewać się tej samej nieprawidłowości.

4. W celu uwzględnienia wyników obliczeń przedłożonych przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 2 i 3, Komisja ma prawo:

- a) ocenić metody wykorzystane do obliczenia lub ekstrapolacji, które powinny zostać wyraźnie opisane przez państwa członkowskie;
- b) sprawdzić reprezentatywność próby, o której mowa w ust. 3;
- c) sprawdzić przedłożone jej treść i wyniki obliczeń lub ekstrapolacji;
- d) uzyskać wystarczające i stosowne dowody kontroli dotyczące danych podstawowych.

5. Stosując ust. 3, państwa członkowskie mogą w kontekście swojego audytu przewidzianego w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 wykorzystywać dane statystyczne agencji płatniczych dotyczące kontroli, potwierdzone przez jednostkę certyfikującą lub dokonaną przez tę jednostkę ocenę poziomu błędu, pod następującymi warunkami:

- a) Komisja jest zadowolona z działań realizowanych przez jednostki certyfikujące zarówno w zakresie strategii audytu, jak i treści, zakresu i jakości rzeczywistych prac audytowych;

b) zakres prac jednostek certyfikujących jest zgodny z zakresem danego postępowania w sprawie kontroli zgodności rozliczeń, w szczególności w odniesieniu do środków lub systemów;

c) kwota wszelkich kar, które należało zastosować, została uwzględniona w ocenach.

6. Jeżeli nie zostały spełnione warunki określenia kwot, które mają zostać wyłączone z finansowania Unii, o których mowa w ust. 2 i 3, lub charakter przypadku sprawia, że nie można określić kwot, które mają zostać wyłączone na podstawie tych ustępów, Komisja stosuje korekty ryczałtowe, uwzględniając charakter i wagę naruszenia oraz własną ocenę ryzyka poniesienia straty finansowej przez Unię.

Poziom korekty ryczałtowej wyznacza się z uwzględnieniem w szczególności rodzaju zidentyfikowanej niezgodności. W tym celu niedociągnięcia ujawnione w ramach kontroli zostają podzielone na odnoszące się do kluczowych i do pomocniczych mechanizmów kontroli, w następujący sposób:

a) kluczowe mechanizmy kontroli to kontrole bezpośrednie i administracyjne niezbędne do ustalenia kwalifikowalności pomocy oraz odnośnego stosowania zmniejszeń i kar;

b) pomocnicze mechanizmy kontroli to wszystkie inne czynności administracyjne niezbędne do prawidłowego rozpatrzenia wniosków.

Jeżeli w ramach jednej procedury kontroli zgodności rozliczeń ustalone zostaną różne niezgodności, które pojedynczo powodowałyby różne korekty ryczałtowe, stosuje się wyłącznie najwyższy poziom korekty ryczałtowej.

7. Przy ustalaniu poziomu korekt ryczałtowych Komisja może w szczególności wziąć pod uwagę poniższe okoliczności, świadczące o większej wadze nieprawidłowości wskazujących na większe ryzyko straty dla budżetu Unii:

a) co najmniej jeden kluczowy mechanizm kontroli nie jest stosowany lub jest stosowany na tyle nieprawidłowo lub nieregularnie, że uznaje się go za nieefektywny, jeśli chodzi o określanie kwalifikowalności wniosku lub zapobieganie nieprawidłowościom; lub

b) wykryto trzy lub więcej niedociągnięć w odniesieniu do tego samego systemu kontroli; lub

c) dane państwo członkowskie nie stosuje systemu kontroli lub stosowanie takie ma poważne wady oraz istnieją dowody na poważne nieprawidłowości i zaniedbania w przeciwdziałaniu nieprawidłowościom lub oszustwom; lub

d) w odniesieniu do tego państwa członkowskiego została już zastosowana korekta za podobne niedociągnięcia w tym samym sektorze, z zastrzeżeniem zbadania przez Komisję wszelkich środków naprawczych lub kompensacyjnych podjętych już przez dane państwo członkowskie.

8. Jeżeli państwo członkowskie przedstawia pewne obiektywne elementy, które nie spełniają warunków określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, z których jednak wynika, że maksymalna strata funduszy jest ograniczona do kwoty niższej od tej, która wynikałaby z zastosowania niższej stawki zryczałtowanej niż zaproponowana, Komisja stosuje tę niższą stawkę zryczałtowaną, aby określić kwoty, które mają być wyłączone z finansowania unijnego na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

9. Kwoty faktycznie odzyskane od beneficjentów i przekazane na rzecz funduszy przed odpowiednią datą, jaką ustali Komisja w trakcie procedury kontroli zgodności rozliczeń, odlicza się od kwoty, którą Komisja postanawia wyłączyć z finansowania unijnego na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

*Artykuł 13***Obowiązki po zakończeniu procedur odzyskiwania należności**

Po zakończeniu procedur odzyskiwania należności, o których mowa w art. 54 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, państwa członkowskie:

- a) przekazują na rzecz EFRG pięćdziesiąt procent odzyskanych kwot, po odjęciu kosztów odzyskania przewidzianego w art. 55 akapit drugi tego rozporządzenia;
- b) przekazują na rzecz EFRROW pięćdziesiąt procent kwot odzyskanych po zamknięciu programu dotyczącego rozwoju obszarów wiejskich lub odzyskanych przed zamknięciem takiego programu, które jednak nie mogły być ponownie wykorzystane zgodnie z art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

*Artykuł 14***Kontrola transakcji**

System kontroli ustanowiony w tytule V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 nie ma zastosowania do środków wymienionych w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ IV

ZABEZPIECZENIA

SEKCJA 1

Zakres i stosowanie terminów*Artykuł 15***Zakres**

Niniejszy rozdział ma zastosowanie we wszystkich przypadkach, w których w ramach sektorowego prawodawstwa rolnego przewiduje się zabezpieczenie, bez względu na to, czy użyto w nich konkretnego terminu „zabezpieczenie”.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczeń złożonych w celu zapewnienia płatności cel przywozowych i wywozowych określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾.

*Artykuł 16***Terminy stosowane w niniejszym rozdziale**

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) „właściwy organ” jest to strona upoważniona do przyjęcia zabezpieczenia lub strona upoważniona do podjęcia decyzji w myśl odpowiedniego rozporządzenia, czy zabezpieczenie ma być zwolnione, czy też ma ulec przypadkowi;
- b) „zabezpieczenie zbiorcze” jest to zabezpieczenie udostępnione właściwemu organowi w celu zapewnienia, że spełnione zostanie więcej niż jedno zobowiązanie.
- c) „odpowiednia część kwoty zabezpieczonej” jest to część sumy zabezpieczonej odpowiadająca ilości, dla której naruszono zobowiązanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

SEKCJA 2

Wymóg złożenia zabezpieczenia

Artykuł 17

Strona odpowiedzialna

Zabezpieczenie jest przekazywane przez stronę lub w imieniu strony odpowiedzialnej za wypłacenie należnej kwoty pieniężnej, w przypadku gdy zobowiązanie nie zostanie spełnione.

Artykuł 18

Odstąpienie od wymogu złożenia zabezpieczenia

1. Właściwy organ może odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, gdy strona odpowiedzialna za spełnienie zobowiązania jest:

- a) jednostką publiczną odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków organu publicznego;
- b) jednostką prywatną pełniącą obowiązki, o których mowa w lit. a), pod nadzorem państwa.

2. Właściwy organ może odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, gdy wartość zabezpieczanej sumy jest mniejsza niż 500 EUR. W takim przypadku zainteresowana strona składa pisemne zobowiązanie, że – jeżeli odpowiednie zobowiązanie nie zostanie spełnione – uiszczy kwotę równą zabezpieczeniu, od którego odstąpiono.

Przy stosowaniu pierwszego akapitu wartość zabezpieczenia zostanie tak obliczona, aby obejmować wszystkie istotne zobowiązania powiązane z tą samą operacją.

Artykuł 19

Warunki mające zastosowanie do zabezpieczeń

1. Właściwy organ nie przyjmuje zabezpieczenia, które uważa za nieodpowiednie, niewystarczające albo niezapewniające pokrycia na dostatecznie długi okres lub wymaga jego zamiany.
2. W przypadku zdeponowania gotówki drogą transferu nie jest ona traktowana jako zabezpieczenie, dopóki właściwy organ nie upewni się, że kwota ta znajduje się w jego dyspozycji.
3. Czek na kwotę, której płatność jest zagwarantowana przez instytucję finansową uznaną w tym celu przez państwo członkowskie odpowiednie dla właściwego organu, jest traktowany jak depozyt gotówkowy. Właściwy organ nie musi składać takiego czeku do realizacji, dopóki nie nadejdzie ostateczny termin jego realizacji.

Czek innego rodzaju niż ten, o którym mowa w akapicie pierwszym, stanowi zabezpieczenie jedynie wówczas, gdy właściwy organ stwierdzi, że dysponuje kwotą podaną na czeku.

4. Wszelkie koszty naliczane przez instytucję finansową są ponoszone przez stronę składającą zabezpieczenie
5. Strona składająca zabezpieczenie w postaci depozytu gotówkowego nie otrzymuje żadnych odsetek.

Artykuł 20

Stosowanie euro

1. Zabezpieczenia wyraża się w euro.
2. Jeżeli zabezpieczenie zostanie zatwierdzone w państwie członkowskim nienależącym do strefy euro, kwota zabezpieczenia wyrażona w euro zostaje przeliczona na mającą zastosowanie walutę krajową zgodnie z przepisami rozdziału V. Zobowiązanie odpowiadające zabezpieczeniu i kwota, która mogłaby ewentualnie zostać zatrzymana w przypadku nieprawidłowości lub naruszenia, zostają ustalone w euro.

*Artykuł 21***Poręczyciel**

1. Poręczyciel posiada miejsce zameldowania lub prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Unii i zgodnie z postanowieniami Traktatu dotyczącymi swobody świadczenia usług jest zatwierdzany przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym zabezpieczenie jest składane. Poręczyciel jest związany gwarancją wystawioną na piśmie.
2. Pisemna gwarancja zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) zobowiązanie lub, w przypadku zabezpieczenia zbiorczego, rodzaje zobowiązań, wypełnienie których gwarantuje ona płatnością odpowiedniej kwoty pieniędzy;
 - b) maksymalne zobowiązanie finansowe, które poręczyciel akceptuje;
 - c) potwierdzenie, że poręczyciel podejmuje się solidarnie ze stroną odpowiedzialną za wywiązanie się ze zobowiązań zapłacić, w ciągu 30 dni od żądania ze strony właściwego organu, dowolną kwotę w ramach gwarancji należnej z chwilą powiadomienia o przepadku gwarancji.
3. W przypadku gdy udzielono już pisemnego zabezpieczenia zbiorczego, właściwy organ ustala odpowiednią procedurę, na podstawie której całe zabezpieczenie lub jego część są przypisane określönemu zobowiązaniu.

*Artykuł 22***Stosowanie siły wyższej**

Każda osoba odpowiedzialna za realizację zobowiązania objętego zabezpieczeniem, utrzymująca, że nieprzestrzeganie zobowiązania spowodowane jest działaniem siły wyższej, udowadnia właściwym organom w sposób je zadowalający, że miało miejsce działanie siły wyższej. Jeżeli właściwy organ uzna działanie siły wyższej, zobowiązanie wygasa wyłącznie do celów zwrotu zabezpieczenia.

*SEKCJA 3****Zwrot i przepadek zabezpieczeń innych niż te, o których mowa w sekcji 4****Artykuł 23***Przepadek zabezpieczeń**

1. Zobowiązanie, o którym mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jest wymogiem podjęcia lub zaniechania działania, o zasadniczym znaczeniu dla celów rozporządzenia nakładającego ten wymóg.
2. Jeżeli zobowiązanie nie zostanie wypełnione i nie wyznaczono żadnego terminu na jego wypełnienie, zabezpieczenie ulega przepadkowi, kiedy właściwy organ stwierdzi, że zobowiązanie to nie zostało wypełnione.
3. Jeżeli wyznaczono termin na wypełnienie zobowiązania, a zostało ono wypełnione dopiero po tym terminie, zabezpieczenie ulega przepadkowi.

W takim przypadku zabezpieczenie ulega przepadkowi w wysokości 10 % natychmiast, a do pozostałej kwoty stosuje się dodatkowy odsetek w wysokości:

- a) 2 % za każdy kalendarzowy dzień przekroczenia terminu, jeżeli zobowiązanie dotyczy przywozu produktów do państwa trzeciego;
- b) 5 % za każdy kalendarzowy dzień przekroczenia terminu, jeżeli zobowiązanie dotyczy opuszczenia przez produkty obszaru celnego Unii.

4. Jeżeli zobowiązanie zostanie wypełnione w terminie, a dowód jego wypełnienia należy przedstawić w ustalonym terminie, zabezpieczenie dotyczące tego zobowiązania ulega przypadkowi za każdy dzień kalendarzowy przekraczający ten termin, według wzoru $0,2 / \text{ustalony termin w dniach}$ i z uwzględnieniem art. 25.

Jeżeli dowód, o którym mowa w akapicie pierwszym, polega na złożeniu wykorzystanego lub wygasłego pozwolenia na przywóz lub wywóz, lub przedstawieniu dowodu, że produkty opuściły obszar celny Unii, kwota zabezpieczenia, która ma podlegać przypadkowi wynosi 15 %, jeżeli dowód ten zostanie złożony po terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym, ale najpóźniej w 730. dniu kalendarzowym po upływie daty ważności pozwolenia. Po upływie 730 dni kalendarzowych pozostała kwota zabezpieczenia ulega przypadkowi w całości.

Jeżeli zobowiązanie określone w akapicie pierwszym dotyczy złożenia wykorzystanego lub wygasłego pozwolenia na wywóz produktów o z góry ustalonej stawce refundacji, kwota zabezpieczenia, która ma podlegać przypadkowi, wynosi:

- a) 10 %, jeżeli pozwolenie zostanie złożone między 61. a 90. dniem kalendarzowym od daty upływu ważności pozwolenia;
- b) 50 %, jeżeli pozwolenie zostanie złożone między 91. a 120. dniem kalendarzowym od daty upływu ważności pozwolenia;
- c) 70 %, jeżeli pozwolenie zostanie złożone między 121. a 150. dniem kalendarzowym od daty upływu ważności pozwolenia;
- d) 80 %, jeżeli pozwolenie zostanie złożone między 151. a 180. dniem kalendarzowym od daty upływu ważności pozwolenia;
- e) 100 %, jeżeli pozwolenie zostanie złożone po 180. dniu kalendarzowym od daty upływu ważności pozwolenia.

5. Kwota zabezpieczenia ulegająca przypadkowi jest zaokrąglana do pierwszej niższej kwoty wyrażonej w pełnym euro lub stosowanej walucie krajowej.

Artykuł 24

Zwrot zabezpieczeń

1. Po przedstawieniu dowodów – określonych w szczegółowych przepisach unijnych – świadczących, że zobowiązanie zostało wypełnione, lub po częściowym przypadku zabezpieczenia zgodnie z art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i art. 23 niniejszego rozporządzenia, pozostała kwota zabezpieczenia zostaje niezwłocznie zwrócona.

2. Na żądanie zabezpieczenie jest częściowo zwracane w przypadku dostarczenia stosownego dowodu dotyczącego części ilości produktu, pod warunkiem że część ta nie jest mniejsza niż jakakolwiek minimalna ilość podana w rozporządzeniu wymagającym zabezpieczenia, a w razie braku takiego — jak określono przez państwo członkowskie.

3. W przypadku gdy nie został ustalony termin na przedstawienie dowodu potrzebnego do zwrotu zabezpieczenia, termin ten wynosi 365 dni kalendarzowych, licząc od terminu ustalonego do wypełnienia zobowiązania, dla którego złożono zabezpieczenie. W przypadku nieustalenia takiego terminu – 365 dni kalendarzowych, licząc od dnia, do którego wypełnione zostały wszystkie zobowiązania.

Termin ustanowiony w akapicie pierwszym nie przekracza 1 095 dni kalendarzowych, licząc od momentu przypisania zabezpieczenia do określonego zobowiązania.

Artykuł 25

Progi

1. Łączna kwota podlegająca przypadkowi nie przekracza 100 % odpowiedniej części zabezpieczonej kwoty.

2. Właściwy organ może zaniechać wymogu przypadku kwoty o wartości niższej niż 100 EUR, pod warunkiem że dla porównywalnych przypadków istnieją podobne krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne.

SEKCJA 4

Zabezpieczenia w odniesieniu do zaliczek

Artykuł 26

Zakres stosowania

Przepisy niniejszej sekcji obowiązują we wszystkich przypadkach, w których szczególne przepisy Unii przewidują, że pewna kwota może być wypłacona zaliczkowo przed wypełnieniem zobowiązania do uzyskania pomocy lub zaliczki.

Artykuł 27

Zwrot zabezpieczeń

1. Zabezpieczenie jest zwracane:

- a) gdy ustalone zostało ostateczne nabycie praw do kwoty przyznanej jako zaliczka;
- b) lub gdy przyznana kwota zwiększona o dodatek przewidziany w przepisach szczególnych Unii została spłacona.

2. Gdy upłynie termin okazania ostatecznego nabycia praw do przyznanej kwoty a dowód nabycia praw nie został przedstawiony, właściwy organ niezwłocznie przystępuje do procedury przepadku zabezpieczenia.

Jeżeli jednak przepisy Unii przewidują taką możliwość, dowód może zostać przedstawiony nawet po upływie tego terminu w zamian za częściową wypłatę zabezpieczenia.

TYTUŁ V

STOSOWANIE EURO

Artykuł 28

Refundacje wywozowe i handel z państwami trzecimi

1. W przypadku kwot dotyczących przywozu i w przypadku podatków wywozowych, które to kwoty i podatki są ustalone w euro w prawodawstwie Unii dotyczącym wspólnej polityki rolnej i są stosowane przez państwa członkowskie w walutach krajowych, kurs przeliczeniowy jest równy współczynnikowi stosowanemu na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

2. W przypadku refundacji wywozowych ustalanych w euro oraz cen i kwot wyrażonych w euro w prawodawstwie rolnym Unii w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest data przyjęcia zgłoszenia celnego.

3. Do celów obliczania standardowej wartości owoców i warzyw w przywozie, o której mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 543/2011 ⁽¹⁾, aby określić cenę wejścia, o której mowa w art. 137 ust. 1 tego rozporządzenia, terminem operacyjnym dla kursu walutowego w odniesieniu do cen reprezentatywnych zastosowanych do obliczenia tej wartości standardowej oraz kwoty redukcji określonej w art. 134 ust. 3 tego rozporządzenia jest dzień, do którego odnoszą się ceny reprezentatywne.

Artykuł 29

Refundacje produkcyjne i szczególne rodzaje pomocy

1. W przypadku refundacji produkcyjnych określonych w euro przez prawodawstwo Unii terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest data powiadomienia o dotarciu produktów do miejsca przeznaczenia, wymaganego przez przedmiotowe prawodawstwo. W przypadku gdy miejsce przeznaczenia nie jest wymagane, terminem operacyjnym jest data przyjęcia wniosku o wypłatę refundacji przez agencję płatniczą.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1).

2. W przypadku pomocy przyznawanej w zależności od ilości produktów wprowadzanych do obrotu lub przeznaczonych do wykorzystania w szczególny sposób, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest, bez uszczerbku dla art. 30–33, pierwsze działanie, które zapewnia, po przejęciu produktów przez dany podmiot gospodarczy, stosowne wykorzystanie przedmiotowych produktów oraz które stanowi warunek przyznania pomocy.

3. W przypadku pomocy na rzecz prywatnego przechowywania terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest pierwszy dzień okresu, za który przyznawana jest pomoc związana z tą samą umową.

4. W przypadku pomocy innej niż pomoc, o której mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu oraz w art. 30 i 31, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest ostateczny termin składania wniosków.

Artykuł 30

Sektor wina

1. Terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest pierwszy dzień roku winiarskiego, w którym przyznano wsparcie na rzecz:

- a) określonych w art. 46 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 restrukturyzacji i przekształcania winnic;
- b) ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania, o których mowa w art. 48 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- c) ustanowienia ubezpieczenia zbiorów, o którym mowa w art. 49 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. W przypadku wsparcia wypłacanego dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji produktów ubocznych powstających podczas produkcji wina, o której mowa w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest pierwszy dzień roku winiarskiego, w którym dany produkt uboczny został dostarczony.

3. W przypadku inwestycji, o których mowa w art. 50 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz innowacji w sektorze wina, o których mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest 1 stycznia roku, w którym podjęto decyzję o przyznaniu pomocy.

4. W przypadku operacji zbierania zielonych plonów, o których mowa w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień przeprowadzenia operacji zbierania zielonych plonów.

Artykuł 31

Kwoty i płatności w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. W przypadku pomocy przyznawanej na dostarczanie niektórych przetworów mlecznych uczniom, o której mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 657/2008 ⁽¹⁾, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest pierwszy dzień okresu, do którego odnosi się wniosek o pomoc, o którym mowa w art. 11 tego rozporządzenia.

2. W odniesieniu do płatności opłaty wyrównawczej, o której mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 595/2004 ⁽²⁾, dla 12-miesięcznego okresu w rozumieniu części II tytuł I rozdział III rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽³⁾, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień 1 kwietnia następujący po danym okresie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 657/2008 z dnia 10 lipca 2008 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej na rzecz dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach oświatowych (Dz.U. L 183 z 11.7.2008, s. 17).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

3. W przypadku kosztów transportu, o których mowa w art. 30 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 ⁽¹⁾, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień otrzymania przez właściwy organ ważnej oferty.

Artykuł 32

Kwoty i płatności pomocy związane z wdrażaniem programu „Owoce w szkole”

W przypadku pomocy przyznawanej na dostarczanie dzieciom świeżych i przetworzonych owoców i warzyw oraz produktów z bananów, o której mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 288/2009 ⁽²⁾, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień 1 stycznia poprzedzający okres, o którym mowa w art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia.

Artykuł 33

Cena minimalna buraków, opłata za przekroczenie kwoty krajowej i opłata produkcyjna w sektorze cukru

W przypadku opłaty produkcyjnej dotyczącej cukru, ceny minimalnej buraków i opłaty z tytułu nadwyżek, o których mowa odpowiednio w art. 128, 135 i 142 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień 1 października roku gospodarczego, względem którego są stosowane lub wypłacane odnośne ceny i kwoty.

Artykuł 34

Kwoty o charakterze strukturalnym lub środowiskowym oraz ogólne koszty programów operacyjnych

1. W przypadku kwot, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz kwot dotyczących środków zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, których wypłata na rzecz beneficjentów jest uwzględniona w programach rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień 1 stycznia roku, w którym podjęto decyzję o przyznaniu pomocy.

Jeżeli jednak, zgodnie z przepisami Unii, wypłata kwot, o których mowa w akapicie pierwszym, została rozłożona na szereg lat, terminem operacyjnym dla kursu walutowego dla każdej raty rocznej jest dzień 1 stycznia roku, za który wypłacana jest dana rata.

2. W odniesieniu do sum, o których mowa w pkt 2 lit. a) załącznika IX do rozporządzenia (UE) nr 543/2011, przeznaczonych na pokrycie kosztów ogólnych szczególnie związanych z funduszami lub programami operacyjnymi, o których mowa w art. 32 i 33 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień 1 stycznia roku, do którego odnoszą się te koszty ogólne.

Artykuł 35

Kwoty związane z upoważnieniem do przyznania krajowej pomocy finansowej organizacjom producentów w sektorze owoców i warzyw oraz częściowy zwrot tej krajowej pomocy finansowej

1. W przypadku wniosku o zatwierdzenie współfinansowania krajowego, o którym mowa w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, terminem operacyjnym jest termin złożenia wniosku do Komisji zgodnie z art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 543/2011.

2. W przypadku zwrotu przez Unię krajowej pomocy finansowej zgodnie z art. 95 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest termin złożenia przez organizacje producentów wniosków o pomoc do właściwych organów państw członkowskich zgodnie z art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 543/2011.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 288/2009 z dnia 7 kwietnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej przeznaczonej na dostarczanie dzieciom w placówkach oświatowych owoców i warzyw świeżych i przetworzonych oraz produktów z bananów w ramach programu Owoce w szkole (Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 38).

*Artykuł 36***Inne kwoty i ceny**

W odniesieniu do cen lub kwot innych niż te, o których mowa w art. 28–35, lub kwot związanych z tymi cenami, wyrażonych w euro w prawodawstwie Unii lub wyrażonych w euro w ramach procedury przetargowej, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień wystąpienia jednego z następujących zdarzeń prawnych:

- a) w przypadku zakupów, data otrzymania ważnej oferty;
- b) w przypadku sprzedaży, data otrzymania ważnej oferty;
- c) w przypadku wycofania produktów w sektorze owoców i warzyw, dzień, w którym odbywa się operacja wycofania;
- d) w przypadku niezbierania plonów i zbierania zielonych plonów w sektorze owoców i warzyw, dzień, w którym ma miejsce niezbieranie plonów i zbieranie zielonych plonów;
- e) w przypadku kosztów transportu, przetwarzania lub przechowywania publicznego oraz w przypadku kwot przyznawanych na badania jako część procedury przetargowej, ostatni dzień składania ofert;
- f) w przypadku rejestracji cen, kwot lub ofert przetargowych na rynku, dzień, za który została zarejestrowana cena, kwota lub oferta przetargowa;
- g) w przypadku sankcji związanych z nieprzestrzeganiem prawodawstwa rolnego, data aktu, w którym właściwy organ ustala fakty;
- h) w przypadku obrotów lub kwot związanych z wielkością produkcji, początek okresu referencyjnego określonego w prawodawstwie rolnym.

*Artykuł 37***Wypłata zaliczek**

W przypadku zaliczek terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest termin operacyjny mający zastosowanie do ceny lub kwoty, do których odnosi się zaliczka, o ile przedmiotowy termin miał miejsce do momentu wypłaty zaliczki lub, w innych przypadkach, data określenia zaliczki w euro lub, jeżeli nie miało to miejsca, data wypłaty zaliczki. Termin operacyjny dla kursu walutowego ma zastosowanie do zaliczek bez uszczerbku dla stosowania terminu operacyjnego dla tej ceny lub kwoty w odniesieniu do przedmiotowej pełnej ceny lub kwoty.

*Artykuł 38***Zabezpieczenia**

W przypadku zabezpieczeń terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest data wniesienia zabezpieczenia.

Stosuje się jednak następujące wyjątki:

- a) w przypadku zabezpieczeń związanych z zaliczkami terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest termin operacyjny określony dla kwoty zaliczki, jeżeli termin ten miał miejsce przed wypłatą zabezpieczenia;
- b) w przypadku zabezpieczeń związanych ze składaniem ofert przetargowych terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień złożenia oferty;
- c) w przypadku zabezpieczeń związanych z realizacją przetargów terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest ostateczny termin składania ofert.

Artykuł 39

Kontrola transakcji

Kwoty wyrażone w euro podawane w tytule V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przelicza się w razie potrzeby na waluty krajowe, stosując kurs walutowy obowiązujący pierwszego dnia roboczego roku rozpoczęcia okresu kontroli, opublikowany w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 40

Określenie kursu walutowego

W przypadku gdy termin operacyjny jest ustalony na mocy prawodawstwa Unii, kursem walutowym, który należy zastosować, jest ostatni kurs wyznaczony przez Europejski Bank Centralny (EBC) przed pierwszym dniem miesiąca, w którym miał miejsce termin operacyjny.

Jednakże w następujących przypadkach należy zastosować następujący kurs walutowy:

- a) w przypadkach, o których mowa w art. 28 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w których terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest przyjęcie zgłoszenia celnego, kurs określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- b) w przypadku wydatków interwencyjnych w ramach publicznego przechowywania, kurs wynikający z zastosowania art. 3 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 906/2014 ⁽¹⁾;
- c) w przypadku ceny minimalnej buraków, o której mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia, średni kurs ustalony przez Europejski Bank Centralny (EBC) w ostatnim miesiącu przed terminem operacyjnym.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 41

Przepisy przejściowe

1. W przypadku gdy agencja płatnicza, która została akredytowana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005, przyjmuje odpowiedzialność za wydatki, za które wcześniej nie była odpowiedzialna, akredytacji w odniesieniu do nowego zakresu odpowiedzialności dokonuje się najpóźniej do dnia 1 stycznia 2015 r.
2. Środki wymienione w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1106/2010 nie podlegają systemowi kontroli ustanowionemu w tytule V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 do celów kontroli w odniesieniu do wydatków przed rokiem budżetowym 2014.
3. W przypadku specjalnego prawnego odniesienia do zobowiązań pierwotnych, wtórnych lub podporządkowanych, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2012, zastosowanie mają przepisy art. 23 ust. 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.
4. W odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005:
 - a) przepisy art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 mają zastosowanie do zobowiązań budżetowych niewykorzystanych do dnia 31 grudnia drugiego roku następującego po roku, w którym podjęto zobowiązanie budżetowe. W art. 38 tego rozporządzenia odniesienia do roku N+3 traktuje się jak odniesienia do roku N+2;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- b) płatności okresowe dokonane przez Komisję są uzależnione, jak określa to art. 36 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 od spełnienia wymogu przestrzegania całkowitej kwoty wkładu EFRROW przyznanej dla każdego z działań dla całego okresu objętego danym programem;
- c) dla celu stosowania art. 37 i 38 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, ostateczną datą kwalifikowalności wydatków jest data określona w art. 71 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

5. W celu stosowania art. 54 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w przypadkach zgłoszonych lub przypadkach, które mają być zgłoszone Komisji, w odniesieniu do lat finansowych 2013 i 2014, o których mowa w art. 6 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 885/2006, ma nadal zastosowanie rok budżetowy pierwszego ustalenia nieprawidłowości w rozumieniu art. 35 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005. W przypadkach, w których pierwsze ustalenie administracyjne lub sądowe nieprawidłowości nie nastąpiło przed dniem 16 października 2014 r. mają zastosowanie przepisy art. 54 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

W odniesieniu do EFRROW dla celów rozliczania rachunków zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 zastosowanie mają przepisy art. 54 ust. 2 tego rozporządzenia, począwszy od rozliczenia rachunków za rok budżetowy 2014.

Artykuł 42

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 376/2008

Skreśla się art. 34 ust. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

Przepisy te jednak stosuje się nadal w odniesieniu do zabezpieczeń skutecznie złożonych zgodnie z tym rozporządzeniem przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 43

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 612/2009

Skreśla się art. 47 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009.

Przepisy te jednak stosuje się nadal w odniesieniu do zabezpieczeń skutecznie złożonych zgodnie z tym rozporządzeniem przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 44

Uchylenie

Rozporządzenia (WE) nr 883/2006, (WE) nr 884/2006, (WE) nr 885/2006, (WE) nr 1913/2006, (UE) nr 1106/2010 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2012 tracą moc.

Zastosowanie ma jednak co następuje:

- a) przepisy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2012 stosuje się nadal w odniesieniu do zabezpieczeń skutecznie złożonych na mocy tego rozporządzenia przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia;
- b) art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2006 stosuje się nadal do wydatków poniesionych do dnia 15 października 2014 r.;
- c) art. 11 i rozdział III rozporządzenia (WE) nr 885/2006 stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2014 r.

*Artykuł 45***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 41 ust. 4 stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KRYTERIA AKREDYTACJI

(Artykuł 1)

1. ŚRODOWISKO WEWNĘTRZNE**A. Struktura organizacyjna**

Struktura organizacyjna agencji płatniczej umożliwiającą jej wykonywanie następujących głównych zadań w odniesieniu do wydatków EFRG i EFRROW:

- (i) zatwierdzanie płatności i ich kontrola w celu ustalenia, w szczególności poprzez kontrole administracyjne i kontrole na miejscu, czy kwota, która ma zostać wypłacona beneficjentowi, jest zgodna z przepisami unijnymi;
- (ii) dokonywanie płatności zatwierdzonej kwoty beneficjentom (lub ich cesjonariuszom) lub – w przypadku rozwoju obszarów wiejskich – części współfinansowania unijnego;
- (iii) księgowanie, którego celem jest rejestracja wszystkich płatności EFRG i EFRROW na oddzielnych rachunkach agencji płatniczej, które mają formę systemu informacyjnego, oraz przygotowywanie okresowych zestawień wydatków, łącznie z miesięcznymi (w odniesieniu do EFRG), kwartalnymi (w odniesieniu do EFRROW) i rocznymi deklaracjami kierowanymi do Komisji. Na rachunkach agencji płatniczej rejestrowane są również operacje finansowane przez Fundusze, w szczególności dotyczące zapasów interwencyjnych, nierozliczonych zaliczek, zabezpieczeń oraz dłużników.

Struktura administracyjna agencji płatniczej przewiduje wyraźny podział uprawnień i odpowiedzialności na wszystkich poziomach operacyjnych i rozdzielenie trzech funkcji określonych w ust. 1, których zakres obowiązków jest określony w schemacie organizacyjnym. Struktura organizacyjna obejmuje służby techniczne i służbę audytu wewnętrznego, o której mowa w pkt 4.

B. Norma w zakresie zasobów ludzkich

Agencja zapewnia:

- (i) przydział odpowiednich zasobów ludzkich do przeprowadzania operacji oraz odpowiedni poziom umiejętności technicznych niezbędnych na różnych poziomach operacyjnych;
- (ii) podział obowiązków polegający na tym, że żaden urzędnik nie jest odpowiedzialny za więcej niż jeden z rodzajów obowiązków: zatwierdzanie, wypłacanie lub księgowanie sum obciążających EFRG lub EFRROW, a także nadzór nad pracą każdego urzędnika wykonującego którekolwiek z tych zadań przez drugiego urzędnika;
- (iii) określenie w pisemnym opisie stanowiska pracy obowiązków każdego urzędnika, łącznie z ustaleniem limitów finansowych jego uprawnień;
- (iv) prowadzenie odpowiednich szkoleń pracowników na wszystkich poziomach operacyjnych, w tym szkoleń podnoszących świadomość w zakresie nadużyć finansowych, oraz sprawowanie przez pracowników na właściwych stanowiskach funkcji w systemie rotacyjnym lub poddanie ich wzmocnionemu nadzorowi;
- (v) wprowadzenie właściwych środków w celu uniknięcia ryzyka konfliktu interesów, w przypadku gdy osoba zajmująca odpowiedzialne stanowisko lub stanowisko wrażliwe w odniesieniu do weryfikacji, zatwierdzania, płatności i księgowania wniosków lub wniosków o płatność sprawuje także inne funkcje poza agencją płatniczą.

C. Delegowanie

C.1 Jeśli agencja płatnicza deleguje którekolwiek ze swoich zadań innemu organowi na mocy art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, muszą być spełnione następujące warunki:

- (i) agencja płatnicza i ten organ muszą zawrzeć pisemną umowę, w której określają – oprócz delegowanych zadań – rodzaj informacji i dokumentów potwierdzających, które mają zostać przedłożone agencji płatniczej, oraz terminy ich przedłożenia. Umowa ta musi umożliwiać agencji płatniczej spełnienie kryteriów akredytacyjnych;
- (ii) we wszystkich przypadkach na agencji płatniczej ciąży odpowiedzialność za skuteczne zarządzanie przedmiotowymi funduszami. Pozostaje ona w pełni odpowiedzialna za legalność i prawidłowość transakcji stanowiących ich podstawę, w tym ochronę interesów finansowych Unii, jak również za deklarowanie Komisji stosownych wydatków i odpowiednie przygotowanie sprawozdania finansowego;
- (iii) zakres odpowiedzialności i obowiązków tego innego organu, w szczególności w zakresie kontroli i weryfikacji zgodności z przepisami unijnymi, jest wyraźnie określony;
- (iv) agencja płatnicza zapewnia dysponowanie przez ten inny organ skutecznymi systemami gwarantującymi, że będzie on wypełniał swoje zadania w sposób zadowalający;
- (v) ten inny organ wyraźnie potwierdza agencji, że rzeczywiście wypełnia swoje zadania, i opisuje stosowane w tym celu środki;
- (vi) agencja płatnicza dokonuje regularnych przeglądów delegowanych zadań, aby potwierdzić, że praca jest wykonywana w sposób zadowalający i jest zgodna z przepisami unijnymi.

C.2 Warunki określone w pkt C.1 ppkt (i), (ii), (iii) oraz (v) stosuje się odpowiednio w przypadkach, w których na podstawie przepisów krajowych funkcje agencji płatniczej są realizowane przez inny organ jako element jego regularnych zadań.

2. DZIAŁANIA KONTROLNE

A. Procedury zatwierdzania wniosków

Agencja płatnicza przyjmuje następujące procedury:

- (i) agencja płatnicza ustala szczegółowe procedury dotyczące przyjmowania, rejestracji i przetwarzania wniosków, łącznie z opisem wszelkich dokumentów, którymi należy się posługiwać;
- (ii) każdy urzędnik odpowiedzialny za zatwierdzanie płatności ma do swojej dyspozycji szczegółową listę kontrolną weryfikacji, które jest zobowiązany przeprowadzić, oraz poświadcza w dokumentach załączonych do wniosku, że weryfikacje te zostały przeprowadzone. Poświadczenie to może zostać sporządzone w wersji elektronicznej. Należy przedstawić dowody systematycznego przeglądu prac, takiego jak przegląd oparty na próbie, na systemie lub planie, przez wyższego rangą pracownika;
- (iii) wniosek o płatność zostaje zatwierdzony dopiero po przeprowadzeniu wystarczających kontroli w celu sprawdzenia, czy jest on zgodny z przepisami unijnymi.

Kontrole te składają się z kontroli wymaganych odpowiednim rozporządzeniem regulującym poszczególne środki, w ramach których wnioskuje się o pomoc finansową, oraz z kontroli wymaganych na podstawie art. 58 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 do celów zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom, w szczególności w odniesieniu do wskazanych rodzajów ryzyka. W przypadku EFRROW wymagane są dodatkowe procedury w celu sprawdzenia, czy przestrzegane były warunki przyznawania pomocy, w tym udzielania zamówień, oraz wszelkie obowiązujące przepisy unijne i krajowe, w tym ustalone w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich;

- (iv) kierownictwo agencji płatniczej jest, na właściwym poziomie, systematycznie i terminowo informowane o wynikach przeprowadzanych kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu, aby wystarczający charakter tych kontroli mógł być zawsze brany pod uwagę przed rozpatrzeniem wniosku;
- (v) wykonane prace są wyszczególnione w sprawozdaniu towarzyszącym każdemu wnioskowi, partii wniosków lub, w stosownych przypadkach, w sprawozdaniu obejmującym jeden rok gospodarczy. Sprawozdaniu towarzyszy zaświadczenie dotyczące dopuszczalności zatwierdzonych wniosków oraz rodzaju, zakresu i limitów wykonanych prac. Ponadto w przypadku EFRROW wymagane jest dodatkowe zapewnienie, że przestrzegane były kryteria przyznawania pomocy, w tym udzielania zamówień, oraz wszelkie obowiązujące przepisy unijne i krajowe, w tym ustalone w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich. Jeżeli jakiegokolwiek kontrole bezpośrednie lub administracyjne nie są wyczerpujące, ale zostały przeprowadzone metodą wrywkową, wybrane wnioski są identyfikowane, metoda kontroli wrywkowej jest opisywana oraz sporządzane jest sprawozdanie dotyczące wyników wszystkich inspekcji oraz środków przedsięwziętych w odniesieniu do niezgodności i nieprawidłowości. Dokumenty towarzyszące są wystarczające, aby stanowić gwarancję, że przeprowadzone zostały wszelkie wymagane kontrole dopuszczalności zatwierdzonych wniosków;
- (vi) w przypadku gdy dokumenty (w formie papierowej lub elektronicznej) dotyczące zatwierdzonych wniosków oraz przeprowadzonych kontroli znajdują się w posiadaniu innych organów, zarówno takie organy, jak i agencja płatnicza ustanawiają procedury w celu zapewnienia, by miejsce, w którym znajdują się wszystkie takie dokumenty istotne dla poszczególnych płatności, było rejestrowane.

B. Procedury płatności

Agencja płatnicza przyjmuje procedury konieczne do zapewnienia, że płatności dokonuje się wyłącznie na rachunki bankowe należące bądź do beneficjentów, bądź do ich cesjonariuszy. Płatność dokonywana jest przez bank agencji płatniczej lub, w stosownych przypadkach, przez rządowe biuro płatnicze w ciągu pięciu dni roboczych od daty obciążenia rachunku EFRG lub EFRROW. Przyjmuje się procedury w celu zapewnienia, by wszystkie płatności, w odniesieniu do których nie dokonano przelewu, nie były deklarowane do zwrotu z Funduszy. Jeżeli takie płatności zostały już zadeklarowane do Funduszy, powinny zostać ponownie zapisane na dobro rachunku Funduszy poprzez kolejne deklaracje miesięczne/kwartalne lub najpóźniej w rocznych sprawozdaniach finansowych. Żadne płatności nie mogą być dokonywane w gotówce. Zatwierdzenie przez urzędnika zatwierdzającego lub jego zwierzchnika może odbywać się przy użyciu środków elektronicznych, pod warunkiem że zapewniony jest właściwy poziom bezpieczeństwa tych środków i że tożsamość osoby podpisującej jest wpisana do rejestrów elektronicznych.

C. Procedury księgowania

Agencja płatnicza przyjmuje następujące procedury:

- (i) procedury księgowe zapewniają kompletność, dokładność i terminowość miesięcznych (w przypadku EFRG), kwartalnych (w przypadku EFRROW) i rocznych deklaracji oraz wykrywanie i korygowanie wszelkich błędów i przeoczeń, w szczególności poprzez kontrole i uzgadnianie przeprowadzane w określonych przedziałach czasowych;
- (ii) rachunkowość dotyczącą magazynu interwencyjnego, która zapewnia, by ilości oraz koszty towarzyszące były prawidłowo i bezzwłocznie przetwarzane i rejestrowane w odniesieniu do identyfikowalnej partii oraz na właściwym rachunku na każdym etapie, począwszy od przyjęcia oferty do fizycznego zbycia produktu, zgodnie ze stosownymi przepisami, oraz by można było w każdym momencie ustalić ilość i charakter zapasów w każdym miejscu.

D. Procedury dotyczące zaliczek i zabezpieczeń

Przyjmuje się procedury w celu zapewnienia:

- (i) oddzielnej identyfikacji płatności zaliczek w dokumentacji księgowej lub w dodatkowym rejestrze;
- (ii) uzyskiwania gwarancji wyłącznie od tych instytucji finansowych, które spełniają warunki rozdziału IV niniejszego rozporządzenia i które zostały zatwierdzone przez właściwe organy, a także udzielają gwarancji, które pozostają ważne do chwili rozliczenia lub wykorzystania na zwykłe żądanie agencji płatniczej;
- (iii) rozliczanie zaliczek w ustalonych terminach oraz bezzwłoczną identyfikację tych, które nie zostały rozliczone w terminie, i bezzwłoczne wykorzystanie gwarancji.

E. Procedury dotyczące długów

Wszystkie kryteria przewidziane w pkt A)–D) stosuje się odpowiednio do opłat, utraconych gwarancji, zwróconych płatności, dochodów przeznaczonych na określony cel itp., które agencja płatnicza jest zobowiązana odebrać w imieniu EFRG i EFRROW.

Agencja płatnicza wprowadza system uznawania wszelkich należnych kwot i rejestracji w jednej księdze dłużników wszystkich takich długów przed ich odzyskaniem. Księga dłużników podlega regularnej kontroli w celu podjęcia działań egzekwujących zaległe długi.

F. Ścieżka audytu

Informacje związane z dokumentacją dotyczącą zatwierdzania, księgowania i płatności wniosków oraz obsługi zaliczek, zabezpieczeń i długów są dostępne w agencji płatniczej, aby w każdej chwili zapewnić wystarczająco szczegółową ścieżkę audytu.

3. INFORMACJA I KOMUNIKACJA**A. Komunikacja**

Agencja płatnicza przyjmuje procedury konieczne do zapewnienia, by każda zmiana w przepisach unijnych, a w szczególności obowiązujące stawki pomocy finansowej, była rejestrowana, a zalecenia, bazy danych i listy kontrolne były uaktualniane w odpowiednim czasie.

B. Bezpieczeństwo systemów informacyjnych

- (i) Nie naruszając przepisów ppkt (ii), bezpieczeństwo systemów informacyjnych opiera się na kryteriach określonych w mającej zastosowanie w danym roku obrachunkowym wersji jednej z poniższych norm:

- Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna 27002; Code of practice for Information Security controls (ISO),
- Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual (BSI)/Podręcznik podstawowego bezpieczeństwa informatycznego (BSI),
- Information Systems Audit and Control Association: Control objectives for Information and related Technology (COBIT)/Cele kontroli w zakresie informacji i technologii pokrewnych (COBIT).

- (ii) Począwszy od dnia 16 października 2016 r., bezpieczeństwo systemów informacyjnych podlega certyfikacji zgodnie z normą Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej 27001: Information Security management systems Requirements (ISO).

Komisja może upoważnić państwa członkowskie do certyfikowania bezpieczeństwa systemów informacyjnych zgodnie z innymi przyjętymi normami, jeżeli normy te gwarantują poziom bezpieczeństwa co najmniej równoważny poziomowi przewidzianemu w ISO 27001.

W przypadku agencji płatniczych odpowiedzialnych za zarządzanie i kontrolę nad rocznymi wydatkami unijnymi o wysokości maksymalnie 400 milionów EUR, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu przepisów akapitu pierwszego. Te państwa członkowskie nadal stosują przepisy ppkt (i). Państwa członkowskie informują Komisję o swojej decyzji.

4. MONITOROWANIE**A. Stałe monitorowanie za pośrednictwem wewnętrznych działań kontrolnych**

Wewnętrzne działania kontrolne obejmują co najmniej następujące obszary:

- (i) monitorowanie służb technicznych i delegowanych organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli i inne funkcje mające na celu zapewnienie właściwego wdrażania rozporządzeń, wytycznych i procedur;

- (ii) wprowadzanie zmian w systemie w celu ogólnej poprawy systemów kontroli;
- (iii) przegląd skarg i wniosków przesłanych do agencji płatniczej, a także innych informacji sugerujących istnienie nieprawidłowości;
- (iv) procedury monitorowania w celu zapobiegania nadużyciom i nieprawidłowościom oraz ich wykrywania, szczególnie w odniesieniu do tych obszarów wydatków w ramach WPR w kompetencji agencji płatniczej, które są narażone na znaczące ryzyko nadużyć lub innych poważnych nieprawidłowości.

Stałe monitorowanie jest integralną częścią normalnej, rutynowej działalności operacyjnej agencji płatniczej. Bieżące działania i działania kontrolne agencji są stale monitorowane na wszystkich poziomach, aby zapewnić wystarczająco szczegółową ścieżkę audytu.

B. Oceny przeprowadzane oddzielnie przez służbę audytu wewnętrznego

Agencja płatnicza przyjmuje w tym zakresie następujące procedury:

- (i) służba audytu wewnętrznego jest niezależna od innych działów agencji płatniczej i podlega bezpośrednio dyrektorowi agencji płatniczej;
 - (ii) służba audytu wewnętrznego weryfikuje, czy procedury przyjęte przez agencję są wystarczające do zapewnienia zgodności z przepisami unijnymi, a także dokładność, kompletność i terminowość rachunków. Weryfikacja może ograniczać się do wybranych środków i próby transakcji, pod warunkiem że plan audytu zapewnia objęcie, w okresie nieprzekraczającym pięciu lat, wszystkich ważnych obszarów, łącznie z działami odpowiedzialnymi za zatwierdzanie;
 - (iii) prace służby audytu wewnętrznego są wykonywane zgodnie z przyjętymi na poziomie międzynarodowym normami, rejestrowane w dokumentach roboczych, a ich wynikiem są sprawozdania i zalecenia kierowane do ścisłego kierownictwa agencji.
-

ZAŁĄCZNIK II

OBOWIĄZKI AGENCJI PŁATNICZYCH I PROCEDURY KONTROLI FIZYCZNEJ

(Artykuł 3)

A. OBOWIĄZKI AGENCJI PŁATNICZYCH

I. Przeprowadzanie kontroli

1. Częstotliwość i reprezentatywność

Przynajmniej raz do roku w każdym miejscu przechowywania przeprowadzana jest kontrola zgodnie z przepisami określonymi w pkt B, dotycząca w szczególności:

- procedury gromadzenia informacji odnoszących się do przechowywania publicznego,
- zgodności danych księgowych, którymi dysponuje na miejscu podmiot przechowujący z danymi przekazanymi agencji płatniczej,
- rzeczywistej ilości zapasów przedstawionych w sprawozdaniach księgowych podmiotu przechowującego, która to ilość posłużyła za podstawę do sporządzenia ostatniego miesięcznego sprawozdania księgowego przekazanego przez podmiot przechowujący i oceniona została wizualnie bądź, w razie wątpliwości lub sporu, metodą ważenia lub pomiaru,
- solidnej i właściwej jakości handlowej przechowywanych produktów.

Rzeczywista ilość zapasów określana jest za pomocą kontroli fizycznej przeprowadzanej na wystarczająco reprezentatywnej próbie, odpowiadającej co najmniej wartościom procentowym podanym w pkt B, co umożliwia stwierdzenie faktycznego posiadania w zapasach wszystkich ilości ujętych w ewidencji zapasów.

Kontroli jakości dokonuje się wizualnie, zapachowo lub organoleptycznie i, w razie wątpliwości, przy zastosowaniu pogłębionej analizy.

2. Kontrole dodatkowe

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w trakcie kontroli fizycznej, należy przeprowadzić kontrolę dodatkowej wartości procentowej ilości przechowywanych w magazynie interwencyjnym z zastosowaniem tej samej metody. W razie konieczności kontrola może objąć ważenie wszystkich produktów w kontrolowanej partii lub w kontrolowanym magazynie.

II. Sprawozdania z kontroli

1. Wewnętrzna jednostka kontrolująca podległa agencji płatniczej lub jednostce przez nią upoważnionej sporządza sprawozdanie z każdej przeprowadzonej kontroli lub kontroli fizycznej.
2. Sprawozdanie zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) nazwę podmiotu przechowującego, adres wizytowanego magazynu i opis kontrolowanych partii produktu;
 - b) datę i godzinę rozpoczęcia oraz zakończenia czynności kontrolnych;
 - c) miejsce przeprowadzania kontroli, jak również opis warunków przechowywania, opakowania oraz dostępności;

- d) dokładne dane osób kontrolujących, z określeniem ich stanowisk i uprawnień;
 - e) przeprowadzone czynności kontrolne oraz zastosowane zasady pomiaru objętościowego, takie jak metody pomiaru, dokonane obliczenia, otrzymane wyniki pośrednie i końcowe oraz ustalone wnioski pokontrolne;
 - f) dla każdej przechowywanej partii lub dla każdej klasy produktów – ilość wymienioną w rachunkach agencji płatniczej, ilość wymienioną w rachunkach magazynu oraz stwierdzone ewentualne rozbieżności między tymi rachunkami;
 - g) dla każdej partii lub klasy poddanej kontroli fizycznej — informacje określone w lit. f) oraz ilość zweryfikowaną na miejscu i wszelkie rozbieżności, numer partii lub klasy, palety, kartony, silosy, kadzie i inne pojemniki użyte do ważenia oraz masę (zarówno netto, jak i brutto, w stosownych przypadkach) lub objętość;
 - h) sporządzone przez podmiot przechowujący deklaracje w przypadku zaistnienia rozbieżności lub niezgodności;
 - i) miejsce, datę i podpis sporządzającego sprawozdanie oraz podmiotu przechowującego lub jego przedstawiciela;
 - j) w przypadku wystąpienia nieprawidłowości, ewentualne zalecenie przeprowadzenia rozszerzonej kontroli, z określeniem wartości procentowej przechowywanych ilości, które mają zostać poddane takiej kontroli, stwierdzeniem rozbieżności i podaniem wyjaśnień.
3. Sporządzone sprawozdania są niezwłocznie przekazywane kierownikowi działu odpowiedzialnego za prowadzenie ksiąg agencji płatniczej.
- Niezwłocznie po otrzymaniu sprawozdania następuje korekta zapisów księgowych agencji płatniczej uwzględniająca stwierdzone rozbieżności i niezgodności.
4. Agencja płatnicza przechowuje sprawozdania w swojej siedzibie i udostępnia je przedstawicielom Komisji lub upoważnionym przez nią osobom.
5. Dokument podsumowujący sporządzany przez agencję płatniczą zawiera opis:

- przeprowadzonych kontroli, z wyróżnieniem kontroli fizycznych (inventaryzacji),
- skontrolowanych ilości,
- stwierdzonych nieprawidłowości oraz ich przyczyn porównanych z zestawieniami miesięcznymi i rocznymi.

Skontrolowane ilości i stwierdzone rozbieżności określa się dla każdego produktu, którego to dotyczy, według masy lub objętości oraz wartości procentowej w stosunku do wszystkich przechowywanych ilości.

Dokument podsumowujący w oddzielny sposób uwzględnia kontrole przeprowadzone w celu sprawdzenia jakości przechowywanych produktów. Komisja otrzymuje podsumowanie równocześnie ze sprawozdaniami rocznymi, o których mowa w art. 7 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

B. PROCEDURA PRZEPROWADZANIA KONTROLI FIZYCZNEJ DLA KAŻDEGO SEKTORA OBJĘTEGO WSPÓLNĄ POLITYKĄ ROLNĄ W RAMACH KONTROLI PRZEWIDZIANYCH W PKT A

I. **Masło**

1. Wybór partii, które mają zostać poddane kontroli, odpowiada co najmniej 5 % całkowitej ilości przechowywanej publicznie. Wyboru dokonuje się przed wizytacją magazynu na podstawie danych księgowych agencji płatniczej bez powiadamiania podmiotu przechowującego.
2. Sprawdzenie obecności wybranych partii towaru oraz ich składu na miejscu polega na:
 - identyfikacji numerów kontrolnych partii i kartonów w oparciu o dowody zakupu lub przyjęcia do magazynu,
 - ważeniu palet (jednej na 10) i kartonów (jednego na paletę),
 - wizualnym sprawdzeniu zawartości kartonu (jedna paleta na pięć),
 - sprawdzeniu stanu opakowania.
3. Opis skontrolowanych fizycznie partii towaru oraz stwierdzonych braków zostaje odnotowany w sprawozdaniu z kontroli.

II. **Mleko odtłuszczone w proszku**

1. Wybór partii, które mają zostać poddane kontroli, odpowiada co najmniej 5 % całkowitej ilości przechowywanej publicznie. Wyboru dokonuje się przed wizytacją magazynu na podstawie danych księgowych agencji płatniczej bez powiadamiania podmiotu przechowującego.
2. Sprawdzenie obecności wybranych partii towaru oraz ich składu na miejscu polega na:
 - identyfikacji numerów kontrolnych partii i worków w oparciu o dowody zakupu lub przyjęcia do magazynu,
 - ważeniu palet (jednej na 10) i worków (jednego na 10),
 - wizualnym sprawdzeniu zawartości worka (jedna paleta na pięć),
 - sprawdzeniu stanu opakowania.
3. Opis skontrolowanych fizycznie partii towaru oraz stwierdzonych braków zostaje odnotowany w sprawozdaniu z kontroli.

III. **Zboża i ryż**

1. *Procedura przeprowadzania kontroli fizycznej*
 - a) liczba wybranych pojemników lub komór, które mają zostać poddane kontroli, odpowiada co najmniej 5 % całkowitej ilości zbóż lub ryżu przechowywanych publicznie.

Wyboru dokonuje się na podstawie danych ewidencji zapasów dostępnych w agencji płatniczej bez powiadamiania podmiotu przechowującego;

b) kontrola fizyczna:

- sprawdzenie obecności zbóż lub ryżu w wybranych pojemnikach lub komorach,
- identyfikacja zbóż lub ryżu,
- kontrola warunków przechowywania oraz sprawdzenie jakości produktów przechowywanych w warunkach przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1272/2009 ⁽¹⁾,
- porównanie miejsca przechowywania i tożsamości zbóż lub ryżu z danymi z ewidencji zapasów,
- ocena przechowywanych ilości za pomocą metody uprzednio zatwierdzonej przez agencję płatniczą, której opis należy umieścić w siedzibie tej agencji;

c) plan magazynu oraz pomiary dla każdego silosu lub komory muszą być dostępne w każdym punkcie przechowywania.

Zboża lub ryż muszą być przechowywane w sposób pozwalający na sprawdzenie ich objętości.

2. Procedura w przypadku wykrycia nieprawidłowości:

W przypadku oceny objętości dopuszczalna jest pewna granica tolerancji.

Zasady określone w załączniku III pkt II stosuje się, jeżeli masa produktów przechowywanych stwierdzona podczas kontroli fizycznej różni się od wpisanej do ksiąg masy o 5 % lub więcej w odniesieniu do zbóż i ryżu w przypadku przechowywania w silosach lub w magazynach płaskich.

W przypadku gdy zboża lub ryż przechowywane są w magazynie, można rejestrować ilości zważone przy przyjmowaniu do magazynu, zamiast ilości wynikających z oceny objętości, jeżeli ta ostatnia metoda nie zapewnia stopnia dokładności uważanego za odpowiedni, a różnica między tymi dwoma wartościami nie jest zbyt duża.

Agencja płatnicza korzysta z tej opcji, w przypadku gdy jest to uzasadnione okolicznościami, na zasadzie jednostkowych przypadków i na własną odpowiedzialność. W sprawozdaniu wskazuje ona, iż skorzystała z tej opcji przy pomocy następującego wzoru:

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1).

(Wzór przykładowy)

ZBOŻA – KONTROLA ZAPASÓW

Produkt:	Podmiot przechowujący: Magazyn, silos: Numer miejsca przechowywania:	Data:
Partia	Ilość stwierdzona na podstawie ewidencji zapasów	

A. Zapasy w silosie

Numer pomieszczenia	Objętość według specyfikacji m ³ (A)	Stwierdzona wolna objętość m ³ (B)	Objętość przechowywanego zboża m ³ (A-B)	Stwierdzona masa właściwa kg/hl = 100	Masa zboża lub ryżu

Ogółem (A):

B. Zapasy w magazynie płaskim

	Komora nr	Komora nr	Komora nr
Objęty obszar	 m ² }	 m ² }	 m ² }
	 m ³ }	 m ³ }	 m ³ }
Wysokość	 m }	 m }	 m }
Korekty	 m ³	 m ³	 m ³
Objętość	 m ³	 m ³	 m ³
Ciężar właściwy ...	 kg/hl	 kg/hl	 kg/hl
Łączna waga	 ton	 ton	 ton

Ogółem (B):

Masa całkowita w magazynie:

Różnica w stosunku do masy wpisanej:

w %:

....., [dnia]

..... (Pieczęć i podpis)

Kontroler agencji płatniczej:

IV. Wołowina i cielęcina

1. Wybór partii, które mają zostać poddane kontroli, odpowiada co najmniej 5 % całkowitej ilości przechowywanej publicznie. Wyboru dokonuje się przed wizytacją magazynu na podstawie danych księgowych agencji płatniczej bez powiadamiania podmiotu przechowującego.
 2. Sprawdzenie obecności wybranych partii towaru oraz ich składu na miejscu w przypadku mięsa bez kości polega na:
 - identyfikacji partii towaru i palet oraz sprawdzeniu liczby kartonów,
 - sprawdzeniu wagi 10 % palet lub kontenerów,
 - sprawdzeniu wagi 10 % kartonów z każdej ważonej palety,
 - wizualnej kontroli zawartości kartonów oraz stanu opakowań towaru w kartonie.Wybór palet musi uwzględniać poszczególne przechowywane rodzaje rozbioru mięsa.
 3. Opis skontrolowanych fizycznie partii towaru oraz stwierdzonych braków zostaje odnotowany w sprawozdaniu z kontroli.
-

ZAŁĄCZNIK III

OBOWIĄZKI I OGÓLNE ZASADY ODPOWIEDZIALNOŚCI PODMIOTÓW SKŁADUJĄCYCH, UMIESZCZANE OBOWIĄZKOWO W UMOWIE SKŁADU ZAWIERANEJ POMIĘDZY AGENCJĄ PŁATNICZĄ A PODMIOTEM SKŁADUJĄCYM

(Artykuł 3)

Podmiot przechowujący odpowiada za właściwe przechowywanie produktów objętych unijnymi środkami interwencyjnymi. Ponosi on konsekwencje finansowe niewłaściwego przechowywania wspomnianych produktów.

I. JAKOŚĆ PRODUKTÓW

W przypadku obniżenia jakości przechowywanych produktów podlegających interwencji, które wynika z niewłaściwych lub nieodpowiednich warunków przechowywania, podmiot przechowujący odpowiada za powstałe straty i księguje je na rachunkach przechowywania publicznego jako stratę wynikającą z obniżenia jakości produktu spowodowaną warunkami przechowywania.

II. BRAKUJĄCE ILOŚCI

1. Podmiot przechowujący odpowiada za wszelkie wykryte różnice między ilościami znajdującymi się w magazynie a danymi przekazanymi agencji płatniczej w zestawieniach zapasów.
2. W przypadku gdy brakujące ilości przekraczają ilości dopuszczalne na podstawie odpowiedniej granicy (granic) tolerancji zgodnie z art. 4, załącznikiem II pkt B. III ppkt 2 i załącznikiem IV lub na podstawie sektorowego prawodawstwa rolnego, ich łączną wartością jako niezidentyfikowaną stratą obciąża się podmiot przechowujący. Jeżeli podmiot przechowujący kwestionuje brakujące ilości, może się domagać zważenia lub zmierzenia produktów, w których to przypadkach podmiot przechowujący ponosi koszty tej czynności, chyba że okaże się, iż wspomniane ilości rzeczywiście znajdują się w magazynie, lub też, że różnice nie przekraczają stosowanej granicy lub granic tolerancji, w którym to przypadku kosztami ważenia i pomiarów obciąża się agencję płatniczą.

Granice tolerancji przewidziane w załączniku II pkt B. III ppkt 2 stosuje się bez uszczerbku dla innych dopuszczalnych granic tolerancji, o których mowa w akapicie pierwszym.

III. DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE ORAZ DEKLARACJE MIESIĘCZNE I ROCZNE**1. Dokumenty potwierdzające i deklaracje miesięczne**

- a) podmiot przechowujący musi posiadać dokumenty świadczące o przyjęciu, przechowywaniu i odbiorze produktów z magazynu, które służą za podstawę do sporządzania rocznych sprawozdań finansowych i zawierają co najmniej następujące dane:

- miejsce przechowywania (z identyfikacją, w stosownych przypadkach, pojemnika lub kadzi),
- ilości przeniesione z poprzedniego miesiąca,
- przyjęcie i odbiór każdej partii z magazynu,
- zapasy na koniec okresu rozliczeniowego.

Dokumenty te muszą w każdym momencie umożliwiać pewną identyfikację przechowywanych ilości, z uwzględnieniem w szczególności ilości nabytych lub sprzedanych, lecz nieprzyjętych jeszcze i niewydanych z odpowiadających im zapasów;

- b) podmiot przechowujący przekazuje dokumenty dotyczące przyjęcia, przechowywania i odbioru produktów z magazynu agencji płatniczej co najmniej raz w miesiącu w formie miesięcznego skróconego zestawienia zapasów. Dokumenty należy udostępnić agencji płatniczej do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego takie zestawienie zapasów dotyczy;
- c) wzór miesięcznego skróconego zestawienia zapasów (wzór przykładowy) znajduje się poniżej. Podmioty przechowujące otrzymują wspomniany wzór od agencji płatniczych drogą elektroniczną.

Roczne zestawienie zapasów

Produkty:		Podmiot przechowujący: Magazyn: Adres:	Nr:	Rok:
Partia	Opis	Ilość lub masa na podstawie ksiąg		Uwagi

(pieczęć i podpis)

Miejsce i data:

Imię i nazwisko:

IV. SKOMPUTERYZOWANA EWIDENCJA ZAPASÓW I UDOSTĘPNIANIE INFORMACJI

Podpisana przez agencję płatniczą i podmiot przechowujący umowa przechowywania publicznego przewiduje przepisy zapewniające przestrzeganie prawodawstwa unijnego.

Zawiera ona następujące elementy:

- prowadzenie skomputeryzowanej ewidencji zapasów interwencyjnych,
- bezpośrednie i niezwłoczne udostępnianie stałego spisu inwentarza,
- oddawanie do dyspozycji w każdej chwili całości dokumentacji odnoszącej się do przyjęcia, przechowywania i wydania zapasów, jak również dokumentów księgowych i sprawozdań sporządzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, którymi dysponuje podmiot przechowujący,
- stały dostęp do tych dokumentów dla przedstawicieli agencji płatniczej i Komisji oraz należycie upoważnionych przez nie osób.

V. FORMA I TREŚĆ DOKUMENTÓW PRZEKAZYWANYCH AGENCJI PŁATNICZEJ

Formę i treść dokumentów, o których mowa w pkt III ust. 1 i 2 ustalają warunki i zasady określone w art. 104 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

VI. PRZECHOWYWANIE DOKUMENTÓW

Dla celów procedury rozliczania rachunków, podmiot przechowujący przechowuje dokumenty potwierdzające dotyczące wszelkich działań związanych z przechowywaniem publicznym przez cały okres wymagany zgodnie z art. 104 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów krajowych.

ZAŁĄCZNIK IV

GRANICE TOLERANCJI

(Artykuł 4)

1. Dla każdego produktu, którego dotyczą środki interwencyjne, ustala się następujące granice tolerancji, pokrywające straty ilościowe wynikające z normalnych czynności związanych przechowywaniem i wykonywanych zgodnie z zasadami:

- zboża 0,2 %
- ryż niełuskany, kukurydza 0,4 %
- odtłuszczone mleko w proszku 0,0 %
- masło 0,0 %
- wołowina i cielęcina 0,6 %

2. Wartość procentowa dopuszczalnych strat przy oddzielaniu wołowiny od kości wynosi 32. Ma ona zastosowanie do wszystkich ilości w danym roku budżetowym.
3. Granice tolerancji, o których mowa w pkt 1, ustala się jako wartość procentową rzeczywistej masy, bez opakowania, ilości przyjętych do magazynu i przejętych w trakcie danego roku budżetowego, powiększone o ilości przechowywane na początku wspomnianego roku budżetowego.

Wspomniane granice tolerancji mają zastosowanie przy kontrolach fizycznych. Oblicza się je dla każdego produktu, w stosunku do wszystkich ilości przechowywanych przez agencję płatniczą.

Rzeczywistą masę przy przyjęciu i odbiorze z magazynu oblicza się, odejmując od masy stwierdzonej standardową masę opakowania, przewidzianą w warunkach przyjęcia do magazynu, lub – w przypadku braku takich warunków – średnią masę opakowania stosowaną przez agencję płatniczą.

4. Granica tolerancji nie pokrywa strat w liczbie opakowań lub w liczbie zarejestrowanych sztuk.
5. Przy obliczaniu granic tolerancji, o których mowa w pkt 1 i 2, nie uwzględnia się ilości brakujących w wyniku kradzieży lub innych strat wynikających z możliwości do określenia przyczyn.

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz środków, o których mowa w art. 10

1. Systemy wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz – od 2016 r. – systemy wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.
2. Środki wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w części II tytuł I i II rozporządzenia Komisji (UE) nr 65/2011 ⁽¹⁾ oraz środki wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w tytule III rozdział I rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. L 25 z 28.1.2011, s. 8).

ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz środków, o których mowa w art. 14

1. Restrukturyzacja i przekształcanie winnic zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
 2. Zielone zbiory zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 908/2014**z dnia 6 sierpnia 2014 r.****ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 oraz (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 23, art. 36 ust. 6, art. 46 ust. 5 i 6, art. 50 ust. 2, art. 53 ust. 1, art. 57 ust. 2, art. 62 ust. 2, art. 66 ust. 4, art. 88, 104 oraz 114,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 określa podstawowe zasady dotyczące finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, w tym w odniesieniu do akredytowania agencji płatniczych i jednostek koordynujących, zarządzania finansowego i procedur rozliczania zgodności rachunków, systemów kontroli i kar, w tym kontroli transakcji, zabezpieczeń i przejrzystości. Aby zapewnić poprawne funkcjonowanie i jednolite stosowanie nowych ram prawnych ustanowionych tym rozporządzeniem, przyznano Komisji uprawnienia w zakresie przyjmowania przepisów w przedmiotowych obszarach. Nowe przepisy powinny zastąpić odpowiednie przepisy rozporządzeń Komisji (WE) nr 601/94 ⁽²⁾, (WE) nr 4/2004 ⁽³⁾, (WE) nr 883/2006 ⁽⁴⁾, (WE) nr 884/2006 ⁽⁵⁾, (WE) nr 885/2006 ⁽⁶⁾, (WE) nr 259/2008 ⁽⁷⁾ i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2012 ⁽⁸⁾. Rozporządzenia (WE) nr 883/2006, (WE) nr 884/2006, (WE) nr 885/2006 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2012 zostały uchylone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 907/2014 ⁽⁹⁾. W celu zapewnienia jasności i pewności prawa należy niniejszym rozporządzeniem uchylić rozporządzenia (WE) nr 601/94, (WE) nr 4/2004 i (WE) nr 259/2008.
- (2) Państwa członkowskie powinny udzielać akredytacji agencjom płatniczym jedynie wówczas, gdy spełniają one pewne minimalne wymagania określone na poziomie Unii, jak przewiduje art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014. Kryteria akredytacji są określone w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014. Należy określić zasady dotyczące procedur wydawania, przeglądu i cofania akredytacji dla agencji płatniczych i jednostek koordynujących.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 601/94 z dnia 17 marca 1994 r. w sprawie stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 165/94 w odniesieniu do ustanawiania szczegółowych zasad dotyczących współfinansowania przez Wspólnotę kontroli przy zastosowaniu teledetekcji na obszarach rolniczych (Dz.U. L 76 z 18.3.1994, s. 20).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 4/2004 z dnia 23 grudnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz.U. L 2 z 6.1.2004, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 259/2008 z dnia 18 marca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie publikowania informacji na temat beneficjentów środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 28).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 282/2012 z dnia 28 marca 2012 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. L 92 z 30.3.2012, s. 4).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (zob. s. 18 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (3) Państwa członkowskie powinny stale nadzorować swoje agencje płatnicze. Powinny one utworzyć system wymiany informacji, tak aby właściwe organy były informowane o przypadkach, w których zachodzi podejrzenie braku zgodności z przepisami. Należy wprowadzić procedurę, zgodnie z którą takimi przypadkami zajmują się państwa członkowskie, łącznie z obowiązkiem sporządzenia planu uzupełnienia wszystkich stwierdzonych braków w określonym terminie. W odniesieniu do wydatków dokonanych przez agencje płatnicze, których akredytacja została utrzymana przez ich państwo członkowskie, chociaż nie udało im się wprowadzić takiego planu w określonym terminie, Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania w sprawie braku zgodności w ramach procedury rozliczenia zgodności rachunków przewidzianej w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
- (4) Zgodnie z art. 7 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 osoby kierujące akredytowaną agencją płatniczą są zobowiązane do sporządzania deklaracji zarządczych w odniesieniu do kompletności, rzetelności i prawdziwości sprawozdań finansowych oraz właściwego funkcjonowania systemów kontroli wewnętrznej, w oparciu o obiektywne kryteria, a także w odniesieniu do zgodności z prawem i prawidłowości transakcji stanowiących ich podstawę. Należy określić przepisy w odniesieniu do treści i formatu takich deklaracji zarządczych,
- (5) Należy określić przepisy regulujące działanie jednostek koordynujących, o których mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz zadania jednostek certyfikujących, o których mowa w art. 9 tego rozporządzenia. Ponadto należy określić treść świadectw i sprawozdań sporządzanych przez jednostki certyfikujące, tak aby zapewnić ich przydatność dla Komisji w procedurze rozliczania rachunków.
- (6) Aby zapewnić rzetelne zarządzanie środkami zapisanymi w budżecie Unii na rzecz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) („fundusze”), agencje płatnicze powinny utrzymywać odrębne rachunki wyłącznie do celów dokonywanych płatności i dochodów przeznaczonych na określony cel w ramach każdego z funduszy. W związku z tym księgowość prowadzona przez agencje płatnicze musi wyraźnie odzwierciedlać, w odniesieniu do każdego z dwóch funduszy, poniesione wydatki i dochody przeznaczone na określony cel, odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 i 43 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz umożliwić połączenie tych wydatków i dochodów ze środkami finansowymi, które zostały im udostępnione w budżecie unijnym.
- (7) Finansowanie wspólnej polityki rolnej odbywa się w euro, umożliwiając jednocześnie państwom członkowskim nienależącym do strefy euro dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów w ich walucie krajowej. W celu umożliwienia konsolidacji całości wydatków i dochodów należy przewidzieć, by odpowiednie agencje płatnicze były w stanie dostarczyć dane odnoszące się do wydatków i dochodów wyrażonych zarówno w euro, jak i w walucie, w jakiej zostały one dokonane lub otrzymane.
- (8) Wydatki z budżetu Unii i budżetów krajowych, współfinansowane w celu wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w ramach EFRROW, są oparte na szczegółowych programach z rozbiciem na środki, określone stawki wkładu i cele szczegółowe. Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami wydatki te należy monitorować i księgować w oparciu o te kryteria, tak aby wszystkie działania można było zidentyfikować za pomocą programu, środka, określonych stawek wkładu i celów szczegółowych. Dzięki temu można będzie zweryfikować, na ile poniesione wydatki odpowiadają przeznaczonym na określony cel zasobom finansowym. W tym kontekście należy określić elementy, które agencje płatnicze muszą uwzględnić. W szczególności agencje płatnicze powinny jasno określić w zapisach księgowych pochodzenie z funduszy publicznych i unijnych w powiązaniu z przeprowadzonym finansowaniem. Ponadto kwoty do odzyskania od beneficjentów, jak również kwoty odzyskane, muszą być szczegółowo zidentyfikowane i przedstawione w powiązaniu z operacjami początkowymi.
- (9) Państwa członkowskie uruchamiają zasoby w celu finansowania wydatków EFRG, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przed sfinansowaniem tych wydatków przez Komisję w formie comiesięcznych zwrotów poniesionych wydatków. Ewentualnie państwa członkowskie otrzymują zaliczkę na poczet wydatków EFRG, która zostanie rozliczona w ramach rocznego rozliczenia zgodności rachunków zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Aby zapewnić należyte zarządzanie przepływami finansowymi, państwa członkowskie powinny gromadzić informacje niezbędne do wykazania kompletności, dokładności i prawdziwości dokonanych wydatków do celów tych comiesięcznych zwrotów oraz przechowywać je do dyspozycji Komisji, w miarę jak dokonywane są wydatki i uzyskiwane są dochody, lub w regularnych odstępach czasu przekazywać je Komisji. Informacje te powinny być przekazywane Komisji przez państwa członkowskie w terminach dostosowanych do sposobu zarządzania każdym z funduszy. Przedstawianie informacji w tych terminach nie powinno wpływać na zobowiązanie państw członkowskich do przechowywania wszelkich informacji zgromadzonych do celów własnego monitorowania wydatków, tak aby Komisja mogła dokonać ich weryfikacji.

- (10) Ogólne obowiązki agencji płatniczych dotyczące prowadzenia księgowości obejmują dane wymagane do celów zarządzania unijnymi funduszami i ich kontroli. Jednak obowiązki te nie obejmują wymogów w zakresie zwrotu wydatków i szczegółowych informacji, jakie należy przedstawić Komisji w celu uzyskania takiego zwrotu. Należy w związku z tym wyszczególnić niektóre informacje i dane dotyczące wydatków, które będą finansowane przez fundusze, i które należy przekazywać Komisji w regularnych odstępach czasu. Przesyłanie informacji przez państwa członkowskie Komisji musi jej pozwolić na wykorzystanie przekazywanych informacji bezpośrednio i w możliwie najszybszy sposób do celów zarządzania księgowością funduszy i odpowiednimi płatnościami. Aby osiągnąć ten cel, wszystkie informacje udostępniane lub przekazywane między państwami członkowskimi a Komisją należy przysyłać elektronicznie.
- (11) Artykuł 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 stanowi, że w przypadku środków związanych z operacjami finansowanymi przez fundusze, deklaracje wydatków, które mają także charakter wniosku o przyznanie płatności, muszą być przekazane Komisji wraz z wymaganymi informacjami. Aby umożliwić państwom członkowskim i agencjom płatniczym sporządzanie tych deklaracji wydatków zgodnie ze zharmonizowanymi przepisami oraz aby umożliwić Komisji uwzględnienie wniosków o przyznanie płatności, należy ustanowić warunki, na jakich te wydatki mogą być zaksięgowane zgodnie z odpowiednimi budżetami EFRG i EFRROW. Warunki te powinny określać przepisy mające zastosowanie do zapisywania wydatków i dochodów, w szczególności dochodów przeznaczonych na określony cel i wszelkich korekt, których należałoby dokonać, jak również deklaracji faktycznych wydatków.
- (12) W przypadku gdy na podstawie deklaracji wydatków otrzymanej od państw członkowskich w ramach EFRG całkowita kwota przewidzianych zobowiązań, które mogłyby być zatwierdzone zgodnie z art. 170 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾, przewyższa 75 % wszystkich środków przeznaczonych na bieżący rok budżetowy, Komisja zobowiązana jest dokonać redukcji tych kwot. Zgodnie z zasadą należytego zarządzania, redukcje te muszą zostać rozłożone w sposób proporcjonalny pomiędzy wszystkie państwa członkowskie, na podstawie otrzymanych od tych państw deklaracji wydatków. W celu dokonania sprawiedliwego podziału środków między państwa członkowskie należy przewidzieć, aby przy powyższym założeniu płatności miesięczne w ramach EFRG były zmniejszone o wysokość wielkości procentowej deklaracji wydatków przekazanych przez każde państwo członkowskie, ustanowionej dla każdego rozdziału, oraz że saldo niewypłacone w danym miesiącu zostaje przeniesione w decyzjach Komisji dotyczących płatności miesięcznych realizowanych w terminie późniejszym.
- (13) Po zatwierdzeniu płatności miesięcznych Komisja powinna przekazać państwom członkowskim do dyspozycji środki finansowe konieczne do pokrycia wydatków finansowanych przez fundusze, zgodnie z praktycznymi uzgodnieniami i warunkami, które należy określić na podstawie przekazanych przez państwa członkowskie do Komisji informacji oraz systemów informacyjnych wprowadzonych przez Komisję.
- (14) Warunkiem zwrotu wydatków w zakresie interwencji publicznej poniesionych przez agencje płatnicze jest uwzględnienie przez nie w deklaracjach wydatków wartości i kwot, które zaksięgowały w miesiącu następującym po miesiącu, którego dotyczą transakcje przechowywania w magazynach państwowych. Aby zapewnić sprawny przebieg procedury zwrotu, należy określić sposób, w jaki tego rodzaju informacje, niezbędne do obliczenia kosztów i wydatków, mają być przekazywane Komisji.
- (15) Zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 prowadzenie ewidencji zapasów w magazynach państwowych musi umożliwiać zarówno określenie wielkości wypłaconej kwoty unijnego finansowania, jak i rozpoznanie sytuacji zapasów objętych systemem pomocy interwencyjnej. W tym celu należy domagać się od agencji płatniczych prowadzenia oddzielnej ewidencji zapasów i oddzielnych rachunków finansowych, zawierających pozycje niezbędne do monitorowania zapasów i do zapewnienia zarządzania finansowaniem wydatków i dochodów generowanych przez środki interwencji publicznej związane z przechowywaniem w magazynach państwowych.
- (16) W odniesieniu do przechowywania w magazynach państwowych agencje płatnicze mają obowiązek księgowania pozycji dotyczących ilości, wartości i niektórych średnich. Istnieją jednak okoliczności, w których pewnych transakcji i wydatków nie należy księgować, lub należy je księgować zgodnie ze szczególnymi przepisami. Aby zapewnić jednakowe traktowanie i ochronę interesów finansowych Unii, należy określić tego rodzaju okoliczności oraz, tam gdzie to stosowne, warunki księgowania operacji i wydatków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

- (17) Dzień księgowania poszczególnych pozycji wydatków i dochodów właściwych dla środków interwencyjnych związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych zależy od charakteru powiązanej z nimi operacji i może być określony w ramach obowiązującego prawodawstwa rolnego. W tej sytuacji należy ustanowić ogólną zasadę, zgodnie z którą księgowanie ma miejsce w dniu przeprowadzenia czynności fizycznej wynikającej z zastosowania środka interwencyjnego oraz przewidzieć przypadki szczególne, które należy wziąć pod uwagę.
- (18) Z uwagi na należyte zarządzanie finansami państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji prognozy kwot, które mają być sfinansowane z EFRROW w rolniczym roku budżetowym, i szacunki dotyczące wniosków o finansowanie na kolejny rok budżetowy. W celu umożliwienia Komisji wywiązania się z jej obowiązków odpowiednie informacje powinny być jej przekazywane w odpowiednich terminach, a w każdym razie dwa razy do roku, najpóźniej dnia 31 stycznia i 31 sierpnia każdego roku.
- (19) Zgodnie z art. 36 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 należy określić terminy sporządzania deklaracji wydatków odnoszących się do działań w ramach EFRROW. Biorąc pod uwagę specyfikę przepisów w zakresie rachunkowości stosowanych w odniesieniu do EFRROW oraz wykorzystywanie finansowania wstępnego i finansowania środków na rok kalendarzowy, należy przewidzieć, że wydatki te muszą być deklarowane zgodnie z terminami dostosowanymi do tych szczególnych warunków.
- (20) Wymiana informacji i dokumentów między Komisją a państwami członkowskimi, a także przekazywanie i zgłaszanie informacji Komisji przez państwa członkowskie, odbywa się na ogół w formie elektronicznej. W celu lepszego zrozumienia sposobu tej wymiany informacji dotyczących funduszy oraz w celu rozpowszechnienia jej użycia wprowadzono nowe systemy informacyjne zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 883/2006. Systemy te należy dalej wykorzystywać i rozbudowywać, po uprzednim poinformowaniu o nich państw członkowskich na forum Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.
- (21) Warunki przetwarzania informacji w tych systemach informacyjnych, a także formę i treść dokumentów przekazywanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 należy często uaktualniać stosownie do zmian mających zastosowanie przepisów lub wymogów w zakresie zarządzania. Należy również określić ujednolicone zasady przedstawiania istotnych dokumentów przez państwa członkowskie. Aby osiągnąć te cele oraz w celu uproszczenia procedur i zapewnienia natychmiastowej operacyjności przedmiotowych systemów informacyjnych, należy określić formę i treść dokumentów w oparciu o ujednolicone wzory i protokoły oraz przewidzieć ich dostosowywanie i uaktualnianie przez Komisję po uprzednim poinformowaniu Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.
- (22) Zgodnie z art. 58 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie za pośrednictwem agencji płatniczych odpowiadają za zarządzanie legalnością wydatków funduszy i jej kontrolę. Dane dotyczące transakcji finansowych powinny zatem być przekazywane lub wprowadzane do systemów informacyjnych i aktualizowane pod nadzorem agencji płatniczych przez same agencje płatnicze lub przez organy, którym powierzono wykonanie tego zadania, w stosownym przypadku za pośrednictwem akredytowanych jednostek koordynujących.
- (23) Niektóre dokumenty lub deklaracje przewidziane w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub w aktach Komisji przyjętych do celów tego artykułu wymagają podpisu osoby upoważnionej lub zgody osoby na jednym lub kilku etapach danej procedury. Systemy informacyjne wprowadzone w celu przekazywania tych dokumentów powinny w tych przypadkach umożliwiać zidentyfikowanie w sposób niebudzący wątpliwości każdej osoby i dawać wystarczającą pewność, że treść dokumentów, również w odniesieniu do etapów procedury, nie może być zmieniona. Powinno to dotyczyć w szczególności deklaracji wydatków i deklaracji zarządczej załączonych do rocznych sprawozdań finansowych, określonych w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz dokumentów przekazanych drogą elektroniczną w ramach tych procedur.
- (24) Zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie za pośrednictwem swoich agencji płatniczych odpowiadają za odzyskiwanie nienależnych płatności wraz z odsetkami. Aby zapewnić skuteczne i właściwe stosowanie tych przepisów, należy określić zharmonizowane przepisy dotyczące odsetek mających zastosowanie w przypadku odzyskiwania nienależnych płatności. Nie naruszając przepisów art. 54 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zobowiązanie państw członkowskich do odzyskiwania nienależnych płatności może być realizowane na wiele sposobów. Bez uszczerbku dla wszelkich innych

działań mających na celu egzekwowanie prawa przewidzianych przez przepisy krajowe, skutecznym i wydajnym pod względem kosztów sposobem odzyskiwania należnych należności jest odliczanie ich od przyszłych płatności przewidzianych na rzecz dłużnika, po tym jak wysokość długu została ustalona zgodnie z ustawodawstwem krajowym. Ten sposób odzyskiwania należności powinien stać się obowiązkowy dla państw członkowskich; należy również określić wspólne zasady jego stosowania.

- (25) Należy ustanowić szczegółowe przepisy zarówno w odniesieniu do procedury rozliczenia rachunków przewidzianej w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak i do procedury rozliczenia zgodności rachunków przewidzianej w art. 52 wspomnianego rozporządzenia, łącznie z mechanizmem umożliwiającym, w zależności od przypadku, odejmowanie wynikających kwot od jednej z następnych płatności dokonanych na rzecz państw członkowskich przez Komisję lub dodawanie ich do niej.
- (26) W odniesieniu do procedury rozliczania rachunków przewidzianej w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 konieczne jest określenie informacji, jakie mają się znajdować w rocznych sprawozdaniach finansowych agencji płatniczych, oraz ustanowienie daty przekazywania Komisji tych sprawozdań i innych istotnych dokumentów. Ponadto należy jasno wskazać okres, w jakim agencje płatnicze są zobowiązane do przechowywania dokumentów potwierdzających wszystkie wydatki i dochody przeznaczone na określony cel do udostępnienia Komisji. Ponadto należy wskazać, że ustanowienie formy i treści informacji rachunkowych, jakie mają być przekazywane przez agencje płatnicze, pozostaje w gestii Komisji.
- (27) Aby zapewnić zakończenie procedury rozliczenia zgodności rachunków w rozsądnym terminie w standardowych przypadkach, należy określić terminy, jakich Komisja i państwa członkowskie powinny przestrzegać w odniesieniu do różnych etapów procedury. Jednocześnie należy jednak zapewnić Komisji możliwość przedłużenia tych terminów, jeśli jest to niezbędne z uwagi na złożoność toczącego się dochodzenia. Procedura rozliczenia zgodności rachunków powinna dawać państwom członkowskim prawo skorzystania z postępowania nieprocesowego oraz zawierać prawidłową ocenę informacji koniecznych dla przeprowadzenia oceny ryzyka funduszy.
- (28) Zgodnie z art. 59 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia minimalnego poziomu kontroli na miejscu, niezbędnego do skutecznego zarządzania ryzykiem. Państwa członkowskie mogą, na własną odpowiedzialność, obniżyć ten poziom minimalny kontroli na miejscu, jeśli systemy zarządzania i kontroli funkcjonują właściwie, a wskaźnik błędów pozostaje na akceptowalnym poziomie. Sektorowe prawodawstwo rolne musi określić niezbędny minimalny poziom kontroli na miejscu, natomiast należy ustanowić horyzontalne przepisy dotyczące możliwości ograniczenia minimalnego poziomu kontroli na miejscu mające zastosowanie do wszystkich środków finansowanych w ramach funduszy i mające zastosowanie warunki. Oprócz tych horyzontalnych przepisów sektorowe prawodawstwo rolne może przewidzieć dodatkowe przepisy.
- (29) Należy również przewidzieć przepisy dotyczące przeprowadzania przez państwa członkowskie kontroli transakcji, o których mowa w art. 80 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w szczególności w odniesieniu do wyboru przedsięwzięcia, liczby kontroli oraz ich harmonogramu.
- (30) Zgodnie z tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dotyczącym kontroli transakcji państwa członkowskie przesyłają Komisji szereg powiadomień. Jako że standaryzacja formy i zawartości takich powiadomień ułatwia ich stosowanie i zapewnia jednolite podejście, zalecane jest przyjęcie szczegółowych zasad odnośnie do ich formy i zawartości. Należy ponadto ustanowić przepisy regulujące przechowywanie dokumentów handlowych, wspólne działania wymagające wzajemnej pomocy, o których mowa w art. 83 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz działanie specjalnych jednostek, o których mowa w art. 85 tego rozporządzenia.
- (31) Rozporządzenie delegowane (UE) nr 907/2014 ustanawia przepisy uzupełniające ramy prawne dotyczące zabezpieczeń, w szczególności w zakresie wymogu złożenia zabezpieczenia, wymogów dotyczących zabezpieczeń, a także przepisy w odniesieniu do składania, zwalniania lub przepadku zabezpieczenia. Aby zapewnić jednolite stosowanie tych przepisów, należy określić zasady dotyczące formy i procedur w zakresie składania i zwalniania zabezpieczeń oraz w odniesieniu do wymiany informacji i powiadomień koniecznych w tej dziedzinie.

- (32) Zgodnie z tytułem VII rozdział IV rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dotyczącym przejrzystości państwa członkowskie są zobowiązane do publikowania co roku wykazu beneficjentów funduszy oraz, między innymi, kwot, jakie każdy z beneficjentów otrzymał w ramach każdego z tych funduszy. W tym celu, zgodnie z art. 111 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, należy określić formę tej publikacji. Publikacja ta nie powinna przekraczać niezbędnego minimum koniecznego do realizacji celów w zakresie przejrzystości.
- (33) Opublikowane informacje powinny być zgodne z informacjami zapisanymi przez agencje płatnicze w ich księgach i rejestrach i powinny dotyczyć płatności otrzymanych w poprzednim roku budżetowym. Informacje te należy przekazać do publicznej wiadomości w jasny, zharmonizowany i umożliwiający wyszukiwanie sposób do dnia 31 maja.
- (34) Zgodnie z art. 111 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 należy opublikować kwoty płatności dla każdego środka finansowanego przez fundusze, jakie każdy beneficjent otrzymał. Jednak aby zapewnić spełnianie wymogu określonego w art. 112 tego rozporządzenia, należy również określić progi, poniżej których nazwa lub nazwisko beneficjenta nie są publikowane.
- (35) Zgodnie z art. 111 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 publikacja wykazu beneficjentów funduszy jest konieczna w celu identyfikacji gmin, w których beneficjenci mieszkają lub są zarejestrowani. Informację tę należy również udostępniać w przypadku beneficjentów będących osobami fizycznymi, których nazwisk nie należy publikować zgodnie z art. 112 tego rozporządzenia. Aby uniknąć nieproporcjonalnego i niepotrzebnego naruszania prywatności, należy przewidzieć przepisy na wypadek, gdyby z uwagi na ograniczoną liczbę beneficjentów zamieszkujących daną gminę lub zarejestrowanych w niej opublikowanie informacji na temat gminy pozwoliło na zidentyfikowanie osoby fizycznej.
- (36) Informacje powinny zostać opublikowane w internecie w formie wyszukiwarki, co stanowiłoby gwarancję, że ogół społeczeństwa będzie miał do nich dostęp. Wyszukiwarka powinna umożliwiać przeszukiwanie danych w oparciu o określone kryteria, a rezultaty wyszukiwania powinny być przedstawiane w łatwo dostępnej formie.
- (37) W celu spełnienia mających zastosowanie wymagań dotyczących ochrony danych osobowych beneficjenci funduszy powinni być uprzednio poinformowani o możliwości publikacji ich danych. Beneficjentów należy informować o tym za pośrednictwem formularzy wniosku o pomoc lub w momencie zbierania danych. W odniesieniu do wydatków poniesionych w latach budżetowych 2014 i 2015 poinformowanie beneficjentów nie było możliwe w momencie zbierania ich danych osobowych, należy zatem poinformować ich w rozsądnym terminie przed opublikowaniem danych.
- (38) Aby ułatwić publiczny dostęp do opublikowanych danych, państwa członkowskie powinny utworzyć strony internetowe zawierające informacje dotyczące beneficjentów funduszy i progów, o których mowa w art. 112 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Z uwagi na różnice w strukturze organizacyjnej państwa członkowskie powinny same zdecydować o tym, który organ jest odpowiedzialny za stworzenie i aktualizowanie ich strony internetowej oraz publikowanie danych. Komisja powinna utworzyć stronę zawierającą linki do stron państw członkowskich.
- (39) Artykuł 10 niniejszego rozporządzenia powinien mieć zastosowanie do poniesionych wydatków i uzyskanych przez państwa członkowskie dochodów przeznaczonych na określony cel od dnia 16 października 2014 r., aby zapewnić ciągłość sprawozdawczości w trakcie tego samego roku budżetowego.
- (40) Aby zapewnić spójność traktowania trwających procedur rozliczania zgodności rachunków, terminy przewidziane w art. 34 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia nie powinny mieć zastosowania do tych procedur, w odniesieniu do których przed dniem 1 stycznia 2015 r. przesłano powiadomienie zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 885/2006.
- (41) Z uwagi na fakt, że tytuł VII rozdział IV rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dotyczący przejrzystości ma zastosowanie do płatności dokonanych począwszy od roku budżetowego 2014, odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia należy stosować do tych płatności.

- (42) Aby państwa członkowskie miały wystarczającą ilość czasu na wdrożenie przepisów, informacje przekazywane zgodnie z załącznikiem II kolumny V1 i V2 powinny być wymagane od roku budżetowego 2016.
- (43) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Funduszy Rolniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

AGENCJE PŁATNICZE I INNE ORGANY

Artykuł 1

Procedura akredytacji agencji płatniczych

1. Państwa członkowskie wyznaczają na poziomie ministerialnym organ odpowiedzialny za:
 - a) wydawanie, przegląd i cofanie akredytacji dla agencji płatniczych;
 - b) realizację zadań przypisanych właściwemu organowi na mocy niniejszego rozdziału.
2. Właściwy organ podejmuje w formie aktu prawnego decyzję w sprawie przyznania lub, po dokonaniu przeglądu, wycofania akredytacji dla agencji płatniczej na podstawie analizy kryteriów akredytacji, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 „kryteria akredytacji”. Właściwy organ bezzwłocznie informuje Komisję o przyznaniu lub wycofaniu akredytacji.
3. Właściwy organ wyznacza organ audytowy w celu przeprowadzenia badania (przeglądu przedakredytacyjnego), zanim zostanie przyznana jakakolwiek forma akredytacji. Organ audytowy to instytucja audytowa, lub inna publiczna lub prywatna organizacja lub jednostka organizacyjna instytucji, która dysponuje odpowiednimi kwalifikacjami, umiejętnościami i zasobami koniecznymi do przeprowadzenia audytu. Organ audytowy jest niezależny od agencji płatniczej, której ma zostać przyznana akredytacja.

Badanie (przegląd przedakredytacyjny) przeprowadzane przez organ audytowy obejmuje w szczególności:

- a) istniejące procedury i systemy służące zatwierdzaniu i realizacji płatności;
- b) podział obowiązków i odpowiedzialność kontroli wewnętrznych i zewnętrznych w odniesieniu do transakcji finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), zwane dalej łącznie „funduszami”;
- c) zakres, w jakim istniejące procedury i systemy są w stanie chronić budżet Unii, w tym oparte na analizie ryzyka środki zwalczania nadużyć finansowych;
- d) bezpieczeństwo systemów informacyjnych;
- e) prowadzenie dokumentacji księgowej.

Organ audytowy sporządza sprawozdanie opisujące szczegółowo przeprowadzone prace audytowe, podające ich wyniki i ocenę na temat tego, czy dana agencja płatnicza spełnia kryteria akredytacji. Sprawozdanie to zostaje przedłożone właściwemu organowi, który wydaje dokument akredytacji, jeżeli ma pewność, że agencja płatnicza spełnia kryteria akredytacji.

4. Jeśli właściwy organ uzna, że agencja płatnicza nie spełnia kryteriów akredytacji, informuje on agencję płatniczą o warunkach, które powinna spełnić przed udzieleniem jej akredytacji.

Do czasu wprowadzenia wszelkich wymaganych zmian koniecznych do zrealizowania tych szczególnych warunków akredytacja może zostać udzielona tymczasowo na okres, którego długość wyznacza się w zależności od wagi stwierdzonego problemu, nieprzekraczający 12 miesięcy. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, zdecydować o przedłużeniu tego terminu.

5. Informacje przewidziane w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przekazywane są natychmiast po akredytowaniu agencji płatniczej po raz pierwszy, i w każdym przypadku przed obciążeniem funduszy jakimkolwiek wydatkiem dokonany przez tę agencję. Dołączane są do nich deklaracje i dokumenty dotyczące:

- a) zakresu odpowiedzialności nałożonego na agencję płatniczą;
- b) podziału odpowiedzialności pomiędzy departamentami agencji płatniczej;
- c) związków agencji płatniczej z innymi organami, publicznymi lub prywatnymi, które są odpowiedzialne za realizację środków, w ramach których agencja obciąża fundusze wydatkami;
- d) procedur, zgodnie z którymi przyjmowane i weryfikowane są wnioski beneficjentów i stwierdzana jest ich ważność oraz według których wydaje się zezwolenia na dokonywanie wydatków oraz ich pokrywanie i księgowanie;
- e) przepisów dotyczących bezpieczeństwa systemów informacyjnych;
- f) sprawozdania z przeglądu przedakredytacyjnego przeprowadzonego przez organ audytowy, o którym mowa w ust. 3.

6. Komisja informuje Komitet ds. Funduszy Rolniczych o agencjach płatniczych akredytowanych w każdym państwie członkowskim.

Artykuł 2

Przegląd akredytacji

1. Właściwy organ zapewnia stały nadzór nad agencjami płatniczymi, za które jest odpowiedzialny, w szczególności na podstawie świadectw oraz sprawozdań sporządzanych przez jednostkę certyfikującą, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, i podejmuje działania w następstwie stwierdzonych niedociągnięć.

Co trzy lata właściwy organ przedkłada Komisji pisemne sprawozdanie z nadzoru agencji płatniczych i monitorowania ich działań. Sprawozdanie to obejmuje przegląd agencji płatniczych pod kątem ich ciągłej zgodności z kryteriami akredytacji, wraz z informacją na temat działań podjętych w celu uzupełnienia stwierdzonych braków. Właściwy organ potwierdza, czy agencja płatnicza, za którą jest odpowiedzialny, w dalszym ciągu spełnia kryteria akredytacji.

2. Państwa członkowskie ustanawiają system, który zapewnia niezwłoczne przekazywanie właściwemu organowi wszystkich informacji sugerujących, że agencja płatnicza nie spełnia kryteriów akredytacyjnych.

3. Jeżeli właściwy organ ustalił, że dana agencja płatnicza nie spełnia już jednego lub więcej kryteriów akredytacji w sposób, który może utrudniać realizację zadań określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, właściwy organ poddaje bezzwłocznie akredytację agencji płatniczej okresowi próbnemu. Opracowuje on plan działań wraz z ich harmonogramem, zmierzający do usunięcia stwierdzonych niedociągnięć w terminie wyznaczonym w zależności od wagi problemu, nieprzekraczającym 12 miesięcy od dnia, w którym akredytacja zostaje poddana okresowi próbnemu. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, zdecydować o przedłużeniu tego terminu.

4. Właściwy organ informuje Komisję o swojej decyzji w sprawie poddania akredytacji agencji płatniczej okresowi próbnemu, przedstawia plan opracowany zgodnie z ust. 3, a następnie informuje o postępach w jego realizacji.

5. W przypadku wycofania akredytacji właściwy organ niezwłocznie przystępuje do akredytowania innej agencji płatniczej, która spełnia kryteria przewidziane w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, aby zapewnić ciągłość realizacji płatności dla beneficjentów.

6. Jeżeli Komisja stwierdza, że właściwy organ nie wypełnił swojego obowiązku opracowania planu naprawczego na podstawie ust. 3 albo że agencja płatnicza zachowuje swoją akredytację pomimo niepełnej realizacji takiego planu w wyznaczonym terminie, zwraca się ona do właściwego organu o cofnięcie akredytacji tej agencji płatniczej, o ile nie przeprowadzi ona koniecznych zmian w terminie wyznaczonym przez Komisję w zależności od wagi problemu. W takiej sytuacji Komisja może zadecydować o wszczęciu postępowania w sprawie braku zgodności w ramach procedury rozliczenia zgodności rachunków zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 3

Deklaracja zarządcza

1. Deklarację zarządczą, o której mowa w art. 7 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, sporządza się w stosownym czasie, tak aby jednostka certyfikująca mogła wydać opinię, o której mowa w art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia.

Deklaracja zarządcza ma formę określoną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia i może zawierać zastrzeżenia określające ilościowo potencjalny wpływ finansowy. Jeżeli pojawiły się zastrzeżenia, deklaracja zawiera plan naprawczy i dokładny harmonogram przewidziany dla jego realizacji.

2. Deklaracja zarządcza opiera się na skutecznym nadzorze nad systemem zarządzania i kontroli stosowanym w ciągu całego roku.

Artykuł 4

Jednostka koordynująca

1. Jednostka koordynująca określona w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 występuje w charakterze jedyne go przedstawiciela państwa członkowskiego przed Komisją w zakresie wszystkich kwestii związanych z funduszami dotyczących:

a) rozpowszechniania informacji i wytycznych odnoszących się do funkcji i działań agencji płatniczych wobec tych agencji płatniczych oraz organów, które są odpowiedzialne za wdrażanie tych wytycznych, jak również promowania zharmonizowanego ich stosowania;

b) przekazywania Komisji informacji przewidzianych w art. 7 i 102 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

c) dostępu Komisji do pełnego rejestru wszystkich informacji rachunkowych wymaganych do celów statystycznych oraz kontrolnych.

2. Agencja płatnicza może pełnić rolę jednostki koordynującej, pod warunkiem że obydwie funkcje są rozdzielone.
3. W celu wykonania swych zadań jednostka koordynująca może, zgodnie z procedurami krajowymi, zwracać się do innych organów administracyjnych lub służb, w szczególności do tych, które dysponują fachową wiedzą z zakresu rachunkowości oraz wiedzą techniczną.
4. Poufność, integralność i dostępność wszystkich danych informacyjnych posiadanych przez jednostkę koordynującą jest zapewniona za pomocą środków przystosowanych do struktury administracyjnej, personelu oraz środowiska technologicznego każdej pojedynczej jednostki koordynującej. Finansowy i technologiczny wysiłek jest proporcjonalny do faktycznie ponoszonego ryzyka.
5. Powiadomienia przewidziane na podstawie art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 składane są natychmiast po akredytowaniu jednostki koordynującej po raz pierwszy i, w każdym przypadku, przed obciążeniem funduszy jakimkolwiek wydatkiem, za który dana jednostka jest odpowiedzialna. Dołączane są do nich dokumenty akredytacji jednostki, jak również informacje o warunkach administracyjnych, rachunkowych oraz kontroli wewnętrznej dotyczących jej funkcjonowania.

Artykuł 5

Certyfikacja

1. Właściwy organ wyznacza jednostkę certyfikującą przewidzianą w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
2. Jednostka certyfikująca organizuje swoją pracę w sposób skuteczny i wydajny, przeprowadza kontrole w odpowiednim terminie, uwzględniając charakter i harmonogram transakcji w odniesieniu do danego roku budżetowego.
3. Opinię, jaką ma przedstawić jednostka certyfikująca zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, sporządza się co roku.

Opinia ta opiera się na wynikach audytu przeprowadzonego zgodnie z art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

4. Jednostka certyfikująca sporządza sprawozdanie w sprawie swoich ustaleń. Sprawozdanie obejmuje funkcje delegowane. W sprawozdaniu tym wskazuje się, czy w okresie objętym sprawozdaniem:

- a) agencja płatnicza spełniała kryteria akredytacji;
- b) procedury agencji płatniczej dawały wystarczającą pewność, że wydatki, którymi obciążane są fundusze, są zgodne z przepisami Unii, gwarantując tym samym, że leżące u ich podstaw transakcje były legalne i prawidłowe, oraz jakie zalecenia zostały ewentualnie wydane w celu ulepszenia i monitorowania tych procedur;
- c) roczne sprawozdania finansowe, określone w art. 29 niniejszego rozporządzenia były zgodne z księgami i rejestrami agencji płatniczej;
- d) deklaracje wydatków i operacji interwencyjnych były istotnie autentycznym, kompletnym oraz dokładnym zapisem operacji, którymi zostały obciążone fundusze;
- e) interesy finansowe Unii były należycie chronione odnośnie do wypłaconych zaliczek, uzyskanych gwarancji, zapasów interwencyjnych oraz kwot do pobrania.

Sprawozdanie zawiera informacje na temat liczby oraz kwalifikacji personelu przeprowadzającego audyt, na temat wykonanej pracy, liczby zbadanych transakcji, stwierdzonego progu istotności oraz uzyskanego stopnia pewności, ujawnionych słabości oraz zaleceń przedstawionych w celu usprawnienia systemu oraz działalności, zarówno jednostki certyfikującej, jak i innych organów audytowych, wewnętrznych oraz zewnętrznych względem agencji płatniczych, od których jednostka certyfikująca uzyskała całkowite lub częściowe poświadczenie w zakresie spraw stanowiących przedmiot sprawozdania.

Artykuł 6

Zasady audytu

1. Audyt certyfikacyjny przeprowadza się zgodnie z międzynarodowymi standardami audytu.
2. Jednostka certyfikująca opracowuje strategię audytu, w której określa zakres, czas i ukierunkowanie audytu certyfikacyjnego, metody przeprowadzania kontroli i metodykę doboru próby. Plan audytu opracowuje się dla każdego objętego audytem roku budżetowego w oparciu o szacowane ryzyko audytu. Na wniosek Komisji jednostka certyfikująca przedstawia strategię i plan audytu.
3. Badanie audytowe powinno umożliwić uzyskanie rozsądnego poziomu pewności audytu na skutek oceny systemu kontroli obejmującej badanie zgodności i badania bezpośrednie wydatków, na które składają się badanie szczegółowe i procedury analityczne.
4. Komisja określa wytyczne obejmujące w szczególności:
 - a) dalsze wyjaśnienia i wskazówki w odniesieniu do audytu certyfikacyjnego, jaki ma mieć miejsce;
 - b) określenie rozsądnego poziomu pewności audytu, jaki ma być uzyskany w wyniku badania audytowego.

Artykuł 7

Metody audytu

1. Metody audytu wykorzystywane przez jednostkę certyfikującą określa się w strategii audytu przewidzianej w art. 6 ust. 2.
2. Aby zrealizować cele audytu i sporządzić opinię przewidzianą w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, etapy audytu obejmują audyt systemów, badanie bezpośrednie i weryfikację uzgodnień deklaracji finansowych i zarządczych.
3. Badanie bezpośrednie wydatków obejmuje weryfikację legalności i prawidłowości leżących u ich podstaw transakcji na poziomie beneficjentów końcowych. W tym celu służby jednostki certyfikującej mogą towarzyszyć służbom agencji płatniczej w momencie, gdy te przeprowadzają kontrolę na miejscu drugiego stopnia. Służby jednostki certyfikującej nie mogą towarzyszyć służbom agencji płatniczych w momencie, gdy te przeprowadzają początkowe kontrole na miejscu, z wyjątkiem przypadków, w których ponowne zweryfikowanie początkowej kontroli przeprowadzonej przez agencję płatniczą byłoby fizycznie niemożliwe. W odniesieniu do badania bezpośredniego jednostki certyfikujące mogą stosować zintegrowaną metodę doboru próby.
4. W wytycznych, o których mowa w art. 6 ust. 4, Komisja przedstawi dodatkowe wymogi i wytyczne dotyczące opracowywania procedur audytowych, zintegrowanej metody doboru próby, planowania i przeprowadzania na miejscu ponownej weryfikacji transakcji.

ROZDZIAŁ II

ZARZĄDZANIE FINANSOWE FUNDUSZAMI

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 8

Księgowość agencji płatniczych

1. Każda agencja płatnicza prowadzi księgowość obejmującą wyłącznie wydatki i dochody określone w art. 4 ust. 1 oraz w art. 5 i 43 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i wykorzystanie środków finansowych udostępnionych w celu pokrycia odpowiednich wydatków. Księgowość ta musi rozróżniać i dostarczać osobno dane finansowe EFRG i EFRROW.
2. Agencje płatnicze państw członkowskich nienależących do strefy euro prowadzą księgowość obejmującą kwoty wyrażone w walucie, w której wydatki i dochody zostały poniesione lub otrzymane. Tymczasem, w celu umożliwienia konsolidacji całości ich dochodów i wydatków, agencje płatnicze są w stanie dostarczyć odpowiednie dane w walucie krajowej lub euro.
3. W odniesieniu do EFRROW każda agencja płatnicza wyznaczona do programu obszarów wiejskich prowadzi księgowość umożliwiającą identyfikację wszystkich operacji dotyczących programu i środka. Księgowość ta obejmuje w szczególności:
 - a) kwotę wydatków publicznych i kwotę wkładu unijnego wniesionego do każdej operacji;
 - b) kwoty odzyskane od beneficjentów z powodu stwierdzonych nieprawidłowości lub zaniedbań;
 - c) odzyskane kwoty, ze wskazaniem operacji początkowych.

SEKCJA 2

Rachunki EFRG

Artykuł 9

Informacje dostarczane przez państwa członkowskie

Państwa członkowskie zbierają i zachowują do wglądu Komisji informacje dotyczące całkowitej kwoty poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel, otrzymywanych w każdym tygodniu, na następujących warunkach:

- a) najpóźniej w trzecim dniu roboczym każdego tygodnia, informacje dotyczące całkowitej kwoty poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel otrzymanych od początku miesiąca do końca poprzedniego tygodnia;
- b) jeśli dany tydzień wypada na przełomie dwóch miesięcy, najpóźniej w trzecim dniu roboczym miesiąca, informacje dotyczące całkowitej kwoty poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel otrzymanych w ciągu poprzedniego miesiąca.

Artykuł 10

Przekazywanie informacji przez państwa członkowskie

1. Zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (i) i (ii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną następujące informacje i dokumenty, z zastrzeżeniem art. 11 i 12 niniejszego rozporządzenia:
 - a) najpóźniej w trzecim dniu roboczym każdego miesiąca, informacje dotyczące całkowitej kwoty poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel otrzymanych w ciągu poprzedniego miesiąca, na podstawie wzoru udostępnionego państwom członkowskim przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych, oraz wszystkie informacje wyjaśniające istotne różnice między prognozami sporządzonymi zgodnie z ust. 2 lit. a) ppkt (iii) niniejszego artykułu a poniesionymi wydatkami lub otrzymanymi dochodami przeznaczonymi na określony cel;

- b) najpóźniej dwunastego dnia każdego miesiąca deklarację wydatków, o której mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Jednakże informacje dotyczące poniesionych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel otrzymanych między 1 a 15 października są przekazywane najpóźniej w dniu 27 października.

2. Deklaracja wydatków, o której mowa w ust. 1 lit. b), obejmuje:

- a) oświadczenie przygotowane przez każdą agencję płatniczą w oparciu o model udostępniony państwom członkowskim przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych, w podziale zgodnie z nomenklaturą budżetu Unii, według rodzaju wydatków i dochodów, zgodnie ze szczegółową nomenklaturą, udostępnioną państwom członkowskim, obejmującą:

(i) otrzymane w ciągu poprzedniego miesiąca poniesione wydatki i dochody przeznaczone na określony cel;

(ii) poniesione wydatki i skumulowane dochody przyznane na określony cel otrzymane od początku roku budżetowego do końca poprzedniego miesiąca;

(iii) prognozy wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel obejmujące odpowiednio:

— jedynie bieżący miesiąc i dwa kolejne miesiące,

— bieżący miesiąc, dwa kolejne miesiące, i do końca roku budżetowego;

(iv) dodatkowe informacje, jeśli to konieczne;

- b) sporządzone przez państwo członkowskie na podstawie wzoru udostępnionego państwom członkowskim przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych streszczenie danych, o których mowa w lit. a), w odniesieniu do wszystkich agencji płatniczych danego państwa członkowskiego;

- c) rachunki dokumentujące wydatki i dochody związane z interwencją publiczną, o których mowa w art. 19 ust. 2.

3. Wszystkie informacje finansowe wymagane zgodnie z niniejszym artykułem są wyrażane w euro.

Artykuł 11

Ogólne zasady dotyczące deklaracji wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych w zakresie deklaracji wydatków i dochodów dotyczących przechowywania w magazynach publicznych, o których mowa w art. 12, wydatki i dochody przeznaczone na określony cel, zadeklarowane przez agencje płatnicze w odniesieniu do danego miesiąca, odpowiadają płatnościom i pobraniom rzeczywiście dokonany w ciągu tego miesiąca.

Te wydatki i dochody są księgowane w budżecie EFRG w ramach roku budżetowego „n”.

Jednakże:

- a) wydatki, które mogą zostać poniesione przed wprowadzeniem w życie przepisu zezwalającego na ich pełne lub częściowe pokrycie przez EFRG, mogą być tylko zadeklarowane:

— w odniesieniu do miesiąca, w ciągu którego wprowadzono w życie wspomniany przepis,

lub

— w odniesieniu do miesiąca następującego po miesiącu, w ciągu którego wprowadzono w życie wspomniany przepis;

- b) dochody przeznaczone na określony cel, za które państwo członkowskie odpowiada przed Komisją, są zadeklarowane w odniesieniu do miesiąca, w którym upływa termin przekazania odpowiednich kwot, przewidziany w prawodawstwie unijnym;
- c) korekty, o których zadecydowała Komisja, w ramach rozliczenia rachunków i rozliczenia zgodności rachunków, są odliczone bezpośrednio przez Komisję od płatności miesięcznych, o których mowa, w zależności od przypadku, w art. 33 ust. 2 lub art. 34 ust. 8, lub do nich dodane. Jednak państwa członkowskie zawierają kwoty odpowiadające tym korektom w deklaracji sporządzonej w odniesieniu do miesiąca, dla którego korekty zostały sporządzone.

2. Wydatki i dochody przeznaczone na określony cel księguje się z datą, z którą rachunek agencji został obciążony lub uznany. Jednakże w odniesieniu do płatności, data do zaksięgowania może być datą, z jaką dana agencja wystawiła i wysłała dokument płatności do instytucji finansowej lub do beneficjanta. Każda agencja płatnicza stosuje tę samą metodę podczas całego roku budżetowego.

3. Wydatki i dochody przeznaczone na określony cel zadeklarowane zgodnie z ust. 1 mogą obejmować korekty kwot zadeklarowanych dla poprzednich miesięcy tego samego roku budżetowego.

Jeżeli korekty dochodów przeznaczonych na określony cel prowadzą, na poziomie agencji płatniczej, do deklaracji ujemnych dochodów przeznaczonych na określony cel w odniesieniu do linii budżetowej, korekty nadwyżkowe przenosi się na kolejny miesiąc. Są one, w razie potrzeby, rozliczane podczas rozliczania rachunków danego roku.

4. Niewykonane polecenia płatności i płatności obciążające rachunek, następnie ponownie zaksięgowane są wykazywane w rachunkach jako pomniejszenia wydatków w odniesieniu do miesiąca, w trakcie którego powiadomienie o niewykonaniu lub anulowaniu zostaje przekazane agencji płatniczej.

5. W przypadku gdy płatności należne w ramach EFRG są obciążone roszczeniami, uważa się je za dokonane w całości do celów wykonania ust. 1:

- a) w dniu płatności sumy nadal należnej beneficjentowi, o ile roszczenie jest mniejsze niż ustalone wydatki;
- b) w dniu wyrównania, jeśli wydatek jest mniejszy lub równy roszczeniu.

6. Skumulowane dane odnoszące się do zaksięgowanych wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel, podlegających zaliczeniu do danego roku budżetowego, przedstawione Komisji najpóźniej dnia 27 października, mogą być poprawione tylko w rocznym sprawozdaniu finansowym przekazywanym Komisji zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 12

Szczegółowe zasady dotyczące deklaracji wydatków związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych

1. Operacje, które należy uwzględnić przy sporządzaniu deklaracji wydatków związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych, są operacjami, które miały miejsce na początku roku budżetowego określonego w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, wykazanymi pod koniec miesiąca na rachunkach agencji płatniczych, do końca wspomnianego miesiąca.

2. Wspomniane deklaracje wydatków obejmują wartości i kwoty, określone zgodnie z art. 17 i 18 niniejszego rozporządzenia oraz z art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 906/2014⁽¹⁾, które zostały zaksięgowane przez agencje płatnicze w ciągu miesiąca następującego po tym, do którego odnoszą się operacje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Jednakże:

- a) w przypadku operacji przeprowadzonych we wrześniu wartości i kwoty zostają zaksięgowane przez agencje płatnicze najpóźniej do dnia 15 października;
- b) w przypadku ogólnych kwot amortyzacji, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. e) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, kwoty zostają zaksięgowane w terminach określonych przez decyzję, która je przewiduje.

Artykuł 13

Decyzja o płatnościach podjęta przez Komisję

1. W oparciu o dane przesłane zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia Komisja podejmuje decyzję o dokonaniu płatności miesięcznych zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, bez uszczerbku dla korekt, które mogą zostać wprowadzone późniejszymi decyzjami podjętymi zgodnie z art. 51 i 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i z uwzględnieniem zmniejszeń i zawiesznień wprowadzonych zgodnie z art. 41 tego rozporządzenia.
2. Jeżeli całkowite wydatki zadeklarowane przez państwa członkowskie w ramach następnego roku budżetowego przekraczają trzy czwarte całości środków przewidzianych na bieżący rok budżetowy, zaciągnięte zobowiązania, określone w art. 170 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, oraz odpowiednie płatności miesięczne przyznaje się proporcjonalnie do deklaracji wydatków, nie przekraczając 75 % środków przewidzianych na bieżący rok budżetowy. Komisja bierze pod uwagę saldo należności niezwróconych państwom członkowskim w chwili podejmowania decyzji dotyczących późniejszych zwrotów.

Artykuł 14

Udostępnianie państwom członkowskim środków finansowych

1. Podejmując decyzję w sprawie płatności miesięcznych, Komisja przekazuje państwom członkowskim do dyspozycji, w ramach środków budżetowych, środki finansowe niezbędne do pokrycia wydatków, które mają być sfinansowane przez EFRG, pomniejszone o kwotę odpowiadającą dochodom przeznaczonym na określony cel, na rachunek otwarty przez każde państwo członkowskie.

Jeżeli płatności, których Komisja ma dokonać, pomniejszone o dochody przeznaczone na określony cel, prowadzą na poziomie państwa członkowskiego do kwoty ujemnej, dodatkowe odliczenia są przenoszone na kolejny miesiąc.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwę i numer rachunku określonego w ust. 1, zgodnie z formatem udostępnionym im przez Komisję.

Artykuł 15

Komunikacja do celów interwencji publicznej

1. Agencje płatnicze przekazują Komisji:
 - a) na wniosek Komisji, dokumenty i informacje, o których mowa w art. 3 ust. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, oraz uzupełniające je krajowe przepisy administracyjne przyjęte w celu zastosowania środków interwencyjnych i zarządzania nimi;
 - b) do dnia przewidzianego w art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia — informacje dotyczące przechowywania w magazynach państwowych zgodnie ze wzorem udostępnionym państwom członkowskim przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych.
2. Do przesyłania powiadomień oraz do wymiany informacji i sporządzania dokumentów dotyczących wydatków w zakresie interwencji publicznej wykorzystuje się odpowiednie systemy informacyjne, o których mowa w art. 24.

Artykuł 16

Zawartość ksiąg rachunkowych magazynów państwowych prowadzonych przez agencje płatnicze

1. Ewidencja zapasów, przewidziana w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, obejmuje w sposób odrębny następujące kategorie pozycji:

- a) ilości produktów zarejestrowane przy przyjmowaniu i wydawaniu z zapasów z fizycznym przemieszczeniem lub bez fizycznego przemieszczenia;
- b) ilości wykorzystane z tytułu stosowania systemu bezpłatnej dystrybucji dla osób najbardziej potrzebujących w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym i zaksięgowane zgodnie z przepisami art. 4 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, z rozróżnieniem ilości, które były przedmiotem transferu do innego państwa członkowskiego;
- c) ilości pobrane jako próbki, z wyszczególnieniem próbek pobranych przez kupujących;
- d) ilości, których nie można byłoby ponownie zapakować po kontroli wizualnej w ramach sporządzania corocznej inwentaryzacji lub w trakcie kontroli po przejściu interwencyjnym, a które pozostają w zapasach i są przedmiotem sprzedaży bezpośredniej;
- e) ilości brakujące z przyczyn możliwych i niemożliwych do określenia, w tym ilości brakujące odpowiadające ustalonym prawnie granicom tolerancji;
- f) ilości, których jakość uległa obniżeniu;
- g) nadwyżki ilościowe;
- h) ilości brakujące przekraczające granicę tolerancji;
- i) ilości przyjęte do magazynu i niespełniające wymaganych warunków, w wyniku czego odrzucono ich przejście;
- j) ilości netto znajdujące się w zapasach na koniec każdego miesiąca lub roku budżetowego, które zostają przeniesione na następny miesiąc lub rok budżetowy.

2. Rachunki finansowe, przewidziane w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, obejmują:

- a) wartość ilości, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, uwzględniając oddzielnie wartość ilości kupionych i wartość ilości sprzedanych;
- b) wartość księgową ilości wykorzystanych lub uwzględnionych z tytułu stosowania systemu bezpłatnej dystrybucji, o której mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu;
- c) koszty finansowania, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014;
- d) wydatki na czynności fizyczne, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014;

- e) kwoty wynikające z amortyzacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. e) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014;
- f) kwoty pobrane lub odzyskane od sprzedających, nabywców i podmiotów składających, inne niż określone w art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- g) kwotę dochodów pochodzących ze sprzedaży bezpośredniej zrealizowanych po dokonaniu corocznej inwentaryzacji lub kontroli następujących po przejściu produktów do zapasów interwencyjnych;
- h) straty i zyski z wydanych produktów z uwzględnieniem amortyzacji, o której mowa w lit. e) niniejszego ustępu;
- i) pozostałe pozycje winien i ma, w szczególności elementy odpowiadające ilościom, o których mowa w ust. 1 lit. c)–g) niniejszego artykułu;
- j) średnią wartość księgową, wyrażoną, w zależności od przypadku, na tonę lub na hektolitr.

Artykuł 17

Księgowość dotycząca interwencji publicznej

1. Pozycje, o których mowa w art. 16, księguje się pod względem ilości, wartości, kwot oraz średnich faktycznie stwierdzonych przez agencje płatnicze lub też pod względem wartości i kwot obliczonych na podstawie ustanowionych przez Komisję standardów.
2. Powyższe zapisy i obliczenia określone w ust. 1 są dokonywane pod warunkiem stosowania następujących zasad:
 - a) koszty wydania z magazynu odnoszące się do ilości, w przypadku których stwierdzono braki lub których jakość uległa obniżeniu, zgodnie z zasadami, o których mowa w załącznikach VI i VII do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, zostają uwzględnione wyłącznie w stosunku do ilości faktycznie sprzedanych lub wydanych z magazynu;
 - b) ilości uznane za brakujące podczas transferu między państwami członkowskimi nie są uwzględnione jako przyjęte do magazynu państwa członkowskiego miejsca przeznaczenia i nie korzystają z przypisanych im kosztów standardowych przyjęcia do magazynu;
 - c) w przypadku transportu lub transferu uwzględnia się ustalone standardowo koszty przyjęcia i wydania, jeśli, według przepisów Unii, koszty te nie zostały uznane za integralną część kosztów transportu;
 - d) o ile przepisy szczegółowe prawodawstwa unijnego nie stanowią inaczej, nie uwzględnia się w rachunkach EFRG ewentualnych kwot pochodzących ze sprzedaży produktów, których jakość uległa obniżeniu ani innych ewentualnych kwot otrzymanych w podobny sposób;
 - e) ewentualne nadwyżki ilościowe księguje się po stronie ujemnej jako ilości brakujące w pozycji stan zapasów i przemieszczenia. Są one uwzględniane przy określaniu ilości przekraczających granicę tolerancji;
 - f) próbki inne niż pobierane przez kupujących księguje się zgodnie z pkt 2 lit. a) załącznika VII do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014.
3. O dokonanych przez Komisję korektach w danych z bieżącego roku budżetowego, o których mowa w art. 16, informowany jest Komitet ds. Funduszy Rolniczych. Państwa członkowskie mogą zostać poinformowane o korektach za pośrednictwem decyzji o płatności miesięcznej lub, w przypadku jej braku, decyzji dotyczącej rozliczenia rachunków. Agencje płatnicze wprowadzają korekty do ewidencji księgowej na warunkach przewidzianych we wspomnianej decyzji.

Artykuł 18

Dni księgowania wydatków i dochodów oraz przesunięć produktów w ewidencji księgowej dotyczącej interwencji publicznej

1. Poszczególne pozycje dotyczące wydatków i dochodów księguje się w dniu, w którym ma miejsce czynność fizyczna wynikająca z zastosowania środka interwencyjnego przy zastosowaniu kursu walutowego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014.

Jednakże w wyszczególnionych poniżej przypadkach mają zastosowanie następujące daty:

- a) data przyjęcia w przypadku kwot otrzymanych lub odzyskanych, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. f) i g) niniejszego rozporządzenia;
- b) dzień faktycznej płatności kosztów związanych z czynnościami fizycznymi, o ile kosztów tych nie pokrywają kwoty standardowe.

2. Poszczególne pozycje dotyczące przemieszczeń fizycznych produktów i zarządzania zapasami księguje się w dniu, w którym ma miejsce czynność fizyczna wynikająca z zastosowania środka interwencyjnego.

Jednakże w wyszczególnionych poniżej przypadkach mają zastosowanie następujące daty:

- a) dzień przejęcia produktów przez agencję płatniczą zgodnie z art. 31 ust. 2 i art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1272/2009 ⁽¹⁾, w przypadku ilości przyjmowanych do magazynów państwowych bez zmiany miejsca przechowywania;
- b) dzień stwierdzenia stanu faktycznego w przypadku ilości brakujących lub których jakość uległa obniżeniu oraz nadwyżek ilościowych;
- c) dzień faktycznego wydania produktów z magazynu, w przypadku sprzedaży bezpośredniej produktów, których nie można byłoby ponownie zapakować po kontroli wizualnej w ramach sporządzania corocznej inwentaryzacji lub w trakcie kontroli po przejęciu interwencyjnym, a które pozostają w zapasach;
- d) ostatni dzień roku budżetowego, w przypadku ewentualnych strat przekraczających granicę tolerancji określoną w art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

Artykuł 19

Kwota finansowana z tytułu interwencji publicznej

1. Kwotę finansowaną z tytułu środków interwencyjnych określonych w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014 ustala się na podstawie rachunków sporządzanych i przechowywanych przez agencje płatnicze zgodnie z art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, w których różne pozycje wydatków i dochodów określone w art. 16 niniejszego rozporządzenia zostały odpowiednio zapisane po stronach ma i winien, przy czym, w stosownych przypadkach, uwzględnia się kwoty wydatków ustalonych bezpośrednio w sektorowym prawodawstwie rolnym.

2. Agencje płatnicze lub jednostki koordynujące, w zależności od przypadku, przekazują Komisji drogą elektroniczną, co miesiąc i co roku, na podstawie wzorów udostępnionych państwu członkowskiemu przez Komisję za pośrednictwem systemów informacyjnych, informacje niezbędne do finansowania wydatków związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych oraz odnoszących się do niego rozliczeń potwierdzających wydatki i dochody w postaci tabel (tabele P-STO), w terminach określonych w art. 10 ust. 1 lit. b) i w art. 30 ust. 2.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1).

Artykuł 20

Deklaracje dotyczące wydatków i dochodów związanych z interwencją publiczną

1. Finansowanie w ramach środków interwencyjnych EFRG, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014, stanowi równowartość wydatków obliczonych na podstawie informacji przekazanych przez agencję płatniczą, pomniejszonych o ewentualne dochody wynikające z zastosowania środka interwencyjnego, zatwierdzonych za pomocą wprowadzonego w życie przez Komisję systemu informacyjnego i ujętych przez agencję płatniczą w deklaracji wydatków, sporządzonej zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia.
2. Kwoty odzyskane zgodnie z art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz kwoty pobrane lub odzyskane od sprzedających, nabywców i podmiotów składujących, które spełniają kryteria określone w art. 43 tego rozporządzenia, są deklarowane w budżecie EFRG zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 10 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 3

Rachunki EFRROW

Artykuł 21

Prognozy potrzeb finansowych

W odniesieniu do każdego programu rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽¹⁾, oraz zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 państwa członkowskie przesyłają Komisji dwa razy w roku, najpóźniej do dnia 31 stycznia i 31 sierpnia, swoje prognozy odnośnie do kwot, które należy sfinansować z EFRROW w odniesieniu do danego roku budżetowego. Ponadto państwa członkowskie przesyłają zaktualizowane szacunki dotyczące wniosków o finansowanie na kolejny rok budżetowy.

Prognozy te i zaktualizowane szacunki przesyłane są w formie ustrukturyzowanych danych za pośrednictwem odpowiedniego systemu informacyjnego SFC2014, przewidzianego w rozdziale I rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 184/2014 ⁽²⁾.

Artykuł 22

Deklaracje wydatków

1. Agencje płatnicze deklarują wydatki w odniesieniu do każdego programu rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

W odniesieniu do każdego środka dotyczącego rozwoju obszarów wiejskich agencje płatnicze podają w deklaracji wydatków:

- a) kwotę kwalifikowalnych wydatków publicznych, w odniesieniu do których agencja płatnicza rzeczywiście przekazała odpowiadający wkład EFRROW w każdym z okresów referencyjnych określonych w ust. 2 niniejszego artykułu;
- b) informacje dodatkowe dotyczące instrumentów finansowych, o których mowa w części drugiej tytułu IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013 s. 487).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 184/2014 z dnia 25 lutego 2014 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy szczególne dotyczące wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”, klasyfikację kategorii interwencji dla wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Dz.U. L 57 z 27.2.2014, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

c) dodatkowe informacje dotyczące zaliczek wypłaconych beneficjentom, o których mowa w art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

d) kwotę odzyskaną w bieżącym okresie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Po zatwierdzeniu programu rozwoju obszarów wiejskich przez Komisję państwa członkowskie przekazują Komisji, zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, swoje deklaracje wydatków w następujących terminach:

a) najpóźniej w dniu 30 kwietnia w przypadku wydatków w okresie rozpoczynającym się dnia 1 stycznia do dnia 31 marca;

b) najpóźniej w dniu 31 lipca w przypadku wydatków w okresie rozpoczynającym się dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca;

c) najpóźniej w dniu 10 listopada w przypadku wydatków w okresie rozpoczynającym się dnia 1 lipca do dnia 15 października;

d) najpóźniej w dniu 31 stycznia w przypadku wydatków w okresie rozpoczynającym się dnia 16 października do dnia 31 grudnia.

Jednak wszelkie wydatki poniesione przez agencje płatnicze na rzecz beneficjentów zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 przed zatwierdzeniem programu rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, pozostają w gestii państw członkowskich i są zgłaszane Komisji w pierwszej deklaracji wydatków przedstawionej po zatwierdzeniu tego programu. Ta sama zasada ma odpowiednio zastosowanie w przypadku zmiany programu rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

3. Deklaracje wydatków są składane przez agencje płatnicze w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich za pośrednictwem odpowiedniego systemu informacyjnego SFC2014, przewidzianego w rozdziale I rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 184/2014.

4. Jeżeli Komisja wymaga dalszych kontroli z uwagi na rozbieżności, różnice w interpretacji lub niespójności dotyczące deklaracji wydatków dla danego okresu referencyjnego, wynikające w szczególności z nieprzekazania informacji wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013 i aktami Komisji przyjętymi na mocy tego rozporządzenia, lub z uwagi na poważne dowody wskazujące na nieprawidłowości w wydatkach zawartych w deklaracji wydatków lub z uwagi na niewłaściwe funkcjonowanie systemów zarządzania i kontroli w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, dane państwo członkowskie, na wniosek Komisji, dostarcza dodatkowe informacje w terminie określonym w tym wniosku i odzwierciedlającą wagę problemu.

Termin płatności okresowych, określony w art. 36 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, może zostać wstrzymany w odniesieniu do całości lub części kwoty, dla której wystąpiono o przyznanie płatności, począwszy od daty wysłania wniosku o przekazanie informacji do chwili otrzymania żądanych informacji lub najpóźniej w nieprzekraczalnym terminie określonym w art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

W razie nieotrzymania od państwa członkowskiego odpowiedzi na wniosek o przekazanie dodatkowych informacji w terminie określonym we wniosku lub w razie uznania odpowiedzi za niewystarczającą lub jeżeli z odpowiedzi wynika, że nie zastosowano się do odpowiednich przepisów lub wykorzystano środki finansowe Unii w niewłaściwy sposób, Komisja może zawiesić lub zmniejszyć płatności zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

5. Wydatki zadeklarowane zgodnie z okresem mogą obejmować zmiany danych zadeklarowanych zgodnie z poprzednimi okresami deklaracji tego samego roku budżetowego.

Korekty wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel, podlegających zaliczeniu do roku budżetowego, nieuwzględnione w deklaracjach wymienionych w ust. 2 lit. a), b) i c), mogą być poprawione tylko w rocznym sprawozdaniu finansowym przekazywanym Komisji zgodnie z art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 23

Obliczanie kwoty do wypłacenia

1. Wkład Unii wypłacany w odniesieniu do kwalifikowalnych publicznych wydatków oblicza się dla każdego środka i dla każdego okresu referencyjnego na podstawie planu finansowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, obowiązującego w pierwszym dniu tego okresu. Obliczenia te uwzględniają korekty wkładu Unii zadeklarowane w deklaracji wydatków za ten okres.

2. Bez uszczerbku dla pułapu przewidzianego w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli łączna kwota wkładu Unii wypłacona na rzecz programu rozwoju obszarów wiejskich przekracza łączną kwotę zaprogramowaną na rzecz środka rozwoju obszarów wiejskich, kwotę do wypłacenia zmniejsza się do wysokości kwoty zaprogramowanej na rzecz tego środka. Jakikolwiek wkład Unii wyłączony w ten sposób można wypłacić później, pod warunkiem że zmieniony plan finansowy został przedstawiony przez państwo członkowskie i zaakceptowany przez Komisję.

3. Komisja wpłaca wkład Unii, pod warunkiem dostępności środków, na rachunek(-ki) otwarty(-e) przez każde państwo członkowskie.

Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji nazwę lub numer(-y) rachunku zgodnie z formatem udostępnionym mu przez Komisję.

SEKCJA 4

Przepisy wspólne dla EFRG i EFRROW

Artykuł 24

Elektroniczna wymiana informacji i dokumentów

1. Komisja określa systemy informacyjne umożliwiające wymianę dokumentów i informacji drogą elektroniczną między nią a państwami członkowskimi, odnośnie do informacji i konsultacji informacji przewidzianych w art. 102 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, i niezbędne zasady ich stosowania. Komisja informuje państwa członkowskie o zasadach ogólnych dotyczących wprowadzenia tych systemów za pośrednictwem Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.

2. Systemy informacyjne, o których mowa w ust. 1, są w stanie w szczególności przetwarzać:

- a) dane niezbędne do transakcji finansowych, w szczególności dane dotyczące miesięcznych i rocznych rozliczeń agencji płatniczych, deklaracji wydatków i dochodów i przekazywania informacji i dokumentów określonych w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 i w art. 10, 11, 14, 15, 19, 20, 23 oraz 29 niniejszego rozporządzenia;
- b) dokumenty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania umożliwiające monitorowanie miesięcznych i rocznych rozliczeń oraz informacje i dokumenty, które agencje płatnicze muszą udostępnić Komisji celem konsultacji;
- c) dokumenty Unii i wytyczne Komisji w zakresie finansowania wspólnej polityki rolnej przez organy akredytowane lub wyznaczone na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak również wytyczne dotyczące zharmonizowanego stosowania odpowiedniego prawodawstwa.

3. Komisja udostępnia państwom członkowskim za pośrednictwem systemów informacyjnych formę i treść dokumentów, o których mowa w art. 10, 19, 20 i 23 oraz w art. 30 ust. 1 lit. a), b) i d), pod postacią wzoru.

Wzory te są dostosowywane i aktualizowane przez Komisję, na podstawie informacji przekazanych przez Komitet ds. Funduszy Rolniczych.

4. Systemy informacyjne, o których mowa w ust. 1, mogą zawierać narzędzia potrzebne do przechowywania danych i zarządzania rachunkami funduszy przez Komisję, jak również danych niezbędnych do obliczania wydatków ryczałtowych lub wydatków wymagających wykorzystania jednolitych metod, w szczególności w zakresie kosztów finansowych i amortyzacji.

5. Dane dotyczące transakcji finansowych są przekazywane, wprowadzane do systemów informacyjnych i aktualizowane w tych systemach, określonych w ust. 1, pod nadzorem agencji płatniczych, przez same agencje płatnicze lub organy, którym powierzono wykonanie tego zadania, w stosownym przypadku za pośrednictwem akredytowanych jednostek koordynujących, zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

6. Jeżeli dokument lub procedura, przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013 lub aktach Komisji przyjętych na mocy tego rozporządzenia, wymagają podpisu osoby upoważnionej lub zgody osoby na jednym lub kilku etapach wspomnianej procedury, systemy informacyjne wprowadzone w celu przekazywania takich dokumentów muszą, zgodnie z prawodawstwem Unii, umożliwiać identyfikację każdej osoby w sposób niebudzący wątpliwości i dawać wystarczającą pewność, że treść dokumentów, również w odniesieniu do etapów procedury, nie może być zmieniona. W odniesieniu do deklaracji wydatków i deklaracji zarządczych załączonych do rozliczeń rocznych, o których mowa w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (i) i (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, dokumenty przekazywane drogą elektroniczną są również przechowywane w wersji oryginalnej przez agencje płatnicze lub, w stosownych przypadkach, przez akredytowane jednostki koordynujące, zgodnie z art. 7 ust. 2 i 4 wspomnianego rozporządzenia.

7. Dokumenty elektroniczne i cyfrowe są przechowywane przez cały okres przewidziany w art. 32.

8. W przypadku nieprawidłowego działania systemu informacyjnego lub braku stałego połączenia państwo członkowskie może przekazać dokumenty w innej formie, za uprzednią zgodą Komisji, na warunkach przez nią określonych.

Artykuł 25

Zawieszenie płatności w przypadku spóźnionego przedłożenia informacji

Akty wykonawcze określające płatności miesięczne, o których mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, lub płatności okresowe, o których mowa w art. 36 tego rozporządzenia, uwzględniają zawieszenia płatności wprowadzone zgodnie z art. 42 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 26

Nabywanie zdjęć satelitarnych

1. Do celów art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, każde państwo członkowskie przekazuje Komisji najpóźniej do dnia 1 listopada każdego roku następujące informacje:

a) czy chce, aby Komisja nabyła zdjęcia satelitarne niezbędne do celów kontroli oraz oceny jakości ich systemu identyfikacji działek rolnych;

b) jaki obszar należy objąć kontrolą i jaka jest liczba planowanych stref kontroli.

2. Państwa członkowskie zwracające się do Komisji o zdjęcia satelitarne, po przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1, finalizują we współpracy z Komisją i przed dniem 15 stycznia strefy, które zostaną uwzględnione, i harmonogram uzyskania zdjęć.

3. Zakupione zdjęcia satelitarne Komisja dostarcza bezpłatnie upoważnionym urzędnikom państw członkowskich. Urzędnicy ci są zobowiązani do przestrzegania przepisów dotyczących praw autorskich określonych w umowach z dostawcami i zwrotu zdjęć po ukończeniu prac.

4. Jeżeli łączna liczba wniosków otrzymanych przez państwa członkowskie przekracza budżet przeznaczony dla celów stosowania art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, Komisja decyduje o ograniczeniu liczby dostarczanych zdjęć satelitarnych, starając się zapewnić jak najbardziej wydajne wykorzystanie dostępnych zasobów.

ROZDZIAŁ III

ROZLICZENIE RACHUNKÓW

SEKCJA 1

Odzyskiwanie należności

Artykuł 27

Odsetki mające zastosowanie w odniesieniu do odzyskiwania nienależnych płatności

1. Jeżeli sektorowe prawodawstwo rolne nie stanowi inaczej, odsetki od nienależnych płatności, które mają zostać odzyskane na skutek nieprawidłowości lub zaniedbań, oblicza się w odniesieniu do okresu od dnia upływu terminu zwrotu płatności przez beneficjenta wskazanego w nakazie odzyskania środków do daty zwrotu lub odliczenia. Termin zwrotu płatności nie może przekraczać 60 dni od daty nakazu odzyskania środków.

2. Odsetki, jakie należy zastosować, są w każdym razie nie niższe niż odsetki przewidziane w prawie krajowym w przypadku odzyskiwania porównywalnych nienależnych wydatków lub poboru należności.

Artykuł 28

Odzyskiwanie za pomocą kompensacji

Bez uszczerbku dla wszelkich innych działań mających na celu egzekwowanie prawa, przewidzianych przez przepisy krajowe, państwa członkowskie odliczają wszelkie zaległe należności beneficjenta, których wysokość została ustalona zgodnie z krajowym ustawodawstwem, od wszelkich płatności wypłacanych mu przez agencję płatniczą, odpowiedzialną za odzyskanie długu od tego beneficjenta.

SEKCJA 2

Rozliczanie

Artykuł 29

Treść rocznych sprawozdań finansowych

Rachunki finansowe, przewidziane w art. 102 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, obejmują:

- a) dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 43 tego rozporządzenia;
- b) wydatki EFRG po odliczeniu wszelkich kwot nienależnych płatności nieodzyskanych na koniec roku budżetowego, innych niż kwoty, o których mowa w lit. f) niniejszego artykułu, wraz z odsetkami od nich, zsumowane według pozycji i podpozycji budżetu Unii;
- c) wydatki EFRROW w rozbiciu na programy, środki i szczególne stawki wkładu. Roczne sprawozdanie finansowe zawiera również informacje dotyczące kwot odzyskanych. Po zamknięciu programu wszelkie nieodzyskane kwoty nienależnych płatności inne niż kwoty, o których mowa w lit. f) niniejszego artykułu, wraz z odsetkami od nich, odlicza się od wydatków w danym roku budżetowym;

- d) tabelę różnic, według pozycji i podpozycji lub, w przypadku EFRROW, w podziale według programu, zastosowanego środka, szczególnej stawki wkładu i celu szczegółowego, między wydatkami i dochodami przeznaczonymi na określony cel zadeklarowanymi w rocznym sprawozdaniu finansowym a wydatkami zadeklarowanymi dla tego samego okresu w dokumentach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do EFRG i w art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do EFRROW, wraz z wyjaśnieniem każdej różnicy;
- e) osobno kwoty obciążające odpowiednio dane państwo członkowskie i Unię zgodnie z art. 54 ust. 2 akapit pierwszy i art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;
- f) tabelę nienależnych płatności do odzyskania na koniec roku budżetowego na skutek nieprawidłowości w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾, włącznie z wszystkimi karami przewidzianymi w obowiązujących sektorowych przepisach unijnych i odsetkami od nich, sporządzoną na podstawie wzoru ustanowionego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- g) wyciąg z księgi dłużników dotyczący kwot do odzyskania i zapisanych na konto EFRG lub EFRROW, innych niż kwoty, o których mowa w lit. b), c) i f) niniejszego artykułu, włącznie z wszystkimi karami i odsetkami od nich, sporządzony na podstawie wzoru ustanowionego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;
- h) podsumowanie działań interwencyjnych oraz deklarację ilości i lokalizacji zapasów na koniec roku budżetowego;
- i) potwierdzenie, że wydatki, dochody przeznaczone na określony cel oraz szczegółowe dane dotyczące każdego przemieszczenia zapasu interwencyjnego znajdują się w aktach agencji płatniczej i w zapisach księgowych;
- j) bilans zamknięcia na koniec roku budżetowego niewykorzystanych/nierozliczonych skumulowanych zaliczek wypłaconych przez państwa członkowskie beneficjentom, wyszczególnionych według środków w odniesieniu do EFRG i według programów w odniesieniu do EFRROW, a w przypadku tego ostatniego z uwzględnieniem instrumentów finansowych. W odniesieniu do instrumentów finansowych bilans zamknięcia uwzględnia kwoty wypłacone przez Komisję, które nie zostały wykorzystane przez państwa członkowskie na płatności dla odbiorców ostatecznych, ani nie zostały zaangażowane w ramach umów gwarancyjnych zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

Artykuł 30

Przekazywanie informacji

1. W celu rozliczenia rachunków na podstawie art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 każde państwo członkowskie przesyła Komisji:
 - a) pozycje zawarte w rocznych sprawozdaniach finansowych, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia;
 - b) opinie i sprawozdania sporządzone przez jednostki certyfikujące, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia;
 - c) kompletny zapis wszystkich informacji księgowych wymaganych do celów statystycznych i kontrolnych;
 - d) deklarację zarządczą, o której mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia;
2. Dokumenty i informacje rachunkowe, o których mowa w ust. 1, należy przesyłać Komisji najpóźniej do dnia 15 lutego roku następującego po zakończeniu roku budżetowego, którego dotyczą. Dokumenty, o których mowa w lit. a), b) i d) tego ustępu, powinny zostać przesłane w jednym egzemplarzu wraz z kopią elektroniczną zgodnie z formatem i warunkami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 24.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

3. Na wniosek Komisji lub z inicjatywy państwa członkowskiego dodatkowe informacje dotyczące rozliczenia rachunków mogą zostać przekazane do Komisji w terminie przez nią ustalonym, z uwzględnieniem ilości pracy wymaganej do przekazania takich informacji. W razie braku takich informacji Komisja może przeprowadzić rozliczenie rachunków na podstawie informacji, które znajdują się w jej posiadaniu.

4. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przyjąć wniosek o pozwolenie na późniejsze przesłanie informacji, o ile wniosek ten zostanie skierowany do niej przed upływem terminu.

Artykuł 31

Forma i treść informacji rachunkowych

1. Forma i treść informacji rachunkowych, o których mowa w art. 30 ust. 1 lit. c), oraz sposób ich przesyłania do Komisji są tożsame z przewidzianymi zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 991/2013 ⁽¹⁾.

2. Informacje rachunkowe są wykorzystywane przez Komisję jedynie w celach:

a) wykonywania zadań, które zostały jej powierzone na mocy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w zakresie rozliczania rachunków;

b) monitorowania rozwoju i opracowywania prognoz w sektorze rolniczym.

Europejski Trybunał Obrachunkowy oraz Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) mają dostęp do tych informacji do celów wykonywania powierzonych im obowiązków.

3. Wszelkie dane osobowe znajdujące się w zebranych informacjach rachunkowych będą przetwarzane jedynie w celach określonych w ust. 2. W szczególności, jeżeli Komisja wykorzystuje informacje rachunkowe do celów określonych w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), Komisja czyni te dane anonimowymi i przetwarza je tylko w formie zbiorczej.

4. Wszystkie wątpliwości dotyczące przetwarzania danych osobowych osoby zainteresowane kierują do Komisji zgodnie z procedurą określoną w załączniku IV.

5. Komisja dopilnowuje, aby informacje rachunkowe były zabezpieczone i przechowywane z zachowaniem ich poufności.

Artykuł 32

Przechowywanie informacji rachunkowych

1. Na mocy art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dokumenty towarzyszące, dotyczące wydatków finansowanych oraz dochodów przeznaczonych na określony cel do pobrania przez EFGR, są przechowywane do dyspozycji Komisji przez okres co najmniej trzech lat następujących po roku, w którym Komisja dokonuje rozliczenia rachunków za dany rok budżetowy.

2. Dokumenty towarzyszące, dotyczące wydatków finansowanych oraz dochodów przeznaczonych na określony cel do pobrania przez EFRROW, są przechowywane do dyspozycji Komisji przez okres co najmniej trzech lat następujących po roku, w którym ostateczna płatność dokonana przez agencję płatniczą miała miejsce.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 991/2013 z dnia 15 października 2013 r. ustanawiające formę i treść informacji rachunkowych, które należy przedłożyć Komisji do celów rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW, jak również w celu monitorowania i prognozowania (Dz.U. L 275 z 16.10.2013, s. 7).

3. W przypadku nieprawidłowości lub zaniedbań dokumenty towarzyszące, o których mowa w ust. 1 i 2, są przechowywane do dyspozycji Komisji przez okres co najmniej trzech lat następujących po roku, w którym przedmiotowe kwoty zostały całkowicie odzyskane od beneficjenta i przekazane na rzecz funduszy, bądź też po roku, w którym konsekwencje finansowe wynikające z nieodzyskania kwot zostały określone zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

4. W przypadku procedury rozliczenia zgodności rachunków przewidzianej w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dokumenty towarzyszące określone w ust. 1 i 2 są przechowywane do dyspozycji Komisji przez okres co najmniej jednego roku następującego po roku, w którym ta procedura została zakończona, lub, jeżeli decyzja o zgodności jest przedmiotem postępowania sądowego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, przez okres co najmniej jednego roku następującego po roku, w którym takie postępowanie zostało zakończone.

5. Dokumenty towarzyszące, o których mowa w ust. 1–4, są przechowywane do dyspozycji Komisji w formie papierowej, w formie elektronicznej lub w obu tych formach.

Dokumentacja może być przechowywana wyłącznie w formie elektronicznej, jeżeli prawo krajowe danego państwa członkowskiego dopuszcza wykorzystywanie dokumentów elektronicznych jako dowodu przeprowadzenia transakcji leżących u ich podstaw w ramach postępowań prowadzonych przed sądami krajowymi.

Jeżeli dokumenty są przechowywane jedynie w formie elektronicznej, system przechowywania jest zgodny z sekcją 3B załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

Artykuł 33

Rozliczenie finansowe

1. W decyzji w sprawie rozliczenia rachunków, o której mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, określa się kwoty wydatków poniesionych w każdym państwie członkowskim w ciągu danego roku budżetowego uznane za kwalifikujące się do zwrotu w ramach funduszy na podstawie rachunków, o których mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkie redukcje i zawieszenia na podstawie art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

W przypadku EFGR należy także ustalić kwoty, jakimi ma być obciążona Unia i dane państwo członkowskie zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

W przypadku EFRROW kwota ustalona decyzją w sprawie rozliczenia rachunków obejmuje środki finansowe, które mogą zostać wykorzystane ponownie w drodze realokacji przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 56 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. W przypadku EFGR kwota, która na mocy decyzji w sprawie rozliczenia rachunków jest możliwa do odzyskania od każdego państwa członkowskiego lub która jest wpłacana na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustalana jest poprzez potrącanie płatności miesięcznych w danym roku budżetowym z wydatków uznanych dla tego samego roku budżetowego zgodnie z ust. 1. Komisja potrąca tę kwotę od płatności miesięcznej odnoszącej się do wydatku poniesionego w drugim miesiącu następującym po decyzji w sprawie rozliczenia rachunków lub ją do niej dodaje.

W przypadku EFRROW kwota, która na mocy decyzji w sprawie rozliczenia rachunków jest możliwa do odzyskania od każdego państwa członkowskiego lub która jest wpłacana na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustalana jest poprzez potrącanie płatności pośrednich w danym roku finansowym z wydatków uznanych dla tego samego roku budżetowego zgodnie z ust. 1.

Po przyjęciu decyzji zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 Komisja potrąca tę kwotę od pierwszej płatności, w odniesieniu do której państwo członkowskie złożyło deklarację wydatków, lub ją do niej dodaje.

3. Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o wynikach weryfikacji dostarczonych informacji wraz ze wszystkimi proponowanymi przez nią zmianami najpóźniej do dnia 30 kwietnia następującego po upływie roku budżetowego.

4. Jeżeli z powodów zależnych od danego państwa członkowskiego Komisja nie może rozliczyć rachunków państwa członkowskiego do dnia 31 maja następnego roku, Komisja powiadamia takie państwo członkowskie o dalszym dochodzeniu, które proponuje przeprowadzić na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

5. Ustępy 1–4 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do dochodów przeznaczonych na określony cel w rozumieniu art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 34

Rozliczenie zgodności

1. W celu oceny kwot podlegających wyłączeniu z finansowania unijnego w przypadku stwierdzenia, że wydatki nie zostały poniesione zgodnie z przepisami unijnymi, Komisja bierze pod uwagę swoje własne ustalenia i informacje udostępnione przez państwa członkowskie, pod warunkiem że informacje te zostały przedstawione w terminie określonym przez Komisję w ramach procedury zgodności rozliczeń przeprowadzonej zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W przypadku gdy w wyniku dochodzenia Komisja uznaje, że wydatki nie zostały dokonane zgodnie z zasadami unijnymi, powiadamia ona dane państwo członkowskie o wynikach kontroli, o środkach naprawczych, które mają zostać podjęte w celu zapewnienia zgodności ze wspomnianymi zasadami oraz o tymczasowym poziomie korekty finansowej, który na tym etapie procedury uznaje za odpowiedni do jej ustaleń. W swoim powiadomieniu Komisja wyznacza również spotkanie dwustronne w ciągu czterech miesięcy od daty upływu terminu przewidzianego na udzielenie odpowiedzi przez państwo członkowskie. Takie powiadomienie zawiera odesłanie do niniejszego artykułu.

Państwo członkowskie odpowiada w ciągu dwóch miesięcy od momentu otrzymania powiadomienia. W swojej odpowiedzi państwo członkowskie ma możliwość w szczególności:

- a) wykazać Komisji, że faktyczny zakres niezgodności lub ryzyka dla funduszy jest mniejszy niż stwierdzony przez Komisję;
- b) powiadomić Komisję o środkach naprawczych, jakie podjęło w celu zapewnienia zgodności z zasadami unijnymi, i o dacie ich wprowadzenia.

W uzasadnionych przypadkach Komisja może, na podstawie uzasadnionego wniosku państwa członkowskiego, zezwolić na przedłużenie dwumiesięcznego okresu maksymalnie o dwa miesiące. Wniosek należy kierować do Komisji przed upływem tego okresu.

Jeżeli państwo członkowskie stwierdza, że spotkanie dwustronne nie jest konieczne, informuje o tym Komisję w swojej odpowiedzi na wspomniane powyżej powiadomienie.

3. W trakcie spotkania dwustronnego obydwie strony usiłują doprowadzić do porozumienia w sprawie środków, które mają zostać podjęte, jak również oceny wagi naruszenia oraz straty finansowej poniesionej przez budżet Unii.

W ciągu 30 dni od spotkania dwustronnego Komisja sporządza protokół ze spotkania i przesyła go do danego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie może przekazać swoje uwagi Komisji w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania protokołu.

W ciągu sześciu miesięcy od przesłania protokołu ze spotkania dwustronnego Komisja formalnie przekazuje państwu członkowskiemu wnioski, do których doszła na podstawie informacji otrzymanych w ramach procedury rozliczenia zgodności rachunków. W powiadomieniu tym Komisja dokonuje oceny wydatków, które mają zostać wyłączone z finansowania unijnego zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz art. 12 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014. Takie powiadomienie zawiera odniesienie do art. 40 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

4. Jeżeli państwo członkowskie skorzystało z procedury pojednawczej, o której mowa w art. 40, Komisja przekazuje swoje wnioski państwu członkowskiemu nie później niż sześć miesięcy po:

- a) otrzymaniu sprawozdania organu pojednawczego; lub
- b) otrzymaniu dodatkowych informacji od państwa członkowskiego w terminie, o którym mowa w art. 40 ust. 3 akapit drugi, pod warunkiem że zostały spełnione wymogi określone w ust. 6 niniejszego artykułu.

5. Aby zastosować ust. 3 i 4 w odpowiednich terminach, Komisja dysponuje wszelkimi informacjami istotnymi na danym etapie procedury. Jeżeli Komisja stwierdza, że nie dysponuje odpowiednimi informacjami, wówczas może ona w dowolnym momencie w terminach przewidzianych w ust. 3 i 4:

- a) zwrócić się z wnioskiem o dodatkowe informacje do państwa członkowskiego, które odpowiada w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku; lub
- b) powiadomić państwo członkowskie o zamiarze przeprowadzenia dodatkowej wizyty kontrolnej w celu przeprowadzenia niezbędnych weryfikacji.

W takim przypadku terminy, o których mowa w ust. 3 i 4, rozpoczynają swój bieg w momencie otrzymania przez Komisję wymaganych dodatkowych informacji lub od ostatniego dnia dodatkowej wizyty kontrolnej.

6. Przy ocenie wydatków, które należy wyłączyć z finansowania unijnego, informacje przekazane przez państwo członkowskie po formalnym powiadomieniu przez Komisję, o którym mowa w ust. 3 akapit drugi, mogą zostać uwzględnione jedynie:

- a) gdy zachodzi potrzeba uniknięcia poważnego przeszacowania strat finansowych dla budżetu Unii; oraz
- b) jeśli późne przekazanie informacji jest należycie uzasadnione czynnikami zewnętrznymi i nie zagraża terminowemu przyjęciu przez Komisję decyzji zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

7. Po przekazaniu swoich wniosków państwom członkowskim zgodnie z art. 34 ust. 3 lub 4 niniejszego rozporządzenia Komisja przyjmuje, jeśli to konieczne, jedną lub więcej decyzji na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w celu wykluczenia z finansowania unijnego wydatków dokonanych niezgodnie z zasadami Unii. Komisja może kontynuować postępowanie w ramach kolejnych procedur rozliczenia zgodności rachunków aż do skutecznego wprowadzenia środków naprawczych przez państwo członkowskie.

8. W przypadku EFRG potrącenia z finansowania unijnego dokonywane są przez Komisję z płatności miesięcznych dotyczących wydatków poniesionych w drugim miesiącu następującym po decyzji wydanej na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

W przypadku EFRROW, po przyjęciu decyzji na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, Komisja dokonuje potrąceń z finansowania unijnego dotyczących płatności, w odniesieniu do których państwo członkowskie złożyło deklarację wydatków.

Jednak na wniosek państwa członkowskiego i po konsultacjach z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych, Komisja może przyjąć decyzję ustanawiającą inny termin dokonania potrąceń lub upoważniającą do ich zwrotu w ratach, w przypadku gdy jest to uzasadnione znaczną wysokością potrącanych kwot przewidzianych w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

9. W należycie uzasadnionych przypadkach, o których należy powiadomić zainteresowane państwo członkowskie, Komisja może przedłużyć terminy przewidziane w ust. 3 i 4.

10. Ustępy 1–9 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do dochodów przeznaczonych na określony cel w rozumieniu art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 35

Decyzja o nierozpoczynaniu lub zaniechaniu dochodzenia w sprawie rozliczenia zgodności rachunków

1. Komisja może podjąć decyzję o nierozpoczynaniu lub o zaniechaniu dochodzenia w sprawie rozliczenia zgodności rachunków zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli spodziewa się, że ewentualna korekta finansowa będąca skutkiem niezgodności wykrytej w wyniku dochodzenia, o którym mowa w art. 34 ust. 2, nie będzie przekraczała 50 000 EUR oraz 2 % odpowiednich wydatków lub kwot, jakie należy odzyskać.

2. Jeżeli Komisja zmniejsza płatności miesięczne zgodnie z art. 41 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, może ona podjąć decyzję o nierozpoczynaniu lub o zaniechaniu dochodzenia w sprawie rozliczenia zgodności rachunków zgodnie z art. 52 tego rozporządzenia, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie nie wyraziło sprzeciwu wobec stosowania niniejszego ustępu w ramach procedury przewidzianej w art. 41 ust. 1 tego rozporządzenia.

Artykuł 36

Organ pojednawczy

Do celów procedury rozliczenia zgodności rachunków przewidzianej w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 ustanawia się organ pojednawczy. Organ ten pełni w szczególności następujące zadania:

- a) bada każdą sprawę skierowaną do niego przez państwo członkowskie, które otrzymało od Komisji formalne powiadomienie na podstawie art. 34 ust. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, łącznie z przeprowadzeniem oceny wydatków, jakie Komisja zamierza wyłączyć z finansowania unijnego;
- b) podejmuje próby pogodzenia rozbieżnych stanowisk Komisji oraz zainteresowanego państwa członkowskiego;
- c) na zakończenie przeprowadzonych przez siebie kontroli – opracowuje sprawozdanie dotyczące wyniku podjętych przez niego prób pojednania, zawierając ewentualne uwagi, które uważa za użyteczne w przypadku, gdyby wszystkie lub niektóre kwestie sporne pozostały nierozwiązane.

Artykuł 37

Skład organu pojednawczego

1. Organ pojednawczy składa się z co najmniej pięciu członków wybranych spośród wybitnych osobistości dających gwarancję niezależności i posiadających wysokie kwalifikacje w dziedzinie finansowania wydatków na wspólną politykę rolną oraz rozwoju obszarów wiejskich, lub posiadających praktykę w zakresie audytu finansowego.

Osoby te muszą być obywatelami różnych państw członkowskich.

2. Przewodniczący, członkowie oraz zastępcy członków są mianowani przez Komisję na pierwszą trzyletnią kadencję po konsultacjach z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych.

Ten mandat jest odnawialny, ale wyłącznie na okres roku, o czym informowany jest Komitet ds. Funduszy Rolniczych. Jednakże jeżeli przewodniczący, który ma być mianowany, jest już członkiem organu pojednawczego, jego pierwszy mandat jako przewodniczącego trwa trzy lata.

Nazwiska przewodniczącego, członków i zastępców członków publikuje się w serii „C” *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

3. Wynagrodzenie członków organu pojednawczego zależy od ilości czasu, jaki będą musieli przeznaczyć na wykonanie danego zadania. Koszty są rekompensowane zgodnie z obowiązującymi wobec służb Komisji przepisami.

4. Po upływie mandatu przewodniczący i członkowie organu dalej pełnią swoje funkcje, aż do ich zastąpienia lub odnowienia mandatu.

5. Komisja, po konsultacjach z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych, może odebrać mandat członkom, którzy nie spełniają warunków przewidzianych w ramach wykonywania funkcji w organie pojednawczym lub którzy z jakichkolwiek powodów są niedyspozycyjni przez czas nieokreślony.

W tym przypadku dany członek jest zastępowany na pozostałą część okresu, na który został on mianowany, przez swojego zastępcę, o czym informowany jest Komitet ds. Funduszy Rolniczych.

Jeśli mandat przewodniczącego został zakończony, Komisja mianuje członka wezwanego do pełnienia obowiązków przewodniczącego na pozostałą część okresu, na który przewodniczący został mianowany, po konsultacjach z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych.

Artykuł 38

Niezależność organu pojednawczego

1. Członkowie organu pojednawczego wykonują swoje obowiązki w sposób niezależny, nie wnosząc o instrukcję, ani nie przyjmując instrukcji od Komisji, ani od żadnego rządu lub organu.

Członkowie nie mogą brać udziału w pracy organu pojednawczego, ani podpisywać sprawozdania, jeżeli w czasie pełnienia poprzedniej funkcji byli osobiście zaangażowani w rozpatrywaną sprawę.

2. Bez uszczerbku dla art. 287 Traktatu, członkowie nie mogą ujawniać żadnych informacji zdobytych w trakcie ich pracy w organie pojednawczym. Informacje te są poufne oraz objęte tajemnicą zawodową.

Artykuł 39

Organizacja pracy

1. Organ pojednawczy zbiera się w głównej siedzibie Komisji. Przewodniczący przygotowuje i organizuje pracę. W przypadku jego nieobecności i bez uszczerbku dla art. 37 ust. 5 akapit pierwszy, funkcje przewodniczącego są wykonywane przez najwyższego rangą członka.

Sekretariat organu pojednawczego jest prowadzony przez Komisję.

2. Bez uszczerbku dla art. 38 ust. 1 akapit drugi, sprawozdania przyjmowane są bezwzględną większością głosów obecnych członków, przy wymaganym kworum trzech członków.

Sprawozdania podpisuje przewodniczący i członkowie uczestniczący w obradach. Są one rejestrowane przez sekretariat.

Artykuł 40

Procedura pojednawcza

1. Państwo członkowskie może przekazać sprawę do organu pojednawczego w terminie 30 dni roboczych od daty otrzymania formalnego powiadomienia od Komisji, o którym mowa w art. 34 ust. 3 akapit drugi, wysyłając uzasadniony wniosek o polubowne załatwienie sprawy do sekretariatu organu pojednawczego.

Przebieg procedury i adres sekretariatu przekazywane są państwom członkowskim w ramach Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.

2. Wniosek o polubowne załatwienie sprawy jest przyjmowany tylko wtedy, gdy kwota, która ma zostać wyłączona z finansowania unijnego zgodnie z powiadomieniem Komisji:

a) przekracza 1 milion EUR;

lub

b) stanowi więcej niż 25 % łącznych rocznych wydatków państwa członkowskiego w ramach danej pozycji budżetu.

Ponadto w przypadku gdy podczas poprzedzających rozmów państwo członkowskie stwierdziło i wykazało, że sprawa dotyczy jednej z reguł stosowania zasad Unii, przewodniczący organu pojednawczego może uznać wniosek o polubowne załatwienie sprawy za dopuszczalny. Jednakże taki wniosek nie jest dopuszczalny, jeżeli odnosi się on wyłącznie do kwestii interpretacji prawa.

3. Organ pojednawczy prowadzi swoje postępowania w sposób jak najmniej sformalizowany i tak szybko, jak to jest możliwe, opierając się wyłącznie na materiale dowodowym udostępnionym Komisji w momencie formalnego powiadomienia o wnioskach zgodnie z art. 34 ust. 3 oraz przestrzegając przysługującego pracownikom Komisji i zainteresowanym władz krajowych prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy.

Jeżeli jednak państwo członkowskie uzna za konieczne przedstawienie w swoim wniosku o zastosowanie procedury pojednawczej informacji, których jeszcze nie udostępniono Komisji, organ pojednawczy może zachęcić Komisję do oceny tych nowych informacji jedynie wówczas, gdy spełnione są wymogi określone w art. 34 ust. 6. Komisja otrzymuje te informacje najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy po wysłaniu sprawozdania, o którym mowa w art. 36 lit. c).

4. W przypadku gdy w terminie czterech miesięcy od daty skierowania do niego sprawy organ pojednawczy nie zdoła zbliżyć stanowisk Komisji i państwa członkowskiego, uznaje się, że procedura pojednawcza nie powiodła się.

Sprawozdanie określone w art. 36 lit. c) podaje powody, dla których nie można było zbliżyć stanowisk. Zawiera ono informacje na temat tego, czy w trakcie posiedzenia udało się osiągnąć częściowe porozumienie oraz czy organ pojednawczy zachęca Komisję do dokonania oceny nowych informacji zgodnie z ust. 3 akapit drugi.

Sprawozdanie przekazuje się:

a) zainteresowanemu państwu członkowskiemu;

b) Komisji, do celów analizy przed przekazaniem wniosków państwu członkowskiemu;

c) pozostałym państwom członkowskim w ramach Komitetu ds. Funduszy Rolniczych.

ROZDZIAŁ IV

ZASADY KONTROLI

SEKCJA 1

Zasady ogólne

Artykuł 41

Obniżenie poziomu kontroli na miejscu

1. Państwa członkowskie mogą zdecydować o obniżeniu minimalnego poziomu kontroli na miejscu zgodnie z art. 59 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

a) zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 jednostka certyfikacyjna przedstawiła opinię potwierdzającą zarówno właściwe funkcjonowanie wewnętrznego systemu kontroli, jak i fakt, że poziom błędów dla danej populacji pozostawał poniżej progu istotności wynoszącego 2,0 % przez co najmniej dwa kolejne lata budżetowe poprzedzające rok, w którym planuje się wprowadzenie obniżonego poziomu kontroli;

b) Komisja nie poinformowała odpowiedniego państwa członkowskiego, że nie może przyjąć opinii, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, przedstawionej przez jednostkę certyfikacyjną w kontekście przepisów art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013; oraz

c) Komisja:

(i) nie poinformowała odpowiedniego państwa członkowskiego zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 o niedociągnięciach w systemie kontroli programu pomocy indywidualnej lub odpowiedniego środka, lub

(ii) stosując art. 34 niniejszego rozporządzenia, uznaje za wystarczające działania naprawcze podjęte przez odpowiednie państwo członkowskie, które zostało powiadomione zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 o niedociągnięciach w systemie kontroli programu pomocy indywidualnej lub odpowiedniego środka, i zawiadamia o tym fakcie dane państwo członkowskie.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować o obniżeniu minimalnego poziomu kontroli na miejscu zgodnie z poziomami i tam, gdzie to stosowne, z warunkami dodatkowymi określonymi w przepisach sektorowych.

Państwa członkowskie informują Komisję o swojej decyzji w sprawie zmniejszenia minimalnego poziomu kontroli na miejscu natychmiast po jej przyjęciu. Informacje te obejmują:

a) nazwę programu wsparcia lub działania;

b) okres zastosowania zmniejszonego minimalnego poziomu kontroli na miejscu;

c) zmniejszony poziom minimalny kontroli na miejscu, jaki ma mieć zastosowanie.

3. Jeżeli któryś z łącznych wymogów określonych w ust. 1 lub jakiegokolwiek wymóg dodatkowy przewidziany w prawodawstwie sektorowym nie jest już spełniany, państwa członkowskie natychmiast cofają decyzję w sprawie zmniejszenia minimalnego poziomu kontroli na miejscu i stosują od następnego roku składania wniosków minimalny poziom kontroli na miejscu przewidziany w sektorowym prawodawstwie rolnym.

SEKCJA 2

Kontrola transakcji

Artykuł 42

Kontrole przeprowadzane przez państwa członkowskie

1. Systematyczne kontrole dokumentów handlowych przedsiębiorstw, o których mowa w art. 80 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, mają zastosowanie w odniesieniu do każdego okresu kontroli określonego w ust. 4 niniejszego artykułu i dotyczą liczby przedsiębiorstw nie mniejszej niż połowa przedsiębiorstw, których wpływy lub płatności, lub ich suma, w ramach systemu finansowania przez EFRG, wynosiły powyżej 150 000 EUR w roku budżetowym EFRG poprzedzającym początek okresu danej kontroli.

2. W odniesieniu do każdego okresu kontroli państwa członkowskie, bez uszczerbku dla ich zobowiązań określonych w art. 80 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wybierają przedsiębiorstwa, które mają zostać poddane kontroli w oparciu o analizę ryzyka dotyczącą wszystkich działań, w przypadku których jest to wykonalne. Państwa członkowskie przedkładają Komisji wnioski w sprawie zastosowania analizy ryzyka co najmniej sześć miesięcy przed rozpoczęciem okresu kontroli. Wnioski zawierają wszystkie istotne informacje dotyczące podejścia, technik i danych do celów analizy, oraz kryteriów i metody realizacji kontroli, które mają zostać przeprowadzone. Wniosek jest sporządzony zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie uwzględniają uwagi Komisji dotyczące wniosku w sprawie analizy ryzyka, które przedstawiane są w ciągu ośmiu tygodni od jego otrzymania.

3. W przypadku środków, dla których zastosowanie analizy ryzyka nie jest według państwa członkowskiego wykonalne, przedsiębiorstwa, których suma wpływów gotówkowych lub płatności albo suma tych dwóch kwot w ramach systemu finansowania przez EFRG wyniosła więcej niż 350 000 EUR i które nie były poddane kontroli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i z tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w trakcie któregośkolwiek z dwóch poprzedzających okresów kontroli, muszą zostać skontrolowane.

4. Okres kontroli biegnie od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku. Kontrola obejmuje okres co najmniej 12 miesięcy, kończący się w trakcie poprzedniego okresu kontroli; może on być przedłużony na okresy, które zostaną ustalone przez państwo członkowskie, poprzedzające okres 12-miesięczny lub następujące po nim.

Artykuł 43

Dostęp do dokumentów handlowych

Przedsiębiorstwa przechowują dokumenty handlowe przez okres co najmniej trzech lat, zaczynający się od końca roku, w którym zostały sporządzone. Państwa członkowskie mogą ustanowić dłuższy okres przechowywania tych dokumentów.

Artykuł 44

Wspólne działania

Komisja, działając z własnej inicjatywy lub na podstawie wniosku państwa członkowskiego, oraz za przyzwoleniem zainteresowanych państw członkowskich, może podjąć decyzję o koordynowaniu wspólnych działań, co obejmuje wzajemną pomoc pomiędzy dwoma lub więcej państwami członkowskimi, zgodnie z art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 45

Wzajemna pomoc

1. W trakcie pierwszych trzech miesięcy następujących po roku budżetowym wypłat EFRG państwa członkowskie przesyłają wykaz przedsiębiorstw określonych w art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 do każdego państwa członkowskiego, w którym takie przedsiębiorstwo posiada siedzibę. Wykaz zawiera wszystkie dane niezbędne do umożliwienia państwu członkowskiemu przeznaczenia identyfikacji przedsiębiorstw oraz podjęcia swych zobowiązań w zakresie kontroli. Państwo członkowskie przeznaczenia jest odpowiedzialne za kontrolę takich przedsiębiorstw zgodnie z art. 80 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Kopia każdego wykazu przesyłana jest Komisji.

Państwo członkowskie otrzymujące płatność lub jej dokonujące może wystąpić z wnioskiem do państwa członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo posiada siedzibę, o przeprowadzenie kontroli niektórych przedsiębiorstw z wykazu zgodnie z art. 80 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, uzasadniając konieczność wystąpienia z takim wnioskiem, a w szczególności wskazując ryzyka z tym związane.

Państwo członkowskie otrzymujące wniosek należyście uwzględnić ryzyka związane z przedsiębiorstwem, o których informuje państwo członkowskie występujące z wnioskiem.

Państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek, powiadamia państwo członkowskie występujące z wnioskiem o czynnościach przeprowadzanych po otrzymaniu wniosku. Gdy odbywa się kontrola przedsiębiorstwa z wykazu, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek i które przeprowadziło kontrolę, informuje państwo występujące z wnioskiem o wynikach tej kontroli najpóźniej trzy miesiące od zakończenia okresu kontroli.

Przegląd takich wniosków jest przesyłany Komisji kwartalnie w ciągu jednego miesiąca od zakończenia każdego kwartału. Komisja może wymagać, aby zostały jej przekazane kopie poszczególnych wniosków.

Wykaz przedsiębiorstw, o którym mowa w akapicie pierwszym, sporządza się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku VI.

2. Wykaz przedsiębiorstw, o którym mowa w art. 83 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przygotowuje się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

3. Wniosek państwa członkowskiego o kontrolę przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, jak określono w ust. 1 akapit drugi oraz w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, sporządza się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

4. Informacje o wynikach kontroli, o których mowa w ust. 1 akapit drugi i w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, sporządza się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia.

5. Przegląd wniosków, o których mowa w ust. 1 akapit piąty i w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, łącznie z wynikami kontroli, sporządza się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku X do niniejszego rozporządzenia.

6. Dane, które należy dostarczyć zgodnie z ust. 1, przekazywane są w formie elektronicznej w formacie przewidzianym w sekcji 2 załącznika II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 991/2013.

Artykuł 46

Roczne programy i sprawozdania

1. Roczny program kontroli, o którym mowa w art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przygotowuje się zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku XI do niniejszego rozporządzenia.

2. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zawiera opis napotkanych trudności i środków podjętych w celu ich przezwyciężenia oraz, w stosownych przypadkach, wnioski dotyczące usprawnień.

Zawiera ono szczegółowe informacje dotyczące każdego z aspektów stosowania tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 wymienionych w załączniku XII do niniejszego rozporządzenia, przedstawione w postaci wyraźnie wyodrębnionych pól opatrzonych odpowiednimi nagłówkami określonymi w tym załączniku.

3. Informacje, które należy dostarczyć zgodnie z niniejszym artykułem i art. 45, mogą być dostarczone w formie papierowej lub w formie elektronicznej, w formie uzgodnionej pomiędzy nadawcą a odbiorcą.

4. Komisja co roku ocenia dokonane postępy w swoim rocznym sprawozdaniu dotyczącym zarządzania środkami finansowymi, o którym mowa w art. 109 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 47

Jednostki specjalne

1. Specjalne jednostki, o których mowa w art. 85 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, są odpowiedzialne za zadania, o których mowa w tym artykule, oraz za:

- a) szkolenie urzędników krajowych odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli określonych w niniejszej sekcji w sposób umożliwiający im zdobycie dostatecznej wiedzy do wykonywania swoich obowiązków;
- b) zarządzanie sprawozdaniami z kontroli i innymi dokumentami dotyczącymi kontroli przewidzianych i przeprowadzanych na podstawie tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;
- c) przygotowywanie i przekazywanie programów, o których mowa w art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, i sprawozdań, o których mowa w art. 86 ust. 1 tego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie nadają specjalnym jednostkom wszelkie uprawnienia niezbędne do wykonywania ich zadań określonych w ust. 1.

Jednostki te składają się z dostatecznej liczby urzędników, którzy zostali odpowiednio przeszkoleni w celu wykonywania tych zadań.

3. Państwa członkowskie, w których minimalna liczba przedsiębiorstw, które mają być poddane kontroli, jest mniejsza niż 10, nie są zobowiązane do utworzenia specjalnej jednostki.

ROZDZIAŁ V

ZABEZPIECZENIA

SEKCJA 1

Zakres, technologie informacyjne, siła wyższa

Artykuł 48

Zakres stosowania

Niniejszy rozdział ma zastosowanie we wszystkich przypadkach, w których w ramach sektorowego prawodawstwa rolnego przewidziano zabezpieczenie, bez względu na to, czy użyto tam konkretnego terminu „zabezpieczenie”.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczeń złożonych w celu zapewnienia płatności cel przywozowych i wywozowych określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾.

Artykuł 49

Administracja elektroniczna

Powiadomienia, dokumenty i zabezpieczenia można tworzyć, przetwarzać i zarządzać nimi przy pomocy technologii informacyjnej (IT), pod warunkiem że mającymi zastosowanie systemami zarządza się zgodnie z oficjalnie zatwierdzonymi protokołami jakości i bezpieczeństwa odpowiednimi dla tych systemów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

Jeżeli właściwe organy nie mają dostępu do potrzebnych dla celów weryfikacji dokumentów z uwagi na różnice w systemach IT, wówczas dokumenty te są drukowane, a ich autentyczność poświadczana przez organ odpowiedzialny za zarządzanie tymi systemami IT („organ wydający”) lub przez organ właściwy do celów poświadczania dokumentów jako uwierzytelnionych odpisów.

Wydruki można zastąpić wiadomością elektroniczną pochodzącą z korespondencji między organem wydającym a beneficjentem lub właściwym organem, pod warunkiem że organ wydający potwierdzi zgodnie z oficjalnie zatwierdzonym protokołem certyfikacji autentyczność wiadomości.

Artykuł 50

Terminy dotyczące siły wyższej

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie wówczas, gdy przepisy szczegółowe zawierają odesłanie do niego.
2. Wniosek o uznanie przypadku za działanie siły wyższej nie jest dopuszczony, jeżeli wpłynie do właściwego organu ponad 30 dni kalendarzowych po:
 - a) terminie, w ciągu którego podmiot został poinformowany przez właściwy organ o stwierdzonym niewypełnieniu odpowiedniego zobowiązania, w znaczeniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, upłynięciu terminu wyznaczonego na wypełnienie odpowiedniego zobowiązania, o którym mowa w art. 23 ust. 3 tego rozporządzenia, lub upłynięciu terminu przedstawienia dowodu na wypełnienie odpowiedniego zobowiązania, o którym mowa w art. 23 ust. 4 tego rozporządzenia;
 - b) terminie składania ofert w państwie trzecim, w którym oferta jest powiązana ze świadectwem o wcześniejszym ustaleniu refundacji wywozowej.
3. Podmioty przedstawiają w sposób wymagany przez właściwe organy dowód na zaistnienie okoliczności, które ich zdaniem stanowią przykład siły wyższej, w ciągu 181 dni kalendarzowych po upływie okresu, w ciągu którego zobowiązanie miało zostać całkowicie wypełnione. Jeśli podmioty nie mogą przedstawić takich dowodów w terminie, chociaż działały z zachowaniem należytej staranności w celu ich otrzymania i przedstawienia, może im zostać wskazany dodatkowy termin.
4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o uznanych przez nie przypadkach wystąpienia siły wyższej, przedstawiając za każdym razem istotne informacje.

SEKCJA 2

Forma zabezpieczenia

Artykuł 51

Forma

1. Zabezpieczenie może być złożone:
 - a) w postaci gotówki, jak określono w art. 19 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014; lub
 - b) poprzez wskazanie poręczyciela zgodnie z art. 21 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.
2. Za zgodą właściwych władz zabezpieczenie może być złożone:
 - a) w postaci depozytu gotówkowego w banku;
 - b) w postaci zastawu uznanych roszczeń wobec organu publicznego lub funduszy publicznych, które są wymagalne i płatne oraz wobec których nie było wcześniej żadnych innych roszczeń; lub

- c) w postaci zastawu papierów wartościowych zbywalnych w państwie członkowskim, pod warunkiem że zostały one wyemitowane lub zagwarantowane przez to państwo członkowskie.
3. Właściwe władze mogą nałożyć dodatkowe warunki przyjmowania zabezpieczeń wymienionych w ust. 2.

Artykuł 52

Zabezpieczenie w postaci zbywalnych papierów wartościowych

1. Papiery wartościowe zastawione zgodnie z art. 51 ust. 2 lit. c) posiadają w momencie składania zabezpieczenia wartość rozporządzalną równą co najmniej 115 % wartości wymaganego zabezpieczenia.
2. Właściwe władze mogą zaakceptować zabezpieczenie określone w art. 51 ust. 2 lit. c) tylko wówczas, jeśli strona oferująca je złoży pisemne oświadczenie, że dostarczy dodatkowe zabezpieczenie lub wymieni zabezpieczenie pierwotne, gdyby rozporządzalna wartość danego zabezpieczenia kształtowała się przez okres trzech miesięcy poniżej 105 % wartości wymaganego zabezpieczenia. Takie pisemne zobowiązanie nie jest konieczne, w przypadku gdy prawo krajowe już tak stanowi. Właściwy organ regularnie weryfikuje wartość takiego zabezpieczenia.
3. Rozporządzalna wartość zabezpieczenia, o którym mowa w art. 51 ust. 2 lit. c), jest oceniana przez właściwy organ z uwzględnieniem wszelkich kosztów zbycia.
4. Rozporządzalna wartość papierów wartościowych lub obligacji jest szacowana na podstawie ostatniego dostępnego notowania.
5. Strona składająca zabezpieczenie dostarcza na żądanie właściwych władz dowód jego rozporządzalnej wartości.

Artykuł 53

Zastąpienie i przypisanie

1. Każde zabezpieczenie może być zastąpione innym.

Jednakże w poniższych przypadkach wymagana jest zgoda właściwych władz:

- a) gdy pierwotne zabezpieczenie uległo przepadkowi, ale nie zostało jeszcze zrealizowane; lub
- b) gdy zamiana zabezpieczenia ma charakter wymieniony w art. 51 ust. 2.

2. Zabezpieczenie zbiorcze może być zastąpione innym zabezpieczeniem zbiorczym, pod warunkiem że nowe zabezpieczenie zbiorcze pokrywa co najmniej tę część pierwotnego zabezpieczenia zwrotnego, która w momencie zamiany została wyznaczona w celu zagwarantowania realizacji nieregulowanego zobowiązania lub zobowiązań.
3. Gdy tylko część zabezpieczenia zbiorczego zostaje przypisana określonej zobowiązaniu, informuje się o saldzie pozostałego zabezpieczenia zbiorczego.

SEKCJA 3

Zwolnienie i przepadek

Artykuł 54

Częściowe zwolnienie

W przypadku gdy przepisy szczególne Unii nie ustalają ilości minimalnej, właściwe władze mogą we własnym zakresie ograniczyć liczbę częściowych zwrotów zabezpieczenia i mogą wyznaczyć minimalną kwotę dla każdego zwrotu tego rodzaju.

Przed zwolnieniem całości lub części zabezpieczenia właściwe władze mogą żądać złożenia pisemnego wniosku o zwolnienie.

W przypadku zabezpieczeń pokrywających ponad 100 % sumy wymagającej zabezpieczenia, część zabezpieczenia powyżej 100 % jest zwracana wówczas, gdy reszta zabezpieczonej kwoty zostanie ostatecznie zwolniona lub przepada.

Artykuł 55

Przepadek

1. Z chwilą gdy właściwe władze zostają powiadomione o okolicznościach, które stanowią podstawę do zatrzymania zabezpieczenia w całości lub w części, niezwłocznie zwracają się do strony, od której wymagane jest wywiązanie się ze zobowiązania, z żądaniem zapłacenia zatrzymanej kwoty w terminie 30 dni, licząc od zgłoszenia żądania zapłaty.

Jeżeli płatność nie zostanie dokonana w tym terminie, właściwe władze:

- a) niezwłocznie przelewają każde zabezpieczenie opisane w art. 51 ust. 1 lit. a) na odpowiedni rachunek;
- b) niezwłocznie występują do poręczyciela, o którym mowa w art. 51 ust. 1 lit. b), z żądaniem dokonania płatności w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania zapłaty;
- c) niezwłocznie podejmują kroki w celu:
 - (i) zamiany zabezpieczeń opisanych w art. 51 ust. 2 lit. b) i c) na pieniądze w kwocie wystarczającej do odzyskania należnej kwoty;
 - (ii) przelania zastawionych depozytów gotówkowych, o których mowa w art. 51 ust. 2 lit. a) na własny rachunek.

Właściwe władze mogą niezwłocznie przenieść każde zabezpieczenie rodzaju opisanego w art. 51 ust. 1 lit. a) na właściwy rachunek, nie żądając przedtem dokonania płatności przez osobę zainteresowaną.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1,

- a) jeżeli została podjęta decyzja o przepadku zabezpieczenia, ale w wyniku odwołania jest ona następnie odroczone zgodnie z prawem krajowym, zainteresowana strona płaci odsetki od kwoty faktycznie uległej przypadkowi przez okres trzydziestu dni, poczynając od dnia otrzymania żądania zapłaty, o którym mowa w ust. 1, a kończąc na jeden dzień przed zapłatą kwoty faktycznie uległej przypadkowi;
- b) w przypadku gdy w wyniku procedury odwoławczej zainteresowana strona jest wezwana do zapłacenia w terminie 30 dni kwoty uległej przypadkowi, państwo członkowskie może w celu obliczenia odsetek uznać dokonanie wpłaty 20. dnia następującego po dacie tego żądania;
- c) stosowana stopa procentowa obliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, ale nie może być w żadnym przypadku niższa niż stopa procentowa stosowana w przypadku odzyskiwania kwot krajowych;
- d) agencje płatnicze odliczają odsetki wypłacane z wydatków EFRG lub EFRROW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013;
- e) państwa członkowskie mogą okresowo składać wnioski o zwiększenie zabezpieczenia pod względem odpowiednich odsetek.

3. W przypadku gdy zabezpieczenie uległo przypadkowi, a należna kwota została już przyznana na rzecz funduszy i, w następstwie wyniku procedury odwoławczej, kwota podlegająca przypadkowi w całości lub części, włączając odsetki według stopy procentowej zgodnej z prawem krajowym, ma być zwrócona, kwota zwrotu pokrywana jest przez fundusze, chyba że zwrot zabezpieczenia można przypisać niedbalstwu lub poważnym błędom władz administracyjnych albo innych organów państwa członkowskiego.

SEKCJA 4

Informowanie

Artykuł 56

Informacje dotyczące przypadku zabezpieczeń, form zabezpieczeń i poręczycieli

1. Państwa członkowskie przechowują do dyspozycji Komisji, za każdy rok, informacje o łącznej liczbie oraz kwocie zabezpieczeń, które uległy przypadkowi, niezależnie od etapu procedury określonej w art. 55, odróżniając w każdym przypadku zabezpieczenia przeznaczone dla budżetów krajowych od zabezpieczeń przeznaczonych dla budżetu Unii. Przechowywane są informacje dotyczące wszystkich przypadków zabezpieczeń na kwotę większą niż 1 000 EUR oraz wszystkich przepisów Unii wymagających złożenia zabezpieczenia. Informacje obejmują zarówno kwoty wpłacane bezpośrednio przez zainteresowane strony, jak i kwoty odzyskiwane poprzez zrealizowanie zabezpieczenia.

2. Państwa członkowskie przechowują do dyspozycji Komisji wykaz:

a) wszystkich rodzajów instytucji uprawnionych do występowania w roli poręczyciela oraz ustanowionych odnośnych wymagań;

b) przyjętych typów zabezpieczeń na podstawie art. 51 ust. 2 oraz ustanowionych odnośnych zobowiązań.

ROZDZIAŁ VI

PRZEJRZYSTOŚĆ

Artykuł 57

Treść publikacji

1. Informacje o których mowa w art. 111 ust. 1 lit. c) i d) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zawierają:

a) rozbieżność kwot płatności o których mowa w lit. c) tego artykułu, w odniesieniu do każdego indywidualnego środka wymienionego w załączniku XIII niniejszego rozporządzenia oraz sumę tych kwot, jaką każdy beneficjent otrzymał w danym roku budżetowym;

b) opis środków finansowanych w ramach funduszy, jak określono w lit. d) tego artykułu, i wymienionych w załączniku XIII do niniejszego rozporządzenia, w tym charakter i przeznaczenie każdego środka.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, wyraża się w euro w państwach członkowskich, które przyjęły euro, i w walucie krajowych w innych państwach członkowskich.

3. Państwa członkowskie mogą opublikować bardziej szczegółowe informacje od przewidzianych w ust. 1 i 2, bez uszczerbku dla koniecznej ochrony prywatności.

Artykuł 58

Publikacja dokonywana przez gminy

Jeśli informacje mające zostać opublikowane do celów art. 112 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 mogłyby, z uwagi na ograniczoną liczbę beneficjentów mających miejsce zamieszkania lub zarejestrowanych na terenie danej gminy, umożliwić identyfikację pojedynczych beneficjentów, wówczas dane państwo członkowskie publikuje dla celów art. 111 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy tego rozporządzenia informacje dotyczące wyższej jednostki administracyjnej, w której skład wchodzi dana gmina.

*Artykuł 59***Forma i data publikacji**

1. Informacje, które mają zostać udostępnione na jednej stronie internetowej, o której mowa w art. 111 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, są udostępniane za pośrednictwem wyszukiwarki umożliwiającej użytkownikom przeszukiwanie danych w oparciu o kryteria takie, jak nazwa beneficjenta lub gminy, jak określono w art. 58 niniejszego rozporządzenia, czy też otrzymane kwoty lub ich kombinacja, oraz wyodrębnienie odpowiednich informacji w formie pojedynczego zestawu danych. Informacje te udostępnia się w języku urzędowym/językach urzędowych państwa członkowskiego, lub w jednym z trzech języków roboczych Komisji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są publikowane co roku do dnia 31 maja w odniesieniu do poprzedniego roku budżetowego.

3. Zgodnie z tym artykułem informacje pozostają dostępne na stronie internetowej przez dwa lata od dnia ich opublikowania.

*Artykuł 60***Informacje dotyczące beneficjentów**

Informacje dotyczące beneficjentów, o których mowa w art. 113 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, udostępnia się beneficjentom za pośrednictwem formularzy wniosku o dofinansowanie z funduszy, lub w momencie zbierania danych.

W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, w odniesieniu do danych dotyczących płatności otrzymanych w latach budżetowych 2014 i 2015 informacje dotyczące beneficjentów należy dostarczyć co najmniej dwa miesiące przed datą ich publikacji.

*Artykuł 61***Publikacja progów odnoszących się do systemu dla małych gospodarstw**

Kwoty zgłoszone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 112 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 są opublikowane na stronie internetowej Unii, o której mowa w art. 62 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 62***Współpraca między Komisją a państwami członkowskimi**

1. Komisja pod swoim centralnym adresem internetowym tworzy unijną stronę internetową zawierającą linki do stron internetowych państw członkowskich i dba o jej aktualizację. Komisja udostępnia uaktualnione linki internetowe zgodnie z informacjami przesyłanymi przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przesyłają Komisji adresy swoich stron internetowych, gdy tylko zostaną one utworzone, oraz informacje o wszelkich zmianach, które mogą wpłynąć na dostęp do nich z unijnej strony internetowej.

3. Państwa członkowskie wyznaczają organ odpowiedzialny za stworzenie i uaktualnianie odpowiedniej strony internetowej, o której mowa w art. 59 ust. 1. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwę i dane teleadresowe tego organu.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 63***Uchylenie**

Niniejszym uchyła się rozporządzenia (WE) nr 601/94, (WE) nr 4/2004 i (WE) nr 259/2008.

Rozporządzenie (WE) nr 259/2008 stosuje się jednak nadal w odniesieniu do płatności dokonanych w odniesieniu do roku budżetowego 2013. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia informacje, o których mowa w tym artykule, pozostaną dostępne na stronie internetowej przez jeden rok od daty ich początkowej publikacji.

Artykuł 64

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże:

- a) art. 10 ma zastosowanie do poniesionych wydatków i uzyskanych przez państwa członkowskie dochodów przeznaczonych na określony cel od dnia 16 października 2014 r.;
- b) art. 34–40 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r. Terminy przewidziane w art. 34 ust. 3 i 4, nie mają jednak zastosowania do dochodzeń w sprawie rozliczenia zgodności rachunków, w odniesieniu do których przesłano powiadomienie na podstawie art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 885/2006 przed dniem 1 stycznia 2015 r.;
- c) rozdział VI ma zastosowanie do płatności dokonanych poczynając od roku budżetowego 2014;
- d) informacje przekazywane przez państwa członkowskie zgodnie z załącznikiem II kolumny V1 i V2 są wymagane od roku budżetowego 2016.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 sierpnia 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DEKLARACJA ZARZĄDCZA

(Artykuł 3)

Ja, ..., Prezes Agencji Płatniczej, przedstawiam sprawozdanie finansowe tej Agencji Płatniczej za rok budżetowy od 16 października xx do 15 października xx+1.

Oświadczam, w oparciu o moją własną ocenę i informacje, którymi dysponuję, w tym między innymi, wyniki prac służby audytu wewnętrznego, że:

- przedstawione sprawozdanie stanowi, według mojej najlepszej wiedzy, prawdziwy, wyczerpujący i dokładny stan wydatków i wpływów za wymieniony powyżej rok budżetowy. W szczególności oświadczam, że wszystkie długi, zaliczki, gwarancje i zapasy, o których mi wiadomo, znajdują się na rachunkach, a wszystkie pobrane wpływy związane z EFGR i EFRROW zostały przekazywane na odpowiedni rachunek;
- Wprowadziłem system dający wystarczającą pewność w zakresie legalności i prawidłowości podstawowych transakcji, a dopuszczalność wniosków i, w przypadku rozwoju obszarów wiejskich, procedura przyznawania pomocy są zarządzane, kontrolowane i dokumentowane zgodnie z zasadami unijnymi.

Wydatki ujęte w sprawozdaniu finansowym zostały wykorzystane do przewidzianych celów, jak określono w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013.

Ponadto potwierdzam, że wdrożono skuteczne i proporcjonalne środki zwalczania nadużyć finansowych zgodnie z art. 58 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i uwzględniono zidentyfikowane rodzaje ryzyka.

Niniejsze poświadczenie podlega jednak następującym zastrzeżeniom:

Na koniec potwierdzam, że nie jest mi wiadomo o jakimkolwiek nieujawnionym fakcie, który mógłby szkodzić interesowi finansowemu Unii.

Podpis

WZÓR TABELI, O KTÓREJ MOWA W ART. 29 LIT. g)

Informacji, o których mowa w art. 29 lit. g), dostarcza agencja płatnicza, przy użyciu następującej tabeli:

a	b	c	i	d	e	f	g	h
Agencja płatnicza	Fundusz	Jednostka walutowa	Kategoria niespłaconej kwoty (sankcje wynikające z zasady wzajemnej zgodności, sankcje wieloletnie lub inne)	Bilans na dzień 15 października roku N-1	Nowe przypadki (rok N)	Całkowite odzyskane kwoty (rok N)	Całkowite skorygowane kwoty włącznie z nieściągalnymi (rok N)	Kwoty podlegające zwrotowi 15 października roku N)

ZAŁĄCZNIK IV

PRZEKAZANIE WĄTPLIWOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 31 UST. 4

Wątpliwości, o których mowa w art. 31 ust. 4, przesyła się na adres:

— Komisja Europejska, DG AGRI-J1, B-1049 Bruksela,

lub

— AGRI-J1@ec.europa.eu.

ZAŁĄCZNIK V

INFORMACJE DO UWZGLĘDNIENIA W ROCZNEJ ANALIZIE RYZYKA, O KTÓREJ MOWA W ART. 42 UST. 2

1. Ocena analizy ryzyka z roku poprzedniego

Przekazuje się informacje dotyczące oceny skuteczności analizy ryzyka z roku poprzedniego, w tym oceny jej mocnych i słabych stron. Należy wyraźnie określić wszelkie możliwości usprawnienia i rozważyć wprowadzenie usprawnień.

2. Zbiór informacji

Przekazuje się informacje dotyczące wszystkich źródeł informacji uwzględnianych w celu przygotowania i wykonania analizy ryzyka. Odsyła się w szczególności do rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 ⁽¹⁾.

3. Procedura selekcji

Przekazuje się opis procedury, która zostanie zastosowana przy selekcji przedsiębiorstw wymagających kontroli. Należy w wyraźny sposób wskazać liczbę/wartość procentową przedsiębiorstw i sektory/środki, w odniesieniu do których będą stosowane: analiza ryzyka, selekcja wyrywkowa oraz automatyczne i/lub manualne typowanie. Należy w wyraźny sposób określić wyłączone sektory/środki i powody tego wyłączenia.

4. Stosowane czynniki ryzyka i wartości ryzyka

W przypadku zastosowania analizy ryzyka przekazuje się informacje dotyczące wszystkich uwzględnionych czynników ryzyka i możliwych wartości przypisanych później tym czynnikom ryzyka. Informacje te przekazuje się zgodnie z podanymi poniżej wzorami tabel.

Czynniki ryzyka i wartości ryzyka mające zastosowanie do wszystkich środków podlegających analizie ryzyka		
Czynniki ryzyka	Wartości ryzyka	
	Opis	Wartości

Szczególne czynniki ryzyka i wartości ryzyka mające zastosowanie do refundacji wywozowych		
Czynniki ryzyka	Wartości ryzyka	
	Opis	Wartości

Szczególne czynniki ryzyka i wartości ryzyka mające zastosowanie do ... (sektor/środek)		
Czynniki ryzyka	Wartości ryzyka	
	Opis	Wartości

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

5. Ważenie czynników ryzyka

W stosownych przypadkach przekazuje się opis procedury, która zostanie zastosowana do ważenia czynników ryzyka.

6. Wyniki analizy ryzyka

Przekazuje się informacje na temat tego, w jaki sposób wyniki analizy ryzyka i sporządzenie „wykazu ocen” (dla każdego sektora/środka – w stosownych przypadkach) znajdą odzwierciedlenie w selekcji przedsiębiorstw w ostatecznym planie kontroli.

Szczególną uwagę należy zwrócić na możliwość prowadzenia wspólnych działań zgodnie z art. 44.

7. Napotkane trudności i propozycje usprawnień

Przekazuje się informacje na temat wszelkich napotkanych trudności i środków podjętych w celu ich przezwyciężenia lub wniosków złożonych w tym celu. W stosownych przypadkach należy zgłosić propozycje usprawnień.

ZAŁĄCZNIK VI

**WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW MAJĄCYCH SIEDZIBĘ W INNYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM NIŻ TO, W KTÓRYM WYPŁATA PRZEDMIOTOWEJ KWOTY ZOSTAŁA LUB POWINNA
BYŁA BYĆ DOKONANA LUB OTRZYMANA**

(art. 45 ust. 1)

Państwo członkowskie, w którym płatność została dokonana lub otrzymana

Data rozesłania wykazu

Państwo członkowskie, w którym przedsiębiorstwo posiada siedzibę

1. Nazwa i adres		2. Charakter wydatków (wskazać każdą płatność oddzielnie, w podziale na linie budżetową EFGR i rodzaj płatności)	3. Kwota (w walucie krajowej) na indywidualną płatność, która w roku budżetowym EFGR wynosiła:		4. Proszę wskazać, czy kontrola przedsiębiorstwa była wymagana zgodnie z przepisami Artykuł 45 (zob. uwaga A)
(i) przedsiębiorstwa w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę	(ii) na które dokonano płatności lub od którego płatność otrzymano		(i) płacona przedsiębiorstwu	(ii) płacona przez przedsiębiorstwo	

Uwagi:

- A. Jeżeli tak, należy przesłać konkretny wniosek, wykorzystując wzór formularza podanego w załączniku VIII, w tym wszelkie informacje konieczne, aby umożliwić odbiorcy prawidłową identyfikację danego przedsiębiorstwa.
- B. Kopię tego wykazu należy przesłać Komisji.
- C. W przypadku gdy nie ma przedsiębiorstw mających siedzibę w innych państwach członkowskich w odniesieniu do Państwa kraju, ta informacja musi zostać przekazana do pozostałych państw członkowskich i Komisji.
- D. Jeżeli po rozesłaniu tego wykazu zażądano kontroli jakiegoś przedsiębiorstwa zgodnie z art. 45, kopię wniosku, zgodnie z załącznikiem VIII, należy przesyłać Komisji.

Załącznik VII

**WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW MAJĄCYCH SIEDZIBĘ W PAŃSTWIE TRZECIM, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH WYPŁATA PRZEDMIOTOWEJ KWOTY ZOSTAŁA LUB
POWINNA BYŁA BYĆ DOKONANA LUB OTRZYMANA W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM**
(art. 45 ust. 2)

Państwo członkowskie, w którym płatność została dokonana
lub otrzymana
Państwo trzecie, w którym przedsiębiorstwo posiada siedzibę

Data rozesłania wykazu

1. Nazwa i adres		2. Charakter wydatków (wskazać każdą płatność oddzielnie, w podziale na linie budżetową EFGR i rodzaj płatności)	3. Kwota (w walucie krajowej) na indywidualną płatność, która w roku budżetowym EFGR wynosiła:		4. Uwagi dodatkowe (np. przykłady wszelkich trudności w kontroli, podejrzeń nieprawidłowości, analizy ryzyka itp.)
(i) przedsiębiorstwa w państwie trzecim, w którym ma siedzibę	(ii) na które dokonano płatności lub od którego płatność otrzymano		(i) płacona przedsiębiorstwu	(ii) płacona przez przedsiębiorstwo	

Uwaga:

Jeżeli nie ma przedsiębiorstw mających siedzibę w państwach trzecich w odniesieniu do Państwa kraju, należy odesłać kopię niniejszego załącznika Komisji z wyraźnym zaznaczeniem, że jest to taki przypadek.

ZAŁĄCZNIK VIII

WNIOSEK O KONTROLĘ ZGODNIE Z ART. 45 UST. 3

Pozycje zaznaczone gwiazdką należy uzupełnić we wszystkich przypadkach; inne pozycje należy uzupełnić w stosownych przypadkach.

Wniosek ten opiera się na: art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013

A	(*) 1. Wnioskujące państwo członkowskie
	(*) 2. Nazwa specjalnego organu administracyjnego
	(*) 3. Adres
	4. Numer telefonu
	5. Numer faksu
	6. Adres e-mail
	7. Odpowiedzialny urzędnik
	8. Nazwa odpowiedzialnej organizacji kontroli
	9. Adres
	10. Numer telefonu
	11. Numer faksu
	12. Adres e-mail
	13. Odpowiedzialny urzędnik
B	(*) 1. Państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek
	(*) 2. Organizacja
C	(*) 1. Data wniosku
	(*) 2. Program kontroli
D	Dane beneficjenta
	(*) 1. Imię i nazwisko
	a) we wnioskującym państwie członkowskim
	b) w państwie członkowskim, do którego skierowany jest wniosek
	(*) 2. Numer referencyjny
	(*) 3. Adres:
	a) we wnioskującym państwie członkowskim
	b) w państwie członkowskim, do którego skierowany jest wniosek
E	Tylko w odniesieniu do wniosków, o których mowa w art. 45 ust. 3
	Dane dotyczące płatności
	(*) 1. Agencja płatnicza
	(*) 2. Numer referencyjny płatności
	(*) 3. Rodzaj płatności
	(*) 4. Kwota (wskazać walutę)
	(*) 5. Data zaksięgowania
	(*) 6. Data płatności
	(*) 7. Kod budżetu EFRG (rozdział – artykuł – stowisko – linia)
	(*) 8. Rok lub okres gospodarczy, w którym płatność ma zastosowanie
	(*) 9. Rozporządzenie służące jako podstawa prawna dla płatności

[illegible]

H	Zakres i cel kontroli	
	1. Proponowany zakres	
	2. Cele i związane z nimi towarzyszące dane techniczne	
	Cele i związane z nimi towarzyszące dane techniczne)	

I	(*) Wykaz dostarczonych dokumentów towarzyszących	
	(kontynuować na oddzielnym arkuszu, jeżeli konieczne)	
		
		

ZAŁĄCZNIK IX

WYNIKI KONTROLI ZGODNIE Z ART. 45 UST. 4

Sprawozdanie z kontroli w następstwie wniosku o wzajemną pomoc, zgodnie z tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013

NB. Wyłuszczone pozycje są identyczne z pozycjami stosowanymi w załączniku VIII.

Identyfikacja**B.1. Państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek****2. Organizacja:**

3. Biuro regionalne

4. Nazwisko kontrolera

A.1. Wnioskujące państwo członkowskie:

2. Nazwa specjalnego organu administracyjnego:

8. Nazwa odpowiedzialnej organizacji kontroli:

14. Numer sprawy/numer sprawozdania:

C.1. Data wniosku i numer referencyjny:

2. Program kontroli:

3. Data odpowiedzi na wniosek i numer referencyjny:

D. Dane beneficjenta**1. Imię i nazwisko**

a) we wnioskującym państwie członkowskim:

b) w państwie członkowskim, do którego skierowany jest wniosek:

2. Numer referencyjny

a) we wnioskującym państwie członkowskim:

b) w państwie członkowskim, do którego skierowany jest wniosek:

4. Inne przedsiębiorstwa kontrolowane:

H. Zakres i cel kontroli:**I. Wykaz dostarczonych dokumentów towarzyszących:**

J. Wynik:

Sprawozdanie z kontroli

1. Przygotowanie/kontekst/zakres

2. Opis przedsiębiorstwa/systemu kontroli

3. Wykonane zadania/Zbadane dokumenty/Ustalenia

4. Konkluzje

5. Inne uwagi/zalecenia

ZAŁĄCZNIK X

PRZEGLĄD, O KTÓRYM MOWA W ART. 45 UST. 5)

Przegląd, o którym mowa w art. 83 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 z ...
(państwo członkowskie) dotyczący wniosków w sprawie przeprowadzenia kontroli i wyników kontroli za
1. [], 2. [], 3. [], 4. [] kwartał 20... r.

WNIOSKI przesłane do:

Państwo członkowskie	Całkowita liczba na każde państwo członkowskie	WNIOSEK	
		Data wysłania	Numer referencyjny
OGÓŁEM			

ODPOWIEDZI przesłane do:

Państwo członkowskie	Całkowita liczba na każde państwo członkowskie	ODPOWIEDŹ	
		Data wysłania	Numer referencyjny
OGÓŁEM			

Uwagi dotyczące rubryk:

W tabeli przeglądu należy ująć każdy wniosek/odpowiedź wysłane w danym kwartale.

W stosownych przypadkach dodaje się rubryki.

Numery referencyjne wysłanych odpowiedzi powinny być takie same jak numery referencyjne odpowiadających im wniosków w sprawie przeprowadzenia kontroli.

DOKUMENTY PROGRAMU ROCZNEGO (ART. 46 UST. 1)

ARKUSZ A

PROPONOWANY PROGRAM KONTROLI NA OKRES

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

1. Obliczenie minimalnej liczby przedsiębiorstw

A (1) Liczba przedsiębiorstw, których wpływy gotówkowe lub płatności, bądź ich suma, wynosiły więcej niż 150 000 EUR w roku budżetowym EFRG ...

A (2) Minimalna liczba

tzn.

x 1/2 =

2. Przedsiębiorstwa poddane selekcji

Całkowita liczba przedsiębiorstw, które w roku budżetowym ... otrzymały lub dokonały następujących płatności będących przedmiotem kontroli na podstawie tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013:

A (3) Całkowita liczba

Całkowita liczba przedsiębiorstw, których wpływy gotówkowe lub płatności, bądź ich suma, należały do następujących kategorii:

A (4) Powyżej 350 000 EUR

A (5) 350 000 EUR lub poniżej,
ale nie mniej niż 40 000 EUR

A (6) Poniżej 40 000 EUR

3. Przedsiębiorstwa proponowane do kontroli:

A (7) Całkowita liczba

A(8) Ogółem na podstawie
analizy ryzyka

Całkowita liczba przedsiębiorstw, których wpływy gotówkowe lub płatności, bądź ich suma, należały do następujących kategorii:

A (9) Powyżej 350 000 EUR

A (10) 350 000 EUR lub poniżej,
ale nie mniej niż 40 000 EUR

A (11) Poniżej 40 000 EUR

Uwagi dotyczące rubryk:

A (4) W tej kategorii obowiązkowa jest kontrola przedsiębiorstw, które nie zostały skontrolowane zgodnie z art. 42 ust. 3 w ciągu dwóch okresów kontroli poprzedzających ten okres kontroli, chyba że otrzymały one płatności w ramach środka lub środków, w odniesieniu do których przyjęto techniki selekcji oparte na analizie ryzyka.

A (9) Przedsiębiorstwa w tej kategorii należy kontrolować tylko ze szczególnych powodów wymienionych w arkuszu D niniejszego załącznika.

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

System kontroli pod względem pozycji budżetu EFRG

Rok budżetowy EFRG ...

[illegible]

PROPONOWANY PROGRAM KONTROLI NA OKRES

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Kryteria przyjęte przy opracowywaniu programu w zakresie refundacji wywozowych i w innych sektorach, w przypadku gdy zastosowano techniki selekcji oparte na analizie ryzyka, o ile kryteria te różnią się od kryteriów zawartych we wnioskach dotyczących analizy ryzyka przesłanych do Komisji na podstawie art. 42 ust. 2.

Sektor, w którym proponuje się kontrolę (wskazać pozycję budżetu EFRG wymienioną w kolumnie B (1) arkusza B niniejszego załącznika)	Uwagi dotyczące ryzyka i przyjętych kryteriów selekcji (podać krótki opis – np. wykrytych nieprawidłowości lub przypadków wyjątkowego wzrostu wydatków)

PROPONOWANY PROGRAM KONTROLI NA OKRES

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Proponowane kontrole, jeśli mają miejsce, w przedsiębiorstwach, których wpływy gotówkowe lub płatności, bądź ich suma, wynosiły mniej niż 40 000 EUR w roku budżetowym EFRG

Pozycja budżetu EFRG (wymieniona w kolumnie B (1) arkusza B)	Liczba danych przedsiębiorstw, które są proponowane do kontroli	Szczególny powód kontroli

PROPONOWANY PROGRAM KONTROLI NA OKRES

(art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

ŁĄCZNIE:

ORGAN KONTROLNY:

E (1) Całkowita liczba
przedsiębiorstw wymagających
kontroli:E (2) Liczba przedsiębiorstw
wymagających kontroli:

ORGAN KONTROLNY:

ORGAN KONTROLNY:

E (3) Liczba przedsiębiorstw
wymagających kontroli:E (4) Liczba przedsiębiorstw
wymagających kontroli:

ORGAN KONTROLNY:

ORGAN KONTROLNY:

E (5) Liczba przedsiębiorstw
wymagających kontroli:E (6) Liczba przedsiębiorstw
wymagających kontroli:**Uwagi dotyczące rubryk:**

W stosownych przypadkach dodać dodatkowe rubryki np. E (7), E (8) itd.

ZAŁĄCZNIK XII

DOKUMENTY SPRAWOZDANIA ROCZNEGO (ART. 46 UST. 2)

CZĘŚĆ I

Informacje do uwzględnienia w sprawozdaniu rocznym określonym w art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013**1. Zarządzanie tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013**

Przekazuje się informacje dotyczące zarządzania sprawami związanymi z zarządzaniem tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w tym dotyczące zmian w organizacjach odpowiedzialnych za kontrole oraz w specjalnej jednostce administracyjnej odpowiedzialnej za monitorowanie stosowania tego rozporządzenia, jak określono w jego art. 85, oraz zmian w zakresie uprawnień wspomnianych organizacji.

2. Zmiany ustawodawcze

Przekazuje się informacje dotyczące wszelkich zmian w ustawodawstwie krajowym odnoszących się do stosowania tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, które nastąpiły po poprzednim sprawozdaniu rocznym.

3. Zmiany w programie kontroli

Przekazuje się opis wszelkich zmian dokonanych w programie kontroli przedłożonym Komisji na podstawie art. 84 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 po przedłożeniu wymienionego programu.

4. Stosowanie programu kontroli objętego niniejszym sprawozdaniem

Przekazuje się informacje na temat stosowania programu kontroli za okres kończący się dnia 30 czerwca poprzedzający ostateczny termin złożenia niniejszego sprawozdania, określony w art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w tym zarówno ogółem, jak i w podziale według organów kontrolnych (w przypadku gdy więcej niż jeden organ wykonuje kontrole na podstawie rozporządzenia); są to dane dotyczące:

- a) liczby przedsiębiorstw skontrolowanych w okresie kontroli, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu A część II niniejszego załącznika;
- b) liczby przedsiębiorstw będących w trakcie kontroli, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu A część II niniejszego załącznika;
- c) liczby przedsiębiorstw nieobjętych kontrolami w przedmiotowym okresie na skutek niezrealizowania niektórych kontroli, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu A część II niniejszego załącznika;
- d) przyczyn nieprzeprowadzenia kontroli, o których mowa w lit. c);
- e) podziału według kwot otrzymanych lub wypłaconych i według środków, dotyczącego kontroli, o których mowa w lit. a), b) i c), zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu B część II niniejszego załącznika;
- f) wyników kontroli, o których mowa w lit. a), zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika, w tym:
 - (i) liczby kontroli, w trakcie których zostały stwierdzone nieprawidłowości, oraz liczby danych przedsiębiorstw;
 - (ii) charakteru stwierdzonych nieprawidłowości;
 - (iii) odnośnego środka w przypadku gdy nieprawidłowość została ujawniona;
 - (iv) oszacowanych skutków finansowych każdej nieprawidłowości;

- g) określenia przeciętnego czasu trwania kontroli w osobodniach, ze wskazaniem, tam, gdzie jest to możliwe, czasu przeznaczonego na planowanie, przygotowanie, realizację kontroli oraz sporządzenie sprawozdania.

5. Stosowanie programów kontroli poprzedzających obecny program

Sprawozdanie zawiera wyniki kontroli przeprowadzonych w poprzednich okresach kontroli, w przypadku których wyniki nie były dostępne w momencie składania sprawozdań za odnośne okresy kontroli, w tym dla każdego poprzedniego okresu kontroli informacje dotyczące:

- a) stanu kontroli zgłoszonego na podstawie pkt 4 lit. b) i c) w poprzednich sprawozdaniach rocznych z kontroli, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu D część II niniejszego załącznika;
- b) liczby kontroli, w trakcie których zostały wykryte nieprawidłowości, oraz liczby odnośnych przedsiębiorstw, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika;
- c) charakteru stwierdzonych nieprawidłowości, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika;
- d) odnośnego środka, w przypadku gdy została stwierdzona nieprawidłowość, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika;
- e) oszacowanych skutków finansowych każdej nieprawidłowości, zgodnie ze wzorem formularza zawartym w arkuszu C część II niniejszego załącznika.

6. Wzajemna pomoc

Zestawienie wniosków o wzajemną pomoc, zgodnie z tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

7. Zasoby

Przekazuje się szczegółowe informacje o zasobach dostępnych do przeprowadzenia kontroli na podstawie tytułem V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w tym informacje dotyczące:

- a) liczby pracowników, wyrażonej w osobolatach, skierowanych do kontroli przez organ kontrolny, oraz, w stosownych przypadkach, przez region;
- b) szkolenia personelu pracującego przy tych kontrolach, ze wskazaniem części personelu, o którym mowa w lit. a), biorącego udział w szkoleniu i ze wskazaniem rodzaju samego szkolenia; oraz
- c) wyposażenia komputerowego i narzędzi pozostających do dyspozycji personelu zajmującego się kontrolami.

8. Trudności w stosowaniu tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013

Przekazuje się informacje na temat wszelkich trudności napotkanych w trakcie stosowania tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz środków podjętych w celu ich przezwyciężenia lub wniosków złożonych w tym celu.

9. Propozycje usprawnień

W stosownych przypadkach należy przedstawić wszelkie sugestie dotyczące usprawnień, tak w zakresie stosowania tytułu V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak i samego rozdziału.

CZĘŚĆ II

ARKUSZ A

SPRAWOZDANIE Z KONTROLI ZA OKRES

(art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

ŁĄCZNIE:

ORGAN KONTROLNY:

1. (A) Całkowita liczba przedsiębiorstw
wymagających kontroli:(B) Liczba przedsiębiorstw wymagających
kontroli:

2. (A) Całkowita liczba przedsiębiorstw skontrolowanych:

(B) Liczba przedsiębiorstw skontrolowanych:

3. (A) Całkowita liczba przedsiębiorstw będących w
trakcie kontroli:(B) Całkowita liczba przedsiębiorstw będących
w trakcie kontroli:4. (A) Całkowita liczba przedsiębiorstw jeszcze
nieskontrolowanych:

(B) Liczba przedsiębiorstw jeszcze nieskontrolowanych:

ORGAN KONTROLNY:

ORGAN KONTROLNY:

1. (C) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:

(D) Liczba przedsiębiorstw wymagających kontroli:

2. (C) Liczba przedsiębiorstw skontrolowanych:

(D) Liczba przedsiębiorstw skontrolowanych:

3. (C) Liczba przedsiębiorstw będących w trakcie
kontroli:(D) Liczba przedsiębiorstw będących w trakcie
kontroli:

4. (C) Liczba przedsiębiorstw jeszcze nieskontrolowanych:

(D) Liczba przedsiębiorstw jeszcze nieskontrolowanych:

Uwagi dotyczące rubryk:

W stosownych przypadkach dodać dodatkowe rubryki np. (E), (F) itd.

(art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Sprawozdanie z kontroli pod względem pozycji budżetu EFRG odnośnie do roku budżetowego EFRG ...

Program kontroli ...

[illegible]

(art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Możliwe nieprawidłowości stwierdzone pod względem pozycji budżetu EFRG odnośnie do roku budżetowego EFRG ...

Program kontroli ...

C(1) Nr artykułu lub pozycji budżetu EFRG	C(2) Liczba możliwych stwierdzonych nieprawidłowości	C(3) Liczba danych płatności	C(4) Liczba danych przedsiębiorstw	C(5) Oszacowana wartość możliwych nieprawidłowości	C(6) Opis i charakter każdej z możliwych stwierdzonych nieprawidłowości, numer(-y) referencyjny(-e) danych przedsiębiorstw i numer(-y) referencyjny(-e) OLAF (numery zgłoszenia IMS)
Ogółem:					

SPRAWOZDANIE Z KONTROLI ZA OKRES

(art. 86 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013)

Realizacja kontroli dotyczących poprzednich programów kontroli; program kontroli ...

D(1) Liczba przedsiębiorstw zgłoszonych w poprzednim sprawozdaniu jako będące w trakcie kontroli:		D(2) Liczba przedsiębiorstw w D(1), w których kontrole zakończono:		D(3) Liczba przedsiębiorstw w D(1), w których kontrole są w trakcie realizacji:	
D(4) Wartość odnośnych transakcji w D(1):		D(5) Wartość odnośnych transakcji w D(2):		D(6) Wartość odnośnych transakcji w D(3):	
D(7) Liczba przedsiębiorstw zgłoszonych w poprzednim sprawozdaniu jako przedsiębiorstwa, w których kontroli nie rozpoczęto:		D(8) Liczba przedsiębiorstw w D(7), w których kontrole zakończono:		D(9) Liczba przedsiębiorstw w D(7), w których kontrole są w trakcie realizacji:	D(10) Liczba przedsiębiorstw w D(7), w których kontroli nie rozpoczęto:
D(11) Wartość odnośnych transakcji w D(7):		D(12) Wartość odnośnych transakcji w D(8):		D(13) Wartość odnośnych transakcji w D(9):	D(14) Wartość odnośnych transakcji w D(10):

ZAŁĄCZNIK XIII

ŚRODKI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 57

1. Programy wsparcia określone w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁽¹⁾.
2. Następujące programy wsparcia i środki określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽²⁾.
 - interwencja publiczna;
 - pomoc w odniesieniu do prywatnego przechowywania;
 - program „Owoce i warzywa w szkole”
 - program „Mleko w szkole”;
 - dopłaty w sektorze owoców i warzyw;
 - środki wsparcia w sektorze wina;
 - pomoc w sektorze pszczelarskim;
 - pomoc w sektorze chmielu;
 - do celów refundacji wywozowych.
3. Pomoc w sektorze jedwabników przewidziana w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽³⁾.
4. Środki informacyjne i promocyjne przewidziane w rozporządzeniu Rady (UE) nr 3/2008 ⁽⁴⁾.
5. Środki przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 ⁽⁵⁾, z wyjątkiem tych, które są wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
6. Środki przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ⁽⁶⁾, z wyjątkiem tych, które są wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
7. Środki przewidziane w tytule III rozdział I rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i włączone do danego programu rozwoju obszarów wiejskich.
8. Środki przewidziane w tytule IV rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 ⁽⁷⁾ i włączone do danego programu rozwoju obszarów wiejskich

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s.1).

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL